

LEPO MESTO

GLASILO OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA CELJE

LETO V. — ŠT. 1

CELJE, 25. aprila 1965

Cena 50 dinarjev

RADO JENKO

Dvajset
let

Zdi se mi, da smo prehodili dolgo, važno in bogato pot, pot 20-letnega dela, napora in izrednega gospodarskega vzpona, s kakršnim se lahko ponaša le malokatera država.

In ob tem velikem jubileju naše socialistične domovine se ozrimo tudi na pot, ki smo jo prehodili celjski turistični delavci v teh dvajsetih letih. Nekdanje tujsko-prometno in olepševalno društvo je bilo obnovljeno že leta 1945 in je do leta 1950 v glavnem životarilo. Tega leta pa je društvo krepko zaoralo brazde v celjsko javno življenje. Naj naštejemo večja dela, ki smo jih izvršili. Postopoma smo obnovljali Stari grad, ki je bil med vojno poškodovan, in v razvalinah zgradili restavracijo. Obnovili smo vodni stolp in Kocenov trg. Za olepšanje mesta smo začeli akcijo za okrasitev oken s cvetjem. Sodelovali smo pri gradnji Ljudskega kopališča. Izdali smo dva celjska vodnika, mestne načrte, tri propekte. Sodelovali smo pri mnogih akcijah za ureditev in olepšavo mesta. Organizirali smo več prireditev, izletov in ekskurzij. Časopis Lepo mesto in turistični informacijski urad sta posebno razveseljiv uspeh našega društva. Društvo ima okoli tisoč članov in je torej eno največjih društev v Celju.

V turističnem društvu smo združeni z željo, da bi bilo Celje lepo urejeno mesto, da bi imel delovni človek kar največ možnosti za rekreacijo in da bi se turizem v našem mestu razvil v pomembno gospodarsko panogo, za kar imamo pogoje. Pri uresničevanju teh načrtov je društvo sodelovalo z iniciativami in konkretnim delom.

V tem dvajsetletnem obdobju naj omenimo še prizadevanje občine, gostinske zbornice in okraja za razvoj turizma. V tem času so bila obnovljena vsa gostišča v Celju, dobili smo nov hotel Celeia, kopalni bazen, cesto Store-Svetina-Celjska koča. Lani so bila na Celjski koči urejena smučišča s smučarsko vlečnico. Žal pa v zadnjih letih nismo povsem zadovoljni z vzdrževanjem nekaterih javnih naprav, z divjimi gradnjami, pa tudi s splošnim odnosom do turizma.

Tako se turistično društvo vključuje v oblikovanje socialistične družbe. Kakor doslej bomo tudi v bodoče usmerili svojo dejavnost v korist delovnega človeka in izgradnjo socialistične Jugoslavije.

Naj živi socialistična Jugoslavija ob svoji dvajsetletnici!

TUDI LETOS PRIZNANJE
ZA CVETJE

Turistično društvo Celje bo tudi letošnje jesen nagradilo z denarnimi nagradami in priznanji gojitelje cvetja na oknih in po vrtovih. Popis bo opravila posebna komisija meseca avgusta in septembra.

VELIKO GLASOV ZA TURIZEM

NAŠA ANKETA O PROMETU, TURIZMU IN KOMUNALNIH DELIH

Ko smo na seji uredniškega odbora našega časopisa sprejeli sklep o tej anketi, si nismo mislili, da bo imela takšen uspeh. Razposlali smo 281 anketnikov, odgovorov pa smo prejeli 201, kar štejeemo za odličen rezultat, saj je tekla anketa največ po pošti in je bila organizirana na povsem prostovoljni osnovi. Še pripomba: v evropskem merilu veljajo anke-

te, izvedene po pošti, s 50 % odgovorov za zelo uspešne. Naš rezultat je 74 %!

In še namen ankete? Želeli smo ugotoviti prioritetni red komunalnih, prometnih in turističnih del, kakor si ga zamišljajo državljani.

Poglejmo si najprej rezultate po glasovih in preračunane v odstotke za vsako skupino posebej.

a) promet

1. asfaltiranje ceste Višnja vas - Dobrna	glasov 162	ali 80 %
2. razširitev ceste pri Butejevem mostu	159	78 %
3. ureditev ceste na Stari grad	135	66 %
4. ureditev podvoza pri pošti	132	65 %
5. asfaltiranje trga pred obč. poslopjem v Gled. ulici	113	56 %
6. ureditev ceste Lisce - Mestni park	109	54 %
7. razsvetljava cestne ožine pod Belajevo gostilno	99	49 %
8. asfaltiranje Bežigradske ceste	43	21 %

b) turizem

1. redno vzdrževanje Starega gradu	172	85 %
2. dograditev umetnega drsališča v Celju	150	74 %
3. nadaljev. izgrad. rekreacijskega centra Celjska koča	142	70 %
4. organizacija kvalitetne letne prireditve	108	53 %
5. gradnja kopalnega bazena na Dobrni	90	44 %
6. ureditev kavarne in nočnega lokala v Celju	89	44 %
7. gradnja novega hotela na Dobrni	83	40 %
8. izdelava načrta za rekreacijski center Frankolovo	68	34 %

c) komunalna dela

1. dokončanje vodovoda v Celju	193	95 %
2. reguliranje Voglajne	165	81 %
3. generalna obnovitev celjske kanalizacije	163	80 %
4. boljše vzdrževanje cest	149	73 %
5. prestavitev Koprivnice	118	58 %
6. ureditev Mestnega parka	85	42 %
7. izboljšanje javne razsvetljave	60	30 %
8. ureditev pločnikov v Aškerčevi ulici	27	14 %

K samim odgovorom nimamo kaj pripomniti. Občani so izbrali res najbolj pereče probleme in bi bilo prav, če bi pristojni občinski organi to anketo še posebej analizirali. Mi ugotavljamo samo to, da se prebivalci zavedajo najbolj perečih problemov svoje občine. Zanimivo pri vsem pa je, da je zelo veliko število prebivalcev glasovalo ob najbolj perečih velikih problemih za boljše vzdrževanje cest, za redno vzdrževanje Starega gradu, za ureditev nočnega lokala in kavarne ter za kvalitetno letno prireditev, pa tudi za ostale turistične probleme. Zanesljivo smo računali, da bo največ glasov dobil celjski vodovod, nismo pa računali, da bodo anketiranci pokazali tolikšno zanimanje za turizem. Tega smo še posebej veseli. V prvi skupini se je največ državljanov odločilo za asfaltiranje ceste Višnja vas - Dobrna, v drugi skupini pa za redno vzdrževanje Starega gradu, v tretji pa seveda za dokončanje celjskega vodovoda.

Zelo zanimive so tudi dopolnilne točke, ki so jih vpisali v vsako skupino anketiranci sami. Naštevamo samo tiste, ki so bile vsaj trikrat pripisane in to: asfaltiranje ceste v Lisce, gradnja železobetonskega mostu v Lisce, boljše čiščenje mestnih ulic, urediti muzej in študijsko knjižnico, urediti Vrnčovo in Tkalsko ulico, urediti okolje pri kopalnem bazenu, preprečiti okuževanje zraka ter onesnaženje Savinje in Voglajne, urediti rekreacijski center Petriček, ponoviti cesto Store-Svetina, zgraditi kopalni bazen v Lipi v Štorah, asfaltirati parkirni prostor pred Zdravstvenim domom, obnoviti mala gostišča v mestni okolici, urediti okolje pri novih

blokih in drugih hišah, zgraditi žičnico na Stari grad, število posod za smeti povečati in jih ne prenapolnjevati, urediti shranjevanje koles, očistiti slepo ulico iz Jenkove ulice med hišami Turk in Srebre, urediti nekaj otroških igrišč, odstraniti že na pol porušeno hišo pri vhodu na Stari grad, popraviti nekatere stare hiše, predvsem Union, urediti park Golovec, urediti zazidalne okolice itd.

Takšno je javno mnenje, enkrat odkrito in pošteno. Zdi se nam, da bi ga morali pristojni upoštevati. Več anketirancev nas je vprašalo, kaj pa kulturni, športni in drugi problemi. O njih pa mogoče prihodnjič.

(Anketo je sestavil ob sodelovanju posebne komisije prof. Zoran Vudler. Podatki so bili komisijsko prešteti in preverjeni).

prof. Zoran Vudler

SODELAVCI V TEJ ŠTEVILKI

Milan Četina, Fedor Gradišnik, Gustav Grobelnik, Rudi Hrovat, Andrej Inkret, Jože Horvat-Jaki, Juro Kislinger, Karel Jug, Bogi Kosi, Stanko Loriger, Ervin Mejak, Janko Orožen, Jože Pelikan, Rožica Rifelj, Fran Roš, Stane Terčak, Ante Tevž, Lojze Trstenjak, Franjo Vajd, Janko Volf, Zoran Vudler, Slavko Zorko, Jože Zupančič in še nekateri.

OBISKI INOZEMSKIH
POTOVALNIH URADOV

Decembra je obiskala naše področje skupina zastopnikov avstrijskih potovalnih uradov, ki sodelujejo z grško agencijo Steirerbus, februarja pa tisti, ki sodelujejo z dunajsko agencijo Union. Vsaka skupina je štela okoli 30 oseb. Gostje so bili z obiskom pri nas zelo zadovoljni ter napovedujejo za leto vsaj 20 % več inozemskih gostov, kakor pa jih je bilo lani.

CELJE OSVOBOJENO

POROČILO GENERALNEGA ŠTABA JA Z DNE 9. MAJA 1945

Dne 9. maja je izdal generalni štab JA naslednje poročilo:

— Cete JA so včeraj ujele nad 40 000 sovražnih oficirjev in vojakov...

— Ujet je bil štab 21. nemškega korpusa...

— Naše čete uničujejo in razorožujejo nemške in ustaške enote ki se ponekod še upirajo...

— Osvobodili in očistili smo mesta: Lipnico, Rogatec, Rogaško Slatino, Ruše, Konjice, Celje, Laško, Vitanje, Velenje, Sočanje, Dravograd in večje število drugih krajev.

Iz arhiva Muzeja
narodne revolucije Celje

Kaj pričakujemo od
letošnje sezone?

Spet je pred nami nova turistična sezona, od katere pričakujemo v državnem merilu 30 % več deviznega priliva, 25 % več inozemskih in 10 % več domačih turističnih nočitev. In najmanj to moramo ustvariti tudi v celjski občini, saj so podani vsi pogoji.

Celje je imelo lani 40.000 nočitev, Dobrna 150.000, drugi kraji 5000, skupaj 195.000 in od tega je bilo 20.000 inozemskih nočitev. Skupna vrednost turističnega prometa je znašala po naši oceni 2.160.000.000 dinarjev in 128.000 dolarjev.

Če smo si te podatke temeljito ogledali, lahko ugotovimo, da je planirano povečanje realno, kar velja predvsem za Celje in druge kraje, težje pa bo v Dobrni, kjer so bile zmogljivosti v Zdravilišču že lani do skrajnosti izkoriščene. Toda tukaj bi se dalo še v večji meri izkoristiti številne zasebne sobe, ki so razen v juliju in avgustu večinoma prazne. Dejstvo pa je, da z gradnjo novega hotela na Dobrni ne smemo več odlašati, če želimo povečati kvantiteto in kvaliteto gostov.

V Celju je kapacitet dovolj in lani niso bile izkoriščene. Isto velja tudi za druge kraje, predvsem za planinski postojanki Svetina in Celjska koča, ki bi lahko imeli več gostov in nočitev. Omenimo tudi, da je Celjska koča že zelo potrebna temeljite obnove, toliko bolj, ker ima Celjska koča tudi močno zimsko sezono. Ne smemo tudi mimo tranzitnega turizma, ki bi lahko dal Celju še precej več kakor lani. Seveda pa bi morali tranzitnemu turistu tudi nekaj nuditi, počenši s kvaliteto in ceneno gostinsko uslugo, bogato izbiro v trgovinah, izletišča, zanimivosti, razvedrilo in kulturne prireditve.

Če hočemo planirane rezultate doseči, se moramo na letošnjo sezono temeljiteje pripraviti. Propaganda mora biti še uspešnejša kakor lani, kvaliteta in kvantiteta gostinskih uslug se mora izboljšati, gostom moramo nuditi več razvedrila, na Starem gradu moramo pripraviti večjo poletno kulturno prireditev, pa tudi na Dobrni moramo izboljšati kvaliteto prireditev. Prodajalne spominkov morajo biti boljše založene. Da bomo vse to dosegli, je treba najti tudi ustrezne oblike stimulacije tako za podjetja kakor tudi za člane delovnih kolektivov. To so naše misli pred pričetkom letošnje turistične sezone, ki bo gotovo uspešna.

- (December 1964 — marec 1965)
8. 12. Sestanek s predstavniki gostinskih podjetij: dogovorili smo se o bodočem sodelovanju.
 9. 12. Izvedli smo predavanje profesorja Zorana Vudlerja: Čez Koroško, Tirolsko, Svico in Italijo v nabito polni veliki dvorani Narodnega doma.
 15. 12. Seja gospodarsko-propagandnega odbora. Obravnavali smo priprave za maskeradne prireditve in izlete v letu 1965.
 16. 12. Sestanek zaradi izvedbe letnih popisov.
 17. 12. Organizirali smo gostovanje mariborske opere, ki je izvedla opero DON PASQUALE v novem razprodanem gledališču.
 18. 12. Seja upravnega odbora: obravnavali smo celjske komunalne probleme in delo društva.
 20. 12. Izdali in razposlali smo vsem članom društveni program za leto 1965.
 23. 12. Razposlali smo 100 čestitk za novo leto.
 10. 1. Opravili smo inventurne popise (od 4. 1. do 10. 1.).
 14. 1. Izvedli smo predavanje: Tone Pogačnik: Zahodna Afrika.
 30. 1. Izvedli smo obisk opere Faust v ljubljanski operi.
 2. 2. Seja razširjenega uredniškega odbora časopisa Lepo mesto. Sprejeli smo vsebino naslednje številke.
 3. 2. Sestanek o poslovanju informacijskega urada.
 5. 2. Seja ožjega odbora za maskeradne prireditve.
 18. 2. Nadzorni odbor je pregledal društveno poslovanje.
 18. 2. Izvedli smo predavanje: Fedor Gradišnik — Okoli sveta v Tokio.
 19. 2. Seja komercialnih sodelavcev Lepega mesta.
 20. 2. Izvedli smo obisk opere Knez Igor v ljubljanski operi.
 22. 2. Seja gospodarsko-propagandnega odbora: odobrili smo zaključni račun in sprejeli proračun za leto 1965.
 24. 2. Seja ožjega odbora pred maskaradami.
 27. 2. 38. tradicionalna maskarada v izvedbi našega društva.
 28. 2. 7. cichanska in 10. pionirska maskarada v izvedbi našega društva.
 2. 3. Razposlali smo prospekte Celja na 100 naslovov.
 12. 3. Seja gospodarsko-propagandnega odbora: obravnavali smo obračun maskarad in program izletov.
 15. 3. Izvedli smo veliko prometno-komunalno-turistično anketo, ki smo jo razposlali na 300 naslovov (od 10. 3. do 15. 3.).
 18. 3. Predavanje: dr. Miha Potočnik — Čez Ukrajino na Kavkaz.
 20. 3. Razposlali smo prva opozorila za odpravo nenravilnosti.
 22. 3. Seja ožjega uredniškega odbora časopisa Lepo mesto.
 25. 3. Seja ožjega odbora o organizaciji izletov.

Poleg navedenega na smo v tem obdobju obiskali še občni zbor ribičev, sodelovali smo na sprejemu ob priliki obiska inozemskih potovalnih uradov, urednici RTV Beograd smo pomagali pri zbiranju gradiva za reportažo o Celju, oskrbeli smo bogato izbiro spominčkov itd.

PRIZNANJE NAŠEMU DRUŠTVU

Turistična zveza Jugoslavije je v svojem Biltenu izrekla priznanje našemu društvu in ga ocenila za vzorno. Posebej so pohvalili naš delovni program in naš časopis Lepo mesto.

TURIZEM PRED CELJSKO OBČINSKO SKUPŠČINO

Koncem lanskega leta je obravnavala celjska občinska skupščina problematiko turizma v celjski občini. Sprejeli so načelna priporočila o nadaljnjem razvoju te panoge v Celju. Menimo, da bi morala biti skupščina glede tega konkretnišja, pa tudi predhodno posvetovanje s turističnimi delavci bi bilo nadaljnjemu razvoju turizma v korist. Naše društvo je poslalo občini v zvezi s tem več pripomb.

VLEČNICA PRI CELJSKI KOČI

Sredi januarja so montirali pri Celjski koči sodobno, 250 m dolgo smučarsko vlečnico, ki je vzbudila pri smučarjih izredno zanimanje. Upajmo, da bo Celjska koča postopoma le postala celjski zimsko-športni center.

POČITNIŠKA ZVEZA — SPET V MAKARSKO

Celjska počitniška zveza bo letos spet organizirala letovanja za svoje člane v Makarski. Računajo, da se bo letovanj letos udeležilo okoli 1000 mladih ljudi.

DELA NA STAREM GRADU

Turistično društvo Celje bo izvedlo meseca aprila najnujnejša vzdrževalna dela na Starem gradu, v gostišču pa bodo prebelleli vse prostore. Prosimo, da to upoštevate. Gostišče bo poslovalo neprekinjeno in je odprto vsak dan od 7. do 21. ure. Opozorjamo tudi, da je plezanje po zidovih smrtno nevarno, na kar naj posebej pazijo starši in spremljevalci otrok.

OBISKI OPERNIH PREDSTAV V LJUBLJANI

Tudi letos je priredilo naše društvo več obiskov opernih predstav v Ljubljani. Največji avtobus je bil vedno zaseden. Obiskovalci so videli Gounodovo opero FAUST, Borodnovo opero Knez Igor in Štrausovo opero Salomo. Vse tri predstave so bile odlično izvedene in so bili udeleženci z njimi zelo zadovoljni. V jeseni bo naše društvo nadaljevalo z organizacijo opernih obiskov v Ljubljani. Informacije so na voljo v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

OBČNI ZBOR HORTIKULTURNEGA DRUŠTVA

Januarja je bil občni zbor Hortikulturnega društva. Zadal so si nalogo, da bo v Celju več cvetja in zelenja, v jeseni pa bodo priredili veliko razstavo cvetja, zelenja in sadjarstva.

OPERNA GOSTOVANJA

Naše društvo je nameravalo prirediti v letošnji sezoni dvojje gostovanj mariborske opere. Ker so Mariborčani povišali svoj finančni zahtevek za skoraj 200 000 dinarjev, smo morali drugo gostovanje odgoditi na jesen — v zameno pa smo in bomo še organizirali več obiskov opernih predstav v ljubljanski operi, ki po svoji kvaliteti znatno prekaša mariborsko. Tako smo gledali v tej sezoni v Celju samo Donizettijevo opero DON PASQUALE v režiji in v naslovni vlogi z Ondino Otto in Bertom Rudolfom. Predstava je bila živa in dinamična, solisti zadovoljivi, orkester povprečen, zbor pa dober. Gledališče je bilo vkljub sorazmerno visoki vstopnini v celoti razprodano. Naslednje operno gostovanje bo organiziralo naše društvo letošnjo jesen in bomo gledali, kakor vse kaže, Puccinijevo opero LA BOHEME.

LETOŠNJA TURISTIČNA PREDAVANJA

Z letošnjimi turističnimi predavanji je imelo naše društvo zelo srečno točko. Vsa so bila izredno kvalitetna in odlično obiskana, saj je znašal obisk povprečno 430 oseb.

Prof. Zoran Vudler nam je prikazal KOROŠKO, TIROLSKO, LICHTENSTEIN, ŠVICO IN ITALIJO, univ. asistent Tone Pogačnik ZAHODNO AFRIKO, znani celjski športni in javni delavec Fedor Gradišnik svojo pot OKOLI SVETA NA OLIMPIADI IN DOMOV ter ugledni slovenski planinec dr. Miha Potočnik svojo turo ČEZ UKRAJINO NA KAVKAZ.

Obiskovalci so bili z vsemi predavanji izredno zadovoljni. Še pripomba Delavski univerzi: turistična predavanja prireja naše društvo že 10 let z lepm uspehom in bi bilo prav, če bi DU ne posegala na naše delovno področje — ima res drugod dovolj dela.

Znani celjski planinec Slavko Šafar, sedaj komercialist pri podjetju »Kurivo« Celje, je pred več leti šel s svojim prijateljem na Oljko. Tu mu je njegov prijatelj pri povratku z Oljke v Celje skrivaj vtaknil v nahrbtnik kamen, težak približno kilogram in pol. Ta kamen je Šafar Slavko nesel prav na svoj dom. Ko sta nato kmalu neko nedeljo odšla oba prijatelja na Liso, pa je Šafar Slavko svojem prijatelju v vlaku iz svojega nahrbtnika, ko je prijatelj bil za nekaj minut odsoten iz vagona, porinil isti kamen v njegov nahrbtnik, kar je prijatelj opazil pri izstopu na postaji Zidani most. Tu sta čakala nekaj časa na vlak. Šafar Slavko je za nekaj minut zapustil restavracijo in to prliko je porabil njegov prijatelj, da mu je kamen vrnil v njegov nahrbtnik.

CELJSKA ANEKDOTA

Kmalu sta se odnečala z Zidanega mosta do Brega in Šafar Slavko je nosil ta kamen prav na vrh Lise. Ko je tu iz nahrbtnika jemal jestvine, se je prepričal, da je ta kamen prinesel z Oljke preko Celja, z malim presledkom na vlaku, na vrh Lise. Kamen je baje oskrbnik stare koče dal vzdlati poleg vrat glavnega vhoda nove koče in si ga lahko tam planinec ogledajo!

HONORARNI TURISTIČNI VODNIKI

Vsi, ki želijo občasno honorarno službo turističnih vodnikov, se naj prijavijo v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropol — telefon 29-79.

PISMO JANEZKA GRDOVIDA

SPOŠTOVANO »LEPO MESTO«

Spomladansko vreme me je zvalilo, da sem odšel na sprehod po mestu. Hotel sem se prepričati, če so pristojni, ki so jim moja pisma tudi namenjena, kaj ukrenili za odstranitev nepravilnosti, ki sem jih omenil v svojem zadnjem pismu. Odšel sem na kapucinski grič. V dobri veri, da je udrtnina na poti pod bivšim hotelom odstranjena, sem brezskrbno korakal. V zadnjem trenutku sem odskočil, sicer bi se znašel na strehi spodnje hiše. Ko sem šel po mostu stu, sem se ozrl proti postaji. Tam ležijo razmetani zaboji in prekucnjen avtobus. Tudi lokacija nove garaže je v »ponos« urbanistom in celjski železnici. Urbanisti in izgubljeni oddelek za komunalno na celjski občini pa se lahko pohvalijo s približno 500 divjimi gradnjami, najvišjim komunalnim prispevkom in dragimi načrti, ki

jih sedaj prodaja kar tisti, ki izdaja gradbena dovoljenja. V ostalem pa je med Savinjo in železnico veliko smetišče. Na obeh straneh poti, ki pelje v Zagrad, so nagrmadeni kupi vsakovrstne nesnage. Čudim se tistemu, ki je dal dovoljenje za odlaganje nesnage na tem prostoru. Na Savinjskem nabrežju je lesena ograja že precej podrti. Kolikor je je še ostalo, je nagnita in se bo vsak čas zvrnila v Savinjo. Take stvari mečejo slabo luč na tiste, ki bi morali za te reči skrbeti.

Grem proti tržnici. V Savinovi ulici je neki tovarnjak imel na cesti premalo prostora in se je zalotel v zid in ga delno podrli. Skoraj do pločnika leži podrta zidni stebra že več mesecev. Po našem mestu se je razpasla grda navada, da nekatera društva, pa tudi Koncert. poslov., lepjo plakate za svoje prireditve na vrata in hišne zidove, na drevesa in pločnike. To je grda razvada in kviri podoba mesta. O plakatiranju imamo sicer posebne predpise, žal pa jih, kakor tudi številnih drugih, nihče ne izvaja. Važno je le, da smo predpis sprejeli in da imamo organe in inšpektorje v številnih inšpekcijah, ki ničesar ne vidijo in še manj ukredujejo. Omeniti moram še peron na železniški postaji,

ki je potreben metle, barv in čopiča.

Prav nič mi ni všeč dvorišče Uniona. Že nekajkrat sem se nad njim spotaknil, ostalo pa je vse pri starem. Upam, da bo zdaj bolje, ko bo dograjen paviljon za prodajo okrepčil.

V mestu sem naštel tudi več hiš, ki so nujno potrebne popravila, saj se bodo sicer podrle. Imamo milijarde za nove hiše, ne znamo pa najti nekaj milijonov za popravila starih hiš. K vzdrževanju cest, ki je bilo lansko jesen škandalozno, sedaj pa je malo boljše, moram omeniti cesto na Stari grad, ki je od občine precej zapuščen. Pa tudi mojster Pelikan se je pritožil, da se cestarji za njegovo lepo pot že dve leti ne zmenijo. Moja mama se je tudi kregala, ko so pozimi posipali leš po mestu, da smo imeli vse črno v stanovanju. Pravi, da tega ne delajo nikjer po svetu. Stric Jože pa se je kregal, da so preveč solili ceste, kar jim je baje pripomoglo k sedanjemu stanju.

Tem komunalnim problemom moram dodati še nekaj kulturnih ocvirkov, kakor pozabljen Prešernovo proslavo, številna speča celjska društva, tovariše in tovarišice z neskončnimi načelnimi diskusijami, imenitno rešeno šolsko vprašanje z reformami brez potrebnih pripomočkov, pa še nekega

Pipca, ki je besedičil o kvaliteti Lepega mesta, pa bi naj rajši pred svojim pragom, ali pa še boljše, na svojih straneh pometel. Zelo inteligentna je bila tudi karikatura v Celjskem tedniku o naši anketi; saj menda tisti karikaturni sploh ne ve, kaj hoče in mu priporočam, da si prebere članek o anketi, ki je objavljena v tej številki. Sicer se mu pa zahvaljujem za brezplačno reklamo, ki bi pa lahko bila duhovitejša. Bomo tiskali spet nekaj sto izvodov Lepega mesta več!

Ne smem tudi mimo pomembnega datuma, ko smo pokopali celjski okraj, katerega mi je vsaj malo žal. Enako žalujem za gospodarsko zbornico, ki je porabila lepe milijone za svoje plače in elaborate, ki jih ne bo nihče bral. Čujem, da že rastejo razna nova prostovoljna združenja, ki bodo zbornico nadomestila. Čudno je le, da za take reči najdemo veliko milijonov, za hokejsko prvenstvo pa se ne premaknemo z mrtve točke.

In če zaključim še s startom Kladivarja v spomladansko kolo z eno pičlo zmago in dvema porazoma, bo to moje letošnje spomladansko pismo kar perfektno. In ob še v zraku visečih 10.000.000 za nogomet vas iskreno pozdravlja vaš

Janezek Grdovid

CELJE IN NJEGOV TURIZEM

Za »Lepo mesto« govoriyo direktor podjetja Ingrad ing. Vital Mlejnik, direktor tovarne perila Toper Franjo Plevnik ter direktor Gozdnega gospodarstva Celje ing. Rudi Strohmaier.

● Ing. VITAL MLEJNIK:

Lepo mesto: Kaj menite o turizmu v Celju?

Ing. Vital Mlejnik: Celje ima lepo lego in druge zanimivosti, ki ga uvrščajo med turistična mesta v Sloveniji. Žal mesto še ni dovolj urejeno, da bi lahko povsem zadovoljilo turista. Predvsem: Celjani se ne moremo sprijazniti z nečisto Savinjo in drugimi potoki v porečju Savinje.

Spričo naglega razvoja industrije je rešitev predvsem v postopnem urejanju čistilnih naprav in drugih komunalnih objektov, ki skrbijo za snago v mestu. Korito Savinje je sluzasto, mastno in neprijetno za kopalca tudi v predelu nad Celjem, kjer je Savinja sicer navidezno čista. To pomeni, da vodo že v gornjem toku kalijo razne industrijske izplake, čemur bi se lahko izognili.

Celje je za turista privlačno tudi zaradi neposredne bližine priznanih zdravilišč Laško, Dobrna in Rogaska Slatina. Za nemoten razvoj avtomobilskega turizma pa so nujno potrebne urejene ceste. Medtem ko je cesta proti Rogški Slatini razen dveh klancev sedaj urejena, je cesta v 18 km oddaljeno Dobrno malone v nevzdržnem stanju. Skrajni čas je, da smo se odločili za to prepotrebno investicijo.

Lepo mesto: Vaši predlogi za boljše notranje urejevanje Celja?

Ing. Mlejnik: Ne vem, zakaj je treba, da imamo več odlagalnišča smeti? Nevzdržno je tudi, da imamo sredi mesta toliko neurejenih dvorišč z razno navlako, kar močno kvari podobo mesta. In končno: ne zdi se mi prav, da ne najdemo dovolj sredstev za redno vzdrževanje starih hiš. V prvih povojnih letih nam je uspelo po mojem še kar posrečeno urediti Kocenov trg, Muzejski trg in še nekatere predele starega mesta. Gre za arhitekturno najbolj zanimive predele starega Celja, ki si jih vsak turist z zanimanjem ogleda. Zakaj bi jih potemtakem ne ohranili mlajšim generacijam.

● Ing. RUDI STROHMAIER:

Lepo mesto: Celje nekateri nazivajo mesto zelenja. Je to res?

Ing. Strohmaier: Resnici na ljubo je treba povedati, da je Celje bilo to nekoč, danes ni več. Spričo vse močnejše industrije dobiva vegetacija podrejeno mesto. Kar pogledate proti Štoram: gozdovi naglo propadajo, vsako leto je v neposredni okolici mesta manj zelenja... Če bo šlo tako naprej, bo Celje v doglednem času brez zelenja, mrtvo mesto. Tega seveda ne smemo dovoliti.

Lepo mesto: In rešitev?

Ing. Strohmaier: Več sodelovanja med zastopniki industrije in činitelji, ki skrbijo za estetsko podobo mesta in seveda za nemoteno vegetacijo naših gozdov. Druge poti ni. Drugje po svetu so

že zdavnaj našli skupen jezik za reševanje naštetih problemov.

Lepo mesto: Kako si zamišljate urejeno Celje?

Ing. Strohmaier: Stari del mesta je treba ohraniti zanamcem. Ne zdi se mi prav, da stare hiše na Tomšičevem trgu in v ostalih predelih Celja propadajo, ker ni dovolj sredstev, da bi jih restavrirali. Precej bi lahko pridobili tudi, če bi neurejeno obrežje porečja Savinje zasadili s topoli in drugim drevjem, kar je trenutno že v teku. Nujno bo urediti tudi bližnjo okolico mesta, predvsem sprehajališča ob Skalni kleti.

Lepo mesto: Se vam ne zdi, da gostišča v Celju zadovoljijo zahteve gostov, bodisi domačih ali tujih?

Ing. Strohmaier: Mnenja sem, da je gostišče dovolj, ne bi pa rekel, da so vsa posrečeno locirana. Zakaj na primer na Savinjskem nabrežju nimamo nobenega gostišča ali kavarne? Pred vojno smo imeli hotel na slikovitem desnem obrežju Savinje in več gostišč. Zakaj danes vsega tega ni več? Gostišče, ki stoji v neposredni bližini prometa, sredi prahu in hrupa, ni posrečen kotiček za oddih in klepet po službi.

Lepo mesto: Vaša ocena urbanistične ureditve Celja s poudarkom na nove stanovanjske četrti na Otoku?

Ing. Strohmaier: Z načinom povojne izgradnje Celja nisem povsem zadovoljen. Če se turist pripelje v Celje z ljubljanske smeri, opazi vrsto novih, impozantnih blokov in stolpnic, ki dajejo Celju videz modernega mesta. Žal pa je Otok posejan vseprek tudi s pritličnimi enostanovanjskimi hišami, skratka, arhitekturna neskladnost malone povsod bode v oči.

● FRANJO PLEVNIK:

Lepo mesto: Vaš predlog Celjanom za lepšo ureditev njihovega mesta?

Franjo Plevnik: Tujci, s katerimi imam poslovne stike, ali ki prihajajo v naše podjetje, so povsod presenečeni nad slikovito stanje Celja in njegove širše okolice. Seveda pa bi naše mesto mnogo pridobilo na ugledu, če bi bilo nekoliko bolj čisto.

Marsikaj bi lahko uredili sami, brez večjih investicij. Osebnost me zelo bodejo v oči neurejena dvorišča, nekatere zanemarjene poti, nečista okna kleti in vež, skratka, vsa tista drobna neurejenost, ki pa je ogledalo hiše in ljudi, ki v njej stanujejo.

Lepo mesto: Kako si zamišljate razvoj turizma v korak z industrijo?

Franjo Plevnik: To je problem, s katerim se ukvarjajo vsa industrijska mesta na svetu. Kar zadeva Celje, sem prepričan, da je možno z boljšim posluhom vseh pristojnih činiteljev za reševanje skupnih vprašanj glede nadaljnega razvoja našega mesta uspešno delati.

Lepo mesto: Vsem lepa hvala za odgovore s priporočilom pristojnim, da tudi kaj ukrenejo! -lt

Celje - mesto mladinskega petja

Po zaslugi naših glasbenih pedagogov postaja Celje mesto mladinskega petja, lahko bi rekli celo festivalsko mesto. Zamisel je vsekakor hvalevredna, saj prav v sedanjem času pojemajo amaterske dejavnosti. Poleg kulturnega, ima organizacija festivalov za Celje tudi določen turistični pomen. Festival namreč pripomore, da se tako mnogo mladih in tudi starejših ljudi seznani z lepoto naših krajev.

Letošnji festival mladinskega petja bo v Celju v dneh od 4. do 6. junija. Sodelovalo bo šestnajst najboljših jugoslovanskih mladinskih zborov. Slovenijo in Hrvaško naj bi zastopali po trije zbori, Srbijo pet zborov, Bosno in Makedonijo po dva zbora in Črno goro en zbor. V okviru petih zborov iz Srbije bosta po en zbor iz Vojvodine in Kosmeta.

Z veseljem ugotavljamo, da je v vseh naših republikah živo zanimanje za sodelovanje na celjskem festivalu. Nekateri republike bi rade poslale celo več zborov, kot je predvideno. Med drugim tudi to kaže, da se Celje v vlogi organizatorja mladinskih pevskih festivalov hitro uveljavlja.

Kakor na zadnjem festivalu bodo izven konkurence tudi tokrat sodelovali mladinski zbori iz nekaterih tujih držav. Letos je predvideno gostovanje po enega zbora iz Madžarske in Čehoslovaške, zahodni svet pa naj bi predstavljala zbor iz Švice in Zvezne republike Nemčije.

Kot uvod v festival je bila v soboto 27. marca v Celju revija slovenskih mladinskih zborov. Na reviji je sodelovalo 21 zborov iz osnovnih, srednjih in strokovnih šol. To je bila lepa manifestacija slovenskega mladinskega petja, pregled nivoja posameznih zborov in lepa priložnost za izmenjavo izkušenj med glasbenimi pedagogi.

Ob junijskem festivalu je predvideno tudi mednarodno posvetovanje glasbenih pedagogov o problematiki mladinskega petja. Predvidene so tudi priložnostne razstave: v muzeju revolucije o dejavnosti slovenske mladine in v likovnem salonu Maksima Gasparija z glasbenimi motivi. J. V.

TURISTIČNI FILM

Celjska turistična zveza pripravlja daljši 16-mm barvni film o našem turističnem področju. Film snema Marjan Sedej, narejen pa bo še pred koncem letošnjega leta.

Celjski vodovod

Lani je bila dokončana prva etapa izgradnje celjskega vodovoda, ki je trajala skoraj 10 let, stroški pa so znašali okoli 950 milijonov dinarjev. V tej etapi so zgradili zajetje v Vitanju, potrebne raztežilnike in položili vod od zajetja do Celja.

S temi deli pa problematika celjskega vodovoda še ni rešena. Letos bi bilo najnujnejše dokončati lanska dela, saj vod še ni zasut od Vojnika do Škofje vasi, pa tudi nekaj lanskim računov je še odprtih. Za to je potrebnih okoli 80 000 000 dinarjev. In če hočemo imeti vodo v Celju vsi, je potrebna rekonstrukcija mestnega vodovodnega omrežja in še nekaj novih vodov, kar bi veljalo preko 500 000 000 dinarjev. Ker pa tega denarja ni, bi bilo treba najti vsaj 40 milijonov, da se pripelje voda v mesto do Gregorčičeve ulice. Pričakujemo, da bo občinska skupščina obravnavala to problematiko z vso resnostjo.

„LESNINA“ Ljubljana

POSLOVALNICA CELJE

nudi po ugodnih cenah:

dnevne sobe, kuhinje, spalnice, in ostalo opremo kakor tudi gradbeno pohištvo, okna in vrata vseh vrst in razne lesne proizvode.

Cenjenim strankam se priporočamo

Petrol Ljubljana

POSLOVNA ENOTA CELJE

Za vaše vozilo dobite na naših bencinskih servisih vedno najustreznejša goriva in maziva. Trudimo se, da bodo naše usluge res kvalitetne

Kam na dopust in izlet?

ODPOČIJTE SI V LOGARSKI DOLINI IN SOLČAVI

v gostiščih Planinski dom, gostišče Plesnik, gostišče Seestre Logar, počitniški dom Rinka in gostilna Zadrutnik. Cene pensona 1600-1800 din, informacije Turistično društvo Solčava.

LUČE, 520 m nadmorske višine

5 gostišč ima 41, privatniki 64 ležišč. Cene ležišč 350-450 din, pension 1600-1800 din. Lov, ribolov, dobre avtobusne zveze. Informacije: Turistično društvo Luče.

LJUBNO OB SAVINJI

priljubljeno letovišče v Gornji Savinski dolini. Lepi izleti, kopalni bazen, Flosarski bal 1. avgusta. Cene ležišč pri zasebnikih 350-450 din, pension 1800 din.

Informacije: Turistično društvo Ljubno

GORNJI GRAD

znano letovišče, lepi izleti, kopanje v topli Dreti, Hotel Turist, gostišča, weekend naselje, privatne sobe. Pension 1600-1800 dinarjev. Informacije: Turistično društvo Gornji grad.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

Slovi to zdravilišče za bolezni želodca, prebavil, jeter in žolca. Zdravilni vrelci Tempel, Styria in Donat.

Informacije: Zdravilišče Rogaska Slatina

ZDRAVILIŠKO GOSTINSKO PODJETJE ROGAŠKA SLATINA

je največje hotelsko podjetje na celjskem turističnem področju. Hoteli Slovenski dom, Soča, Slatinski dom, Trst, Pošta, Bohor itd. — Informacije: Zdraviliško gostinsko podjetje Rogaska Slatina

Turizem pri sorodnih društvih

Na obisku pri ribičih, lovcih, letalcih in cvetličarjih

Turistična dejavnost dobiva čedalje večjo širino in pestrejšje oblike, ki naj zadovoljijo najrazličnejše želje gostov. Danes skoraj ni več področja, ki ga ne bi mogli vključiti v turizem.

Tokrat smo obiskali lovce, ribiče, letalce in hortikulturno društvo v Celju. Povprašali smo, v čem se njihova dejavnost srečuje s turizmom. Preberite, kaj so nam povedali:

RIBE IN TURIZEM

Vneti ribiči živijo po vsem svetu in jih je tako dosti tudi med turisti. Zadnja leta se pojavljajo turisti kot ribiči že tudi ob naših vodah. Pri zvezi ribičkih družin v Celju pravijo, da so pri nas najboljše pogoji za ribolov v Gornji Savinjski dolini na območju ribičkih družin Ljubno in Mozirje, deloma tudi Šempeter. Tod je zanimiv lov na postrvi in lipane.

Lani je zaprosilo za dovolilnico za ribolov že 176 tujih in 635 domačih turistov, ki so na račun dovoljenj za ribolov vplačali preko 800.000 din. Inozemci plačajo za enodnevno dovolilnico po dva tisoč din, domačini pa po 800 din. Ribiška zveza in posamezne družine skrbijo za razmnoževanje zaroda, sodijo pa, da bi pri vlaganjih za razvoj turizma ne smeli pozabiti tudi na vlaganja v razvoj te panoge.

LOVSKI TURIZEM JE DAL LANI 4 MILIJONE DIN

Turisti-lovci sodijo med najbolj petične in s finančne plati najbolj zanimive. Podatki kažejo, da je lani posamezni lovec samo v obliki lovskih taks povprečno pustil pri nas 90 dolarjev, k temu pa je potrebno prišteti še gostinske in druge usluge, s katerimi običajno lovci tudi ne skoparijo. Dohodek od lovnega turizma je lani na območju celjske lovske zveze znašal že preko 4 milijone deviznih din. Tajnik okrajne lovske zveze tov. Kovač je dejal, da računajo, da bo letos dohodek iz lovnega turizma dosegel kakih 5 milijonov deviznih din.

Za lov je zanimivo celotno območje okraja. Italijani se pri nas zanimajo predvsem za nizko divjad — fazane, jerebice, zajce, radi pa živijo v urejenih hotelih.

Povsem drugačni so lovci iz Nemčije, Avstrije, Švice, ki najraje zalezujejo gamse, srnjad, velike peteline in ruševce pa tudi divje svinje. Ti pridejo posamič ali v dvojce, nastanijo pa se v planinskih ali lovskih kočah. Gre jim predvsem za trofeje.

Tudi za letošnjo sezono je že precej zanimanja. Prodano so dovoljenja za polovico za odstrel določene količine srnjadi in tretjino velikih petelinov in ruševcev. Okrajna lovska zveza v Celju je skupaj z mariborskim in pomurskim območjem izdala prospekt, v katerem propagira lovni turizem v naših krajih. Pri nas imamo sicer tudi okrog 1200 domačih lovcev, vendar za te še vedno dovolj ostane.

POLETI Z LETALI NAD CELJEM IN OKOLICO

Čeprav ima Aero klub svoje specifične naloge, se lahko uspešno vključijo tudi v turistično dejavnost. Gre za to, da bi naš letalski klub omogočil turistom izlete z letali nad Celjem in okolico. Tak pogled na našo pokrajino s ptičje perspektive bo nedvomno mikal marsikaterega petičnega gosta, ki bi si rad na hitro ogledal naše kraje.

»Prve tovrstne poskuse smo imeli že lani«, pravi predsednik Stane Divjak, »letos pa bomo v tej smeri nadaljevali. V kratkem bo klub izdal poseben prospekt, ki bo vseboval pogoje in cene. Računamo, da bodo taki izleti veljali po pet do deset tisoč din.

Izlete bomo lahko opravljali s trisedežnim letalom KB Matajur, ki je primerno za take namene. Radi pa bi kupili novo štirisedežno letalo, ki bi ga izkoriščali tudi za nujna poslovna potovanja. Ta nakup bo odvisen od tega, če bomo uspeli zbrati potrebna sredstva.

ZELENJE PRINAŠA LEPOTO IN SVEŽINO

Hortikulturno društvo sodi med najmlajša celjska društva. Ime zveni sicer tuje, toda naloge tega društva so čisto preproste — krepi interes za nego cvetja in zelenja povsod, kjer je to mogoče. To je v skladu tudi z interesi razvoja turističnega prometa. Vsak človek se rad ustavi in zadrži v kraju, ki je prijetno urejen. V tem pogledu dejavnost hortikulturnega

društva koristi tudi razvoju turizma.

Ena izmed letošnjih akcij hortikulturnega društva je, kot je dejal predsednik Pavle Javornik, organizacija razstave cvetja v hudinjski šoli. Šolski vrt hudinjske šole je že sedaj vzorni nasad lepotičnega grmičevja in cvetja. Društvo skrbi tudi za predavanja o cvetju in okrasnem grmičevju organizira tudi poučne izlete.

To bi bilo nekaj besed o nekaterih organizacijah, ki s turizmom vedno uspešno sodelujejo.

J. Volf

60 let KOVINSKEGA PODJETJA KLIMA

Koncem lanskega leta je proslavilo 60-letnico svojega obstoja ugledno celjsko podjetje KLIMA, ki se v zadnjih letih, kar so zgradili nove proizvodne prostore, izredno hitro razvija.

70 LET TOVARNE TEHTNIC

V začetku leta je proslavila svojo 70-letnico tovarna tehtnic iz Celja, ki se je razvila iz majhne Rebekove delavnice v ugledno podjetje, ki posluje pod novim imenom LIBELA.

Celje v cvetju in zelenju

Pod tem geslom bo marljivo Hortikulturno društvo v Celju priredilo v dneh od 18. do 26. septembra 1965 razstavo na vrtu ob hudinjski šoli in v prostorih šole. Razstava, na kateri naj bi sodelovale vse šole celjske občine, bo imela v prvi vrsti poučen in vzgojen značaj, vsekakor pa bodo poudarjene tudi turistično propagandne in gospodarske okoliščine. K sodelovanju so vabljeni tudi zasebniki, proizvodna in trgovska podjetja, Čebelarstvo društvo, gospodinjstvi krožki iz raznih podjetij itd. Prikazane bodo praktične uporabe cvetličarskih, zelenjadarskih in sadjarskih proizvodov. Ob posebni vikend hišici bo urejen gospodinjstvi koteček, prikazana bo ureditev okolja stanovanjske hiše, uporaba cvetja v stanovanjskih prostorih. Prikazani bodo tudi obrtniški in tovarniški izdelki za gojitelje cvetlic.

Fran Roš CELJE PRED 1914

Torej Celje pred več kakor 50 leti...

Mestna občina brez Gaberja, Brega, Zavodne in Lave je bila s svojimi 6.800 prebivalci stisnjena v ozke meje. Samo tako je Celje moglo ohraniti navidezno nemško lice. To mestce obrtnikov, trgovcev in uradnikov, večidel doseljenih s severa, pa so obdajale slovenske vasi z njivami in travniki. Bilo je tudi nekaj industrije, največ v Gaberju, kjer so se delavci ogrevali za socialistične ideje.

Staro mesto na starih tleh, nekoč keltskih in rimskih, obsijano z mrtvo slavo grofov Celjskih... Postavljeno je bilo na prag, ki je odpiral pot iz široke Savinjske doline, iz hudinjske in voglajnske strani v sotesko ob reki, ki je tu pod starim gradom ostro zavijala na jug. Glavna cesta in železnica sta skozi Celje vezali Dunaj s Trstom in morjem.

V času prve svetovne vojne so bili celjski trgi in ulice le deloma tlakovani s kamenjem. Šele nekaj let prej se je mesto pričelo razsvetljevati z elektriko namesto iz plinam in petrolejem. Približno tedaj je tudi »štepiše« po dvoriščih razbremenil vodovod.

Na mestu sedanje Komunalne banke in pa na pričetku Ljubljanske ceste pri Narodnem domu sta pregrajali mitnice ustavljalci vozila (avtomobilov med temi še skoraj ni bilo). Kakor v srednjem veku je mestna občina tam pobirala mitnino od pripeljane robe, tudi tranzitne. Na pobudo dr. Dečka je slovenska občina Celje — okolica tedaj zgradila cesto med Gaberjem in Lavo, da so se vozniki lahko izognili mestu in njegovi mitnini. Ta cesta se še danes imenuje Dečkova.

Kristalno čista Savinja je bila poleti polna kopalcev. Ob večji vodi je nosila splave iz Gornje Savinske doline. Vodili so jih »flosarje« tudi do Beograda in v Romunijo.

Tišino tedaj nerazritega parka je zmotil le kakšen koncert godbe celjskega 87. pešpolka ali pa mestnih godbenikov. Ob zvokih pihal in godal je po belih stezah parka promenirala mestna gospoda. Bile so to dame in damice, hladče se s pahljicami, z ogromnimi klobuki in v krilih, ki jih je bilo treba nekoliko dvigati, da se niso vlekle po tleh. Ob njih so stopali spremljevalci — oficirji z zvenečimi sabljami in civilisti s paličicami v desnicih.

Neurejena je ostala Glazija. Na njenem odprtem travniku so se ustavljali cirkusi. Včasih so tu taborili tudi Cigani. Služila je vojakom kot večbališče in tudi že prvemu celjskemu nogometnemu klubu. Mimogrede se je tukaj udomil kak potujoč kino, pokrit s plaitami. Tedanji filmi so kakor razprskani mrgoleli pred občinstvom. Bučen glasbeni avtomat je spremljal prikaz poučnega filma in dodane mu šaljive zgodbe.

Vsa ta poletja zelena »gmajna« pa se je na zimo spremenila v svetlo ploščo drsališča. Tu so se na ledu smukale mestne dame, z rokami v toplih muflih, varno priključene na kavalirje. Nekateri so se sedle na sankastih naslonjajih, ki so jih pred seboj potiskali drsalki — prijatelji ali pa najeti ljudje.

Mesto je imelo številne gostilne, tri kavarne in kar sedem gostišč s prenočišči. V sedanjih Ipavčevi ulici, na tedanjem robu mesta, pa si je našla prostora javna hiša.

Tedanje celjsko življenje bi bilo idilično mirno, če ga ne bi pretresali ostri narodnostni boji. Ob raznih prireditvah je prihajalo do razbijanja

neredkih slovenskih javnih napisov in do fizičnih spopadov. Mesto je bilo avtonomno in s tem izvzeto iz okraja. Njegova policija, odvisna le od občinskega oblastva, je bila zelo pristranska, zato je v nemirnih dneh moralo delati red vojaštvo domačega polka.

Z vsemi sredstvi so si naši severni sosedi gradili most k Jadranskemu morju preko Celja. Tu so si kot močan steber postavili svoj »Deutsches Haus« s pripisviki tudi iz rajha. To je bil njihov protiutež »Narodnemu domu«.

Sicer pa se je v Celju vse delilo na mestno — nemško, in okoliško — slovensko, tako šole, cerkve, gostilne, kopalšča, igrišča, denarni zavodi, ob pokopališčih in gledališčih. Eni in drugi so imeli svoja društva, knjižnice, časopise in tiskarno. V mestu so delovali dve slovenski osnovni šoli okoliške občine in še dvojezična nižja gimnazija poleg popolno nemške.

Ponemčevanju so se Slovenci žilavo upirali. V svoji borbi za mesto so očitno napredovali, potem ko so se gospodarsko utrdili tudi proti nadmočnemu tujemu kapitalu, ki si je lastil skoraj vso industrijo. Zelo aktivna je bila mladina, ki jo je krepil dotok iz zavedne okolice. Ta je bila v svoji večini napredna, politično pa jugoslovansko usmerjena.

Takšno podobo Celja pa je že prva svetovna vojna občutno spremenila. Ob razpadu Avstro-Ogrske je v mestu zavihrala dolga leta prepovedana slovenska zastava. Se neprimerno večjo spremembo pa je Celje doživelo po naši narodnosvobodilni borbi, po zmagoviti ljudski revoluciji, v kateri je doprineslo tudi svoj znatni delež. Novi čas je Celju prinesel živahnejši utrip, povečal ga je, okreplil in olepšal ter dvignil v njem blaginjo delovnih ljudi.

Samoupravljanje in izobraževanje v tovarni IFA

Industrija finomehaničnih aparatov — IFA je ena najmlajših tovarn v Celju. Razvila se je iz majhne obrtne delavnice in ima danes dvanajstkrat več delavcev kot jih je imela ob ustanovitvi. Kvalitetni izdelki po ponesli sloves IFA-e po vsej državi pa tudi izven meja naše domovine. Standardni izdelek tovarne so risalni aparati, ki jih danes uporablja že na tisoče inženirjev in tehnikov. IFA izdeluje še vrsto drugih artiklov, ki bi jih morali sicer uvažati.

Mlada tovarna, mlad kolektiv! Tako bi lahko rekli za IFA, kjer je povprečna starost člana kolektiva 26 let. Trenutno je v podjetju že preko 150 mladincev, kar je blizu 50 % vseh članov kolektiva. Z večjim številom postaja tudi vloga mladih ljudi vse večja. Teža se zaveda tudi mladinska organizacija v podjetju, ki je v zadnjem času še posebno aktivna. Njeno delo je čutiti povsod, saj srečamo mladince v vseh družbeno političnih organizacijah in samoupravnih organih.

V delavskem svetu podjetja je kar 7 mladincev. Mladinska organizacija na je imenovala še posebno komisijo, ki ima nalogo približati samoupravljanje najširšemu krogu proizvajalcev. Člani komisije so zadoženi vsak za svoj obrat, kjer organizirajo sestanke s sodelavci, jih obveščajo o sklepih samoupravnih organov in razpravljajo z njimi o vprašanjih, ki so na dnevnem redu sej samoupravnih organov.

Tudi na področju produktivnosti se je mladina pridružil skupnim naporom pri reševanju tega važnega vprašanja. Že tretji mesec poteka tekmovanje za večjo produktivnost za vse mladince v proizvodnji. Tekmujejo v izboljšanju delovne discipline, kvalitete dela, doseganju norm in daljanih predlogov za tehnične izboljšave. Vzporodno s tem pa skušajo vplivati na najslabše mladince, se z njimi razgovarjajo o njihovih problemih in jih obozarjajo na njihove napake.

Podatek, da obiskuje razne šole in tečaje 37 % mladincev, daje jasno sliko o želji mladine po nadaljnjem izobraževanju. Mladinska organizacija jih v teh stremiljenjih podpira, posebno še tiste z najnižjo šolsko izobrazbo. V zadnjem času pa so organizirali tudi več ekskurzij v razne tovarne po Sloveniji. V naslednjem mesecu bodo organizirali seminar za tiste mladince, ki se pripravljajo na sprejem v ZK.

Se bi lahko nisali o delu mladine v tovarni, ki pozna svoje mesto v današnji socialistični družbi. I. B.

Splošno obrtno podjetje Obnova Celje

IZVRŠUJE vsa gradbeno zaključna ter k temu pripadajoča obrtna dela v svojih obratih:

gradbena dejavnost, kamnoseštvo, teracerstvo, izdelava votlakov, mizarstvo, ključavničarstvo in kleparstvo, pečarstvo, vključno z oblagalci keramičnih ploščic, slikopleskarstvo in črkoslikarstvo, parketarstvo in obloge s plastičnimi masami, žaga — razrez lesa in avtopark za lastne potrebe. Kolektiv se bo tudi vnaprej trudil, da bo s čim nižjimi stroški in uslugami skušal urejevati mesto Celje tako, da bi bilo mesto res lepo. S to željo se kolektiv priporoča za naročila.

Gozdno gospodarstvo CELJE

s svojimi gozdnimi obrati opravlja vsa dela pri izkoriščanju gozdov in pogozdovanju. Ureditvena dela in krčivne za premeno v kmetijska zemljišča; gradi gozdne komunikacije; prevoz lesa z lastnimi prevoznimi sredstvi

Regulacija voda

Poplave so v Celju povzročile že milijardno škodo, saj jih zasledujemo že iz 15. stoletja. V tem stoletju jih je bilo že pet, in sicer leta 1901, 1926, 1933, 1954 in 1964. Manjše poplave, ki so zalile nižje predele mesta in nekatere kleti, pa smo doživeli še večkrat.

Celje ima neugodno hidrografsko lego. Na kratkem odseku se v Savinjo izliva kar pet večjih potokov. Tako mesta ne ogroža samo Savinja z Ložnico, temveč tudi Sušnica, Koprivnica, Hudinja in Voglajna. Savinja je bila v Celju najvišja leta 1933 z vodno množino 1245, medtem ko je dosegla Voglajna svoj višek leta 1954 s 658 kubičnimi metri na sekundo.

Poplavo 4. junija leta 1954 so povzročili močni nalivi v pasu od Velenja, mimo Dobrne in Vojnika. V nekaj urah je bilo več padavin, kakor je povprečje meseca junija. Vrhunec so zabeležili v Dobrni s 150 mm. Zato je takratno katastrofo povzročil vodni val, ki je pridrival ob Dobrnici in Hudinji proti Celju.

Poplavo 25. oktobra 1964 je povzročilo dolgotrajno deževje. Zemlja je bila že tako namočena, da se je dež odtekal neposredno v vodna korita, ki teh množin niso mogla več požirati, zato je voda preplavila obrežne nižine. Vodna množina se je na svojem toku proti Celju večala in dosegla 25. oktobra okrog ene ponoči svoj vrhunec. Podobno kakor ob katastrofi leta 1933 so hkrati narasli vsi vodni tokovi.

Vsaka poplava napravi veliko škodo. Leta 1954 je bila ocenjena v občini Celje na štiri milijarde dinarjev škode in je terjala tudi sedem smrtnih žrtev. Lanska škoda znaša na območju okraja Celje šest milijard. Poplavi leta 1925 in 1933 po obsegu in po vodni množini nista bili manjši. Če ostalih 20 nižjih voda ne upoštevamo, tedaj lahko škodo desetletnih obdobij vrednotimo s šestimi milijardami, kar pomeni šeststo milijonov dinarjev letno.

Regulacija Savinje skozi Celje je dokaz, da nismo proti poplavam brez moči. Pred regulacijo je voda preplavila mesto že pri pretoku 600 kub. metrov na sekundo. Leta 1961 je bila konica 767, leta 1926 810, leta 1963 638 in

letos 1 000 kub. metrov na sekundo. Če ne bi bila Savinja regulirana, bi voda poplavljal Celje vsa pretekla leta. Gradbeni stroški za zadnjo etapo od mostu do izliva Ložnice v dolžini 1730 m pa so znašali 440 milijonov. Do kaz, da je bila regulacija skozi Celje poplačana že v enem letu.

Ker v Celju ne povzroča poplav samo Savinja, bi bilo treba ukrotiti še ostale vodne tokove. Brž ko je bila urejena Savinja, bi se morali lotiti Voglajne. Ta povzroča tudi največ škode, ker preplavlja industrijski predel. Po regulacijskem načrtu bi potekala Voglajna prvih 1900 m od izliva do železniškega mostu po sedanji strugi, urejeni in razširjeni, nato v dolžini 1520 m po docela novi strugi ob železnici in bi se pri Teharskem mostu združila s sedanjo, ki je odtod naprej potisnjena ob hrib, da bo železarna Štore pridobila zazidalni prostor. Stroški za navedena dela bi znašali 900 milijonov dinarjev in bi bilo Celje zavarovano pred poplavami, pridobili pa bi še prostor za razvoj industrije.

Skoraj enako nevarnost kakor Voglajna povzročata Sušnica in Koprivnica. Najboljšo rešitev obeta združenje obeh tokov izven bodočega zazidalnega območja z izlivom v Ložnico, ki bo morala dobiti razširjeno korito. Popolna varnost pred poplavo bi zahtevala široko korito Koprivnice, in bazen v Šmartnem v Rožni dolini, ki bi služil za zadrževanje visokih voda. Ta bi dajal s svojimi 80 ha površine in dvema milijonoma kubičnimi metri vode celjski industriji precejšnjo zalogo uporabne vode. Z regulacijo Sušnice in Koprivnice bi osušili tudi 300 ha zdaj neizkoriščenega zemljišča med Ostrožnim in Dobrovo. Preložitve Sušnice in Koprivnice bi stala 600 milijonov dinarjev, umetno jezero pa 200 milijonov. Na tem mestu moramo omeniti, da je ureditev kanalizacije v Celju pogojena s to regulacijo.

V zadnji fazi zavarovanja Celja bi morali zregulirati še 1600 m Hudinje s prestavljenim izlivom vzhodne Ložnice, kar bi veljalo 200 milijonov. Za zavarovanje novega naselja Lava z mlekarne in vrtnarsko šolo pa bi morali zgraditi še nasip ob Savinji, kar bi stalo 100 milijonov. Vsa nakazana dela bi veljala dve milijardi, to pa je le tretjina škode, ki jo je povzročila samo letošnja poplava.

Poplava leta 1933 je dala povod za regulacijo Savinje pri Tremarju, poplava 1954 nas je spodbudila, da smo med vojno prenehano delo nadaljevali. Letošnja poplava bo verjetno prepričala še zadnje omahljivce, da je vsako odlašanje škodljivo. Brez regulacije pa ni mogoče niti razvijati industrije, niti urediti osnovne komunalne potrebe. Sredstva za ta dela se morajo najti, z delom pa je treba spomladi pričeti brez odlašanja.

Kdaj bodo regulirali Voglajno?

Bralec R. H. iz Celja vprašuje, kdaj bodo regulirali Voglajno. Sušnico in Koprivnico, ki še vedno ogrožajo Celje s poplavami. Mnenje bralca smo posredovali Vodni skupnosti, ki nam je odgovorila s svojim dopisom št. 3/28 z dne 1. 3. 1965. Tako pa regulacijo Voglajne kakor za prestavitev Sušnice s Koprivnico so načrti izdelani. Urejujemo tudi vprašanja glede lokacij, soglasij in ocenitev. Izvedba del pa bo odvisna od razpoložljivih sredstev. Vodna skupnost bo zelo verjetno — odvisno od obnega zbora, ki sprejema načrt konec marca — razpolagala s približno vsoto 300 milijonov. S temi sredstvi bi regulirali Voglajno v tako imenovani drugi etapi, to je med železniškim mostom pri Cinkarni in cestnim mostom pri Pocačtovem mlinu. Nova struga bo preusmerjena ob železniško progo, stara pa zasuta, kar bo omogočilo nemoten razvoj Cinkarne. Del izkopenega materiala bomo vozili proti izlivu Voglajne, kjer so predvideni nasipi.

Zaradi visoke škode, ki jo je povzročila območju Celja poplava 25. oktobra lani — ocenjena je na okrog 6 milijard — se potegujeta tako občinska skupščina kakor Vodna skupnost za posojilo, ki bi omogočilo, da bi se enkrat za vselej rešili pred vodno stihijo. Za regulacijo vseh voda na območju Celja bi potrebovali okrog 2 milijardi. Ko bi razpolagali s tem zneskom, bi bila v treh letih vsa dela izvršena. V kolikor bo sredstev manj, bo imela regulacija Voglajne prednost, ker povzroča razmeroma največ škode in ovira razvoj industrije.

njegova tovariša jetnika sta ga prišla, da ga odnese v kasarno.

»Vam je všeč to, kar gledate, kaj?« je Sirk narahlo neki gestapovski podoficir. »Tudi vam ne bo škodovalo vsaj malo zdravega športa. Zato pa mi trikrat tecite okoli onegale poslopja za dvoriščem! In to hitro, zelo hitro, loooooo...!«

Sirk je odvrnil svoj nahrbtnik, si položil pesti na prsi in pohitel. Nekako brez večjega napora je trikrat obkrožil poslopje, nato pa se je na to svojo pot pognal še četrtič.

»Samo trikrat sem vam ukazal!« je zaklical podoficir. Planil je k Sirku, da ga po četrtem krogu zadrži, ta pa se mu je iztrgal in se še petič spustil v dirko okoli zgradbe.

Ko pa je Sirk, niti ne preveč zasoplen, zaključil svoj peti krog, je Nemec stopil predenj z revolverjem v roki in zakričal:

»Če ne nehate teči, vas ustrelim!« Sirk pa je mirno odgovoril v šibki nemščini:

»Oprostite! Jaz sem namreč tudi športnik in se zlasti v teku še vedno udeležujem. Vsako jutro vsaj desetkrat v teku obkrožim prav tako veliko poslopje, ki v njem stanujem. Davi pa doma še nisem utegnil in mi je zato prav prišlo...«

»Nesramneži! Je siklni gestapovec. Zapomni si vas bomo!«

Se isti dan so jetnike preselili v že močno zasedeni kapucinski samostan nad Savinjo. In tam je Sirk bil glavni ilustrator humorističnega lista »Kapucinski Toti«, ki so ga na podstrešju skrivaj razmnoževali s ciklostilom. Junija 1941 pa je s transportom deportancev odšel v Srbijo z ženo Doro. Po osvoboditvi se je vrnil v svoj domaći Trst in v Celje, ki mu je leta 1947 dalo tudi grob na Golovcu.

Fran Roč

GOSTINSKO PODJETJE

»NA-NA« CELJE

priporoča svoje obrate

KAVARNA MIGNON

Titov trg

RESTAVRACIJA KOPER

Prešernova ulica

GOSTILNA TURŠKA MAČKA

Gledališka ulica

RESTAVRACIJA »NA-NA«

Stanetova ulica

BIFE DALMACIJA

nasproti tržnice

KOMUNALNA BANKA S CELJSKO MESTNO HRANILNICO

in ostale poslovne enote v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slovenskih Konjicah, Šentjurju, Smarju pri Jelšah, Rogaški Slatini, Sevnici, Krškem in Brežicah

objavljajo

veliki nagradni natečaj

za vezane hranilne vloge, vložene od 1. januarja do 30. junija 1965.

NAGRADE:

motorna žaga

televizor

moped

2 šivalna stroja

2 hladilnika

3 električni štedilniki

elektromotor

2 sesalca

3 gramofoni

2 radioaparata

7 loncev ekonom

5 električnih likalnikov

Skupaj 30 nagrad v vrednosti 1.500.000 dinarjev.

Anektode o slikarju Sirku

Akademski slikar Albert Sirk, rojen leta 1887 vri Sv. Križu na Tržaškem, je v letih 1936-1941 in še po osvoboditvi bil profesor risanja na gimnaziji v Celju. Umril je leta 1947 in je pokopan v Celju. Velja za najmočnejšega slovenskega slikarja morja. Bil je osebnost z atletske postavo in toplim srcem.

Okrog sebe je zbiral primorske rojake in druge prijatelje. Njegova ožja družba Dalmatinskih robinzonov je imela svojo zastavo in himno, sedež pa pri Stolovi Turški mački. Poleti je Sirk ta svoj krožek kot kapitan vodil z lastno barko med otoki vzdolž Jadranskega morja, pri čemer se je uveljavljal tudi kot odlični kuhar.

ZA PET GOLDINARJEV KOŽE

Pri Turški mački je Sirk pripovedoval ob visoki čaši črnine:

— Vojaški rok sem služil v letih 1908 do 1912 pri avstroogrski mornarici. Z eno največjih tedanjih vojniških ladij »Habsburg« sem večkrat prepoval Sredozemlje. Nekoč je neki la-

dijski oficir obljubil pet goldinarjev nagrade mornarju, ki bi osrednji trup ladje preplaval skozi morsko globino. Prevzet, kakor sem bil, sem se takoj ponudil. Z določenega mesta sredi »Habsburga« sem skočil v morje, zdrknil kakih dvajset metrov navzdol in hkrati zaplaval v stran še kakih 15 metrov, seveda z globoko zadržano sapo.

Ko sem v vodi dosegel spodnji kovinski rob ogromne ladje, sem ponjeli drugi strani šinil spet navzgor in hkrati pošev. Brez jasne zavesti, vendar še s ciljem v pameti sem se pogajal kvišku. Ma oštija, bil je zadnji hip, da sem se še rešil.

Na krovu so me napeto pričakovali. Potegnili so me k sebi — onesveščene. Kri mi je v curkih zalivala hrbet, kajti navzgor sem pridrl s hrbtom tih ob ladijskem trupu, ki je bil porasel z ostrorobotimi školjkami. Te so mi pri tem posnele kožo.

Sele čez teden dni sem s povezanim hrbtom prevzel svojo petgoldinarsko nagrado in zanjo naročil vina za vse, ki so hoteli poslušati zgodbo o mojem podvigu. Koža na hrbtu se mi je seveda obnovila. Ono prejšnjo kožo pa sem moral prepustiti morju in njegovim ribam. Dosti rib sem dotlej že použil. No, tokrat pa sem morda jaz teknil njim...

VSJ DESETKRAT

V nekem aprilskem jutru leta 1941 so gestapovci Berta Sirk na domu ob Mariborski cesti aretirali in odpeljali v bližnjo kasarno.

V oboroženem spremstvu je prispel na kasarniško dvorišče, kjer je večja skupina jetnikov na povelja nekega uniformiranega Nemca izvajala razne telovadne gibe. Pri napornih »žabjih skokih« v počepu se je prav tedaj onesvestil neki starejši človek. Dva

**Planinšek
Miloš**

direktor
hotela
Evropa
Celje

Lepo mesto: Prosimo, da se našim bralcem najprej predstavite?

Planinšek: Rodil sem se 13. 9. 1919 v Trnovljah pri Celju. Gostinstva sem se izučil v Celju, po vojni sem končal srednjo šolo za turizem in gostinstvo v Ljubljani in opravil izpit za visoko kvalificiranega gostinskega delavca. Direktor hotela Evropa sem že od 1. 1. 1959.

Lepo mesto: Kakšna je bila lanska sezona?

Planinšek: Lanska sezona je bila precej boljša od predlanske, predvsem glede finančnih rezultatov. V našem hotelu se je tudi povečalo število nočitev za 7 %, hotel pa je bil zaseden vse leto 80 %.

Lepo mesto: Kaj pričakujete od letošnje sezone?

Planinšek: Računam se z večjim dotokom domačih in tujih gostov. Določene propagandne ukrepe smo že podvzeli delno sami, delno pa skupaj s Celjsko turistično zvezo. Bil sem tudi v inozemstvu, kjer sem obiskal večje število potovalnih agencij, skupaj s Celjsko turistično zvezo pa pripravljamo še večje propagandno potovanje po naši državi. Menim tudi, da je treba za sezono zagotoviti več kvalitativnih, kulturnih in zabavnih prireditev.

Lepo mesto: Kaj menite glede nočnega lokala v Celju?

Planinšek: Nočni lokal je v Celju nujno potreben. Kolektiv hotela Evropa ima namen leta 1966 adaptirati nekdanji stolp poleg svoje vrtno dvorane v nočni lokal-kavarno, kjer bi bil večkrat tudi kvaliteten barski program. Poleg takega nočnega lokala pa bi morala biti ponudba odprta vsaj še ena gostilna, ki bi nudila prehrano nočnim gostom in streho tistim, ki čakajo na nočne in prve jutranje vlake in avtobuse. Sicer pa turizem v Celju lepo napreduje.

Lepo mesto: Hvala za razgovor in še uspešnejšo sezono.

Vran

Nova turistična postojanka s 34 ležišči na GORI OLJKI

je odlično oskrbovana in
dostopna tudi z avtomobilom.

Za skupine organizira tudi
prevoze
Gostinsko podjetje Braslovče

Razgovor z Mirkom Lešnikom, direktorjem hotela Celeia

Lepo mesto: Pri nas je prvo vprašanje že kar standardno. Prosim, predstavite se našim bralcem!

Mirko Lešnik: Rodil sem se v Podgradju 30. 10. 1919 in se izučil gostinstva leta 1937 na Sušaku v hotelu Jadran. Delal sem v raznih gostinskih objektih, hotelih in restavracijah v Zagrebu, Drvaru, Zrenjaninu, Gradcu in Leipzigu. V Celju pa delam od leta 1947 v raznih gostinskih objektih. V hotelu Celeia sem od njegove ustanovitve, vodim pa ga od 1. 1. 1964.

Lepo mesto: Kako ste zadovoljni z lansko sezono?

Mirko Lešnik: Z lansko turistično sezono nisimo preveč zadovoljni kljub povečanemu prometu na leto 1963 za 30 % in vključno 1800 več nočitvam. Ta naš moderni in potrebni turistični objekt se še vedno bori z začetnimi težavami, vendar pa se stanje popravlja in upamo, da bomo kmalu na trdnih nogah, seveda ob ustreznem razumevanju.

Lepo mesto: Kaj pričakujete od letošnje sezone?

Mirko Lešnik: Po sedanjih prijavah se nam obeta letos več tujih, pa tudi več domačih gostov; nemalo pa nas skrbi nenehen porast cen, ki rastejo iz dneva v dan, mi pa smo svoje pensijske cene objavili že meseca novembra in jih ne smemo spreminjati.

Lepo mesto: Kaj menite, da bi bilo treba storiti za povečanje turističnega prometa v Celju?

Mirko Lešnik: Menim, da bi se morali za povečanje turističnega prometa poleg naših gostincev, turističnega društva in CTZ za gostinsko-turistično panogo bolj zainteresirati tudi vsi ostali in pomagati. S spretno povezavo športa, kulturnih znamenitosti in prireditev bi se dal občutno povečati gostinski promet. Vsekakor pa se morajo potruditi predvsem gostinci. Pri nas bomo storili vse, da se bo povečal promet. Za letošnjo sezono smo že razposlali veliko ponudb, propagandnega materiala, obiskali pa smo že tudi številne potovalne urade doma in v inozemstvu. V zadnjem času so nam odklonili ureditev nočnega lokala, ki je v Celju potreben. Letos se bomo potrudili z organizacijo raznih glasbeno-zabavnih prireditev, v sezoni pa bomo zagotovili na svojem vrtu turistom in domačinom plesno glasbo.

Lepo mesto: O hotelu Celeia je bilo že veliko govorjenja, umestnega, pa tudi ne. Marsikaj je bilo tudi narobe. Vse pa kaže, da je kolektiv prebolel začetne težave in gre bolj čistočasom naproti. Vsaj upamo! Želimo mu vse najboljše in mnogo uspehov!

Vran.

Elegant širi svojo dejavnost

Obrtno krojaško podjetje »Elegant« v Celju še nadalje razvija svojo dejavnost. Ni še tako dolgo, kar so lepo uredili nove poslovne prostore v Stanetovi ulici (in s tem dobili primerne delovne prostore), sedaj pa so vzeli v svoje okrilje še nove delavnice uslužnostnih dejavnosti.

S 1. aprilom je Elegant prevzel od krajevne skupnosti Center kemično čistilnico, šivalnico in krpalnico, na Otoku so prevzeli šivalnico in pralnico in na Dolgem polju pralnico. Elegant je imel že doslej nekaj uslužnostnih delavnic, v bodoče pa bodo uslužbe po naročilu pomenile polovico vse dejavnosti tega marljivega kolektiva.

Da bi novo pridobljene zmogljivosti najbolje izkoristili, so se ta mesec lotili številnih organizacijskih ukrepov. Tako nameravajo med drugim povečati dejavnost obrata na Otoku, kjer bi radi pridobili še prostor, v katerem je trenutno še otroški vrt. Na Mariborski cesti bodo odprli novo zbiralnico za kemično čiščenje in pranje oblek, zbiralnico pa nameravajo ustanoviti tudi v Sentjurju, Laškem, Zalcu, Vranskem, Šošanu in še drugih krajih.

Kolektiv »Elegant« se je sedaj povečal že na preko 130 oseb. Delo v krojačnicah imajo organizirano v dveh izmenah. Deloma se podjetje ukvarja tudi s konfekcioniranjem oblek. Z dobro kvaliteto in solidnimi cenami se podjetje čedalje bolj uveljavlja in krepi.

Prevzem servisov stanovanjskih skupnosti pomeni tudi konec velikih finančnih olajšav, ki so jih imele te delavnice. Kljub temu pri »Elegantu« do sedaj še niso povišali cen, ker hočejo najprej izkoristiti takozvane notranje rezerve z boljšo organizacijo dela, šele potem bodo šli na ekonomske cene. Pričakujejo tudi, da jim bo občinska skupščina zagotovila olajšave, ki jih v okviru zakonskih določil takim podjetjem lahko da. Vsekakor velja izreči kolektivu podjetja »Elegant« priznanje za njegovo delo.

J. V.

Letna konferenca AMD Šlander

Avto-moto društvo Šlander iz Celja je imelo v soboto 27. marca 1965 v Ingradovi dvorani letno konferenco, ki je bila dobro pripravljena. Z društvenim delom so člani že pred obnim zborom seznanile društvene »Informacije«, ki so jih vsi prejeli. Poudariti moramo zanimanje tega društva za turizem in vse tesnejše sodelovanje z nami. Letos bomo skupaj organizirali potovanje z avtomobili po Italiji. Razprava je bila zelo tehtna in je pokazala lep društveni napredek v zadnjem letu.

smo bili hitro postreženi, že po štirih minutah. Miza je bila čista, tla pa bi lahko bila bolj snažna. Na splošno pa tu dobijo gostje lep vtis, čeprav je bila cena najdražja. Plačali smo kar 327 dinarjev.

Koper: Restavracijo Koper smo obiskali v večernih urah. V posebni sobi je bila postrežba res hitra. Bilo je čisto, vendar prtljaga ni bilo čisto brez madežev. Tudi tla so bila glede na pozno uro lepo snažna. Naročeno je bilo na mizi v petih minutah, plačali pa smo 303 dinarje.

Pošta: To restavracijo smo obiskali teden dni pozneje, pa se cene kljub temu niso dvignile. Na politem prtljaga je stal lonček z noricami. Natakarcica je bila zelo vljudna, saj nam je edina želela dober tek. Na naročeno smo čakali skoraj 15 minut, cena je bila 217 din.

Branibor: Pred letom smo dobili v tem lokalu pokvarjeno hrenovko. Letos ni bilo tako, pa kljub temu to ni bil prijeten lokal. Prtljaga je bil umazan in polit, o cvetju ne

Spomladi je vedno lep izlet na celjski

♦ **STARIGRAD**
kjer priporočamo dobro
oskrbovano gostišče

PRI ŽELEZNIŠKI POSTAJI V CENTRU MESTA

Hotel Evropa Celje

Hotel, restavracija, espresso,
kvalitetne usluge,
posebni aranžmani

GOSTINSKO PODJETJE SAMOPOSTREŽNA RESTAVRACIJA

GABERJE

nudi najcenejše
gostinske usluge

Kadar ste v Ljubljani
obiščite kavarno, restavracijo,
klet in hotel

GRAND HOTEL

» **U N I O N** «
LJUBLJANA

V Mariboru boste vedno dobro
in poceni postreženi v novem
lepem

Hotelu Slavija MARIBOR

Če greste na Goriško obiščite

HOTEL PARK NOVA GORICA

V Velenju obiščemo vedno

HOTEL PAKA

restavracija, prenočišča
Novo, solidno, poceni!

Za nedeljski izlet priporočamo
Restavracija Jezero
VELENJE

GOSTINSKO PODJETJE MAJOLKA

Celje, Prešernova ulica

- odlična kuhinja
- najboljša vina
- bogata izbira
- nizke cene

- Obisk v celjskih gostiščih -

ENAJST GOSTIŠČ-ENAJST CEN

Pred novo turistično sezono smo spet obiskali celjska gostišča, da bi ocenili čistočo, postrežbo, ceno in seveda tudi kvaliteto tistega, kar smo pač naročili. Ne mislite, da so po kvaliteti vse hrenovke ali zemlje enake. Kdor tako meni, naj sam poskusi s podobnim obiskom celjskih gostišč! V vseh gostiščih smo naročili isto: hrenovko, kruh, deciliter cvička in dva decilitra kisle vode.

Ojstrica: Kakor vedno je bila tudi to pot postrežba hitra, saj ni trajalo niti pet minut, da je bilo vse naročeno na mizi. Tla so bila čista, prtljaga tudi, gostov precej, tako da se je morala natakarcica kar hitro obračati sem in tja. Zrak v gostišču pa je bil gost in težak in bi bilo treba lokal večkrat prezračiti. Cena naročenega je bila 272 dinarjev.

Na-Na: Ta lokal je med najlepšimi in najčistejšimi v Celju, zato se tu kaj radi ustavljajo mnogi gostje. Cvetje na mizi, čist prtljaga in čista tla pa vzbujajo prijazno počutje. Postrežba je bila hitra — šest minut je trajalo od naročila, cena pa je znašala 279 dinarjev.

Samopostrežna restavracija: Na obisk Samopostrežne restavracije vabi lep neonski napis ob Mariborski cesti. Vhod vanjo ni preveč mikaven. Morda je tak vtis napravilo dejstvo, da smo obiskali restavracijo tik pred večerjo. Ko smo pa vstopili, smo bili prijetno presenečeni, ker so bili prostori čisti in svetli. Na naročeno smo čakali 7 minut, plačali pa smo 282 dinarjev.

Celeia: Istega dne smo obiskali še hotel Celeio. Tu je bilo brez dvoma najbolj čisto. Razveselili smo se snežno belega prta, cvetličnih loncev, čistih tal in prijetne postrežbe. Edino tu smo dobili z gorčico tudi hren in prtiček, tako da nas cena, ki je bila nekoliko višja, tudi ni presenetila. Plačali smo 315 dinarjev ob hitri postrežbi 5 minut. Le na plačilo smo morali čakati natakarcja, čeprav smo že stali.

Majolka: Lokal je bil v jutranjih urah čist. Škoda, da ni bilo nobenega cvetja. Na naročeno smo čakali 8 minut, kar je bilo za napol prazen lokal predolgo. Lokal se nam je zdel slabo prezračeno, kar meče slabo luč na sicer vedno polni in simpatični gostinski prostor. Za naročeno smo plačali 270 dinarjev.

Evropa: V restavraciji Espresso

duha ne sluha, tla precej umazana, prostor pa že dalj časa neprezračeno. Na naročeno smo čakali 5 minut in plačali 285 din.

Ribič: Bilo je precej pozno zvečer, prostor je bil poln gostov, vendar dokaj čist. Morali smo čakati približno 5 minut, hrenovko pa smo dobili čez 10 minut. Natakarciteri so rekli, da so čakali še dlje. Zrak ni bil prijeten. Za postreženo smo plačali 290 dinarjev.

Turška mačka: Lokal je bil čist, postreženi smo bili v 7 minutah. Natakarcica je bila zelo vljudna, plačali pa smo 246 dinarjev.

Še nekaj besed za zaključek. Razlike v cenah ob tako skromnem naročilu so odločno previsoke. Najnižja je bila 246, najvišja pa 327 dinarjev. Le redko kje je bilo cvetje, brez katerega si do brega lokala ne moremo predstavljati. Prostori marsikje niso bili dovolj prezračeni. Postrežba je bila solidna.

Jože Zupančič

70-LETNICA PLANINSKEGA VESTNIKA

Meseca februarja je poteklo 70 let, kar redno izhaja Planinski vestnik, glasilo Planinske zveze Slovenije. Tudi jubilejna številka je bila vzorno urejena. Kakor vse zadnje letnike, jo je uredil prof. Tine Oreš.

Jubilanti - člani društva

JULIJ SADNIK — 75 LET

Upokojeni direktor Julij Sadnik se je rodil 21. 1. 1899 v Preboldu v Savinski dolini v ugledni učiteljski družini. Po končani domači osnovni šoli ga je vodila pot še v celjske in grške šole, kjer je končal trgovsko akademijo. Svetovna vojna ni šla mimo njega, v obdobju med obema vojnama je vzorno vodil tekstilno tovarno v Preboldu. Bil je več let tudi agilen odbornik v številnih društvi. Kot zelo zavednega Slovenca pa ga je okupator leta 1941 preganjal iz Prebolda. Po osvoboditvi je bil do upokojitve še 10 let glavni računovodja celjske tovarne perila, ugleden, vester in spoštovan uslužbenec. Po upokojitvi je bil še nekaj let računovodja našega podjetja Reklama, zadnja leta pa uživa zasluženi pokoj. Omenimo naj še izredne slavičevce gospodarske sposobnosti: vestnost in delavnost pa ljubezen do lepe slovenske besede in pesmi, ki jih je nekaj tudi sam napisal.

Dr. FRANC HRAŠOVEC 75-LETNIK

Dr. Hrašovec Franc se je rodil 20. 2. 1899 v Celju, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo in gimnazijo. Pravo je študiral v Gradcu in Pragi. V Gradcu je bil član akad. društva »Friglav« ter tudi njegov predsednik. Sodeloval je še v klubu naprednih slovenskih akademikov, ki je v narodno ogroženih krajih ustanovljal ljudske knjižnice ter prirejal narodno obrambne nastope s poljudnimi predavanji in vsakoletno denarno »Narodno zbirko«. Nabrani znesek je klub uporabljal za ustanavljanje novih slovenskih knjižnic ter za podporo slovenskim dijaškim kuhinjam.

Prebil je tudi 4 leta na italijanskem bojišču. Služboval je pri velikem županstvu v Mariboru, pri banski upravi v Ljubljani, banski upravi v Novem Sadu, v ministruvstvu v Beogradu ter nekaterih okrajnih glavarstvih. Jubilant je že dalj časa upokojen, je čil in krepak ter mu želimo še več zadovoljnih in zdravih let.

ZOHAR FRANC 75-LETNIK

Med člane, ki so našemu društvu zvesti že preko 30 let, štejemo tudi vsijega tehničnega svetnika Tovarne emajlirane posode Franca Zoharja. Slavljenec se je rodil 23. 3. 1899 v Sempetru v Savinski dolini, kjer je končal tudi osnovno šolo. Ključavninarstvo se je izučil na Polzeli, kaj kmalu pa se je premestil v nekdanjo Westovo tovarno, kjer je ostal do današnjih dni. Vmes je bil nekaj let v službi na Poljskem, tudi prva svetovna vojna mu ni prizanesla. Med službovanjem se je še izpopolnjeval in uspešno opravil delovodno šolo, 7 semestrov strojne gradbene šole na Dunaju in še 6 mesečni specialni tečaj za centralne kurjave v Nemčiji. V tovarni emajlirane posode je bil od leta 1917 do 1953. leta vodja razvojnega oddelka, kjer se danes sodeluje.

Jubilant se je udeleževal tudi v raznih organizacijah, največ v obrtni zadrugi kovinarjev in kolarjev, ki ji je nekaj časa tudi predsedoval. Mimo tega je 7 let poučeval na obrtni nadaljevalni šoli v Celju. Jubilantu, ki je še vedno zdrav, čil in krepak, želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Dr. JAKOB REBERNIK — 75 LET

Slavljenec se je rodil 8. junija 1899 v Gradnicah pri Celovcu. Doktoriral je leta 1919 v Gradcu; službo v bolnišnici v Beljaku pa je moral kot zavezen Slovenec zapustiti in je odšel v Ljubljano. Dve leti se je specializiral v bakteriologiji in epidemiologiji v največjih institutih Zahodne Evrope.

Leta 1923 je prišel v Celje kot šef bakteriološko-seriološke postaje; ustanovil je laboratorij za diagnosticiranje in zatiranje nalezljivih bolezni ter venerološko ambulantno. Uredil je protituberkulozni dispanzer. Specializiral se je še za pridobivanje cepiva proti steklini in je leta 1924 v Celju ustanovil Pasteurjev zavod za vso Slovenijo; vpsotavil je šolsko polikliniko z zobno ambulanto ter posvetovalnico za matere in dojenčke. Postal je upravnik Zdravstvenega doma, ki je združeval vse oddelke preventivne medicine. Pridružil mu je šolsko kuhinjo z dnevnim zavetiščem. Dogradiitev okrevališča za mladino pod Tovstom mu je preprečila vojna. Nemški okupator je dr. Rebernika izselil. Našel si je delo v novomeškem Zdravstvenem domu, od koder je partizanom poslal obilo materiala.

Po osvoboditvi je bil jubilant leto dni načelnik oddelka v ministruvstvu za ljudsko zdravje v Ljubljani, nato pa do upokojitve spet upravnik Zdravstvenega doma v Celju. Odlikovan je z redom dela II. stopnje. Dr. Rebernik se je udeleževal v mnogih društvi in tudi naše OTD ga prištevamo med svoje zveste člane.

CVETKO ŠČUKA — 70 LET

Jubilant se je rodil 22. aprila 1895 v Trstu. Po maturi v Pazinu je študiral na slikarski akademiji na Dunaju in jo dovršil v Firencah.

Kot avstrijski vojak je v prvi svetovni vojni prešel na rusko stran in je bil kot prostovoljec srbske vojske ranjen v Dobruzi. Leta 1917 je vstopil v jugoslovanski revolucionarni udarni bataljon v Kijevu in bil njegov deputat. Sodeloval je v bojih s protirevolucionarnimi silami.

Po vojni se je vrnil v Trst, a so ga fašisti od tam pregnali. Iz Ljubljane je prišel kot profesor risanja na gimnazijo v Murski Soboti, od koder je leta 1933 bil premeščen na celjsko gimnazijo. Uspešno se je udeleževal v naprednih organizacijah. Okupator ga je aprila 1941 zapril in pozneje konfiniral v Admontu. Od tam se je povezal z osvobodilnim gibanjem v Celju in sredi 1. 1944 ilegalno odšel v Trbovlje. Kot profesor risanja na učiteljsku v Celju je bil 1. 1953 upokojen.

Številni, pestri jubilaritvi akvareli in olja izražajo mnogo topline in umetniške sile zlasti v pokrajinskih motivih in tihotitjih. Z nepopustljivo ljubeznijo ustvarja tudi danes. Razstavljal je v Ljubljani, Beogradu, Murski Soboti, Mariboru in Celju. Mnogo se je bavil z organizacijo slikarskih sol in lutkovnih odrov. Ze dolga leta je tudi član našega odbora.

VREČER JURIJ — 70 LET

Med svoje zveste, dolgoletne člane prištevamo tudi Jurija Vrečerja, ki bo slavil prav te dni, ko bo izšla ta številka našega lista svoj sedemdeseti rojstni dan. Slavljenec se je rodil 22. 4. 1895 v Celju, kjer je tudi preživel večino svojega življenja. Želimo mu še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

GROBELNIK ANTON 70-LETNIK

Jubilant Grobelnik Anton se je rodil 22. 5. 1895 v Celju, kjer je končal tudi osnovno in srednjo šolo. Vsa leta svojega službovanja je bil bančni uradnik, največ v bivši Celjski posojilnici in Kmetijski banki.

Slavljenec se je tudi aktivno udeleževal v javnem življenju največ pri Sokolu, kasneje v TVD Partizanu in pri Rdečem križu. Uglednemu jublantu iskreno čestitamo.

JANKO HOČEVAR — 70 LET

Jubilant se je rodil 24. 6. 1895 v Celju. Končal je osnovno šolo, gimnazijo in pravno fakulteto. Moral je v I. svetovno vojno, leta 1918 pa se je priključil koroškimi borcem in ostal oficir v razdobju med obema vojnoma. Po vojni je bil jubilant v raznih službah, največ časa na celjskem okraju kot pravni svetovalec. Pred dvema letoma je stopil v zaslužni pokoj. Janko Hočev var je danes še vedno čil in krepak ter aktiven javni delavec. Je član celjske in republiške skupnosti socialnega zavarovanja, šef pravne pomoči pri društvu upokojencev, sodeluje pa še v SZDL, RK, društvu pravnikov in pri našem društvu. Jubilant je znan ne samo kot odlični pravnik, temveč tudi kot razgledan in značajan mož.

JANKO VAGNER — 70 LET

Med svoje najstarejše člane, saj je društvu zvest že preko 30 let, prištevamo tudi znanega Celjana Janka Vagnerja. Slavljenec se je rodil 24. 6. 1895 v Barbari pri Vurbergu, kjer je preživel svojo mladost. Prva svetovna vojna ni šla mimo njega. V obdobju med obema vojnoma je bil finančni uslužbenec pri celjski mestni občini, to delo je nadaljeval tudi po osvoboditvi; bil je mestni odbornik. Se posebej pa moramo omeniti slavljenca kot dolgoletnega športnika, najprej kot aktivnega in dobrega nogometaša nekdanjega SK Celje, nato odličnega nogometnega sodnika in končno še dolgoletnega športnega funkcionarja. V razvoju celjskega športa bo ime Janka Vagnerja zapisano na vidnem mestu.

Vsem jubilarantom iskreno čestitamo. Ostale letošnje jubilate bomo objavili v naslednji številki.

Za obisk priporočamo
GOSTILNO
HRASTNIK ANICA
Sv. Ana nad Teharji

Lep izlet — dobro gostišče!
GOSTILNA
SELIGO MATILDA
CELJE, Teharska cesta

Biro za stanovanjsko in komunalno izgradnjo v Celju

je bil ustanovljen v letu 1958 z namenom, da organizira stanovanjsko in komunalno dejavnost, da zbira in ureja tehnično in upravno dokumentacijo, da nastopa kot predstavnik neposrednih investorjev nasproti upravnim organom ter da gradnje nadzira.

Kot tak predstavlja vse do danes najmočnejšo investitorsko grupo, ki organizacijsko vodi in strokovno nadzoruje razne investicije na ožjem in širšem območju celjskega okraja. Vrednost investicij, pri katerih sodeluje biro, presega letno 1.500 milijonov dinarjev. V glavnem sodeluje ta zavod pri investicijah tistih podjetij in ustanov, ki nimajo lastnega tehničnega kadra za opravljanje investicijskih poslov — nadzorne službe, kontrole količin in kakovosti ter obračunov.

Zaradi dobre strokovnosti sodelavcev lahko nudi vsem investorjem učinkovito strokovno pomoč v tehničnih, upravnih in finančnih zadevah. Specialna veja dejavnosti zavoda pa je nadzorna služba, katero opravlja skladno z določili 13. člena Zakona o gradnji investicijskih objektov (Ur. list SRS 55/63).

Ker je dober strokovni nadzor ter skladno sodelovanje investitorja, nadzornega organa in izvajalca prvi pogoj za ekonomičnost gradnje investicijskih objektov, priporočamo vsem investorjem, ki ne razpolagajo s potrebnim strokovnim kadrom, da se poslužujejo uslug Biroja za stanovanjsko in komunalno izgradnjo v Celju, ki ima svoj sedež v Gregorčičevi ulici 5 pritličje (občinsko poslopje) telefon 31-93

**Riko
Rižnar,
je odšel
iz Celja**

Konec lanskega leta smo se poslovili od Rika Rižnarja, ki je odšel na novo službeno mesto v Ljubljano. Rižnar se je rodil v Mariboru 1. 2. 1929, kjer je končal tudi osnovno in meščansko šolo, vojna pa mu je preprečila nadaljnje šolanje. Služboval je v Mariboru, nato v Steklarni Rogaska Slatina, leta 1950 na celjski občini, nato pa na Gostinski zbornici, ki jo je vodil do fuzije z GZ, kjer je postal načelnik oddelka za blagovni promet. Na zadnjih volitvah je bil izvoljen tudi v gospodarski zbor republiške skupščine. Pred leti je končal ekonomsko šolo, sedaj pa študira pravo na ljubljanski univerzi. Naj omenimo še njegove zasluge za ustanovitev celjske gostinske šole, ki jo je nekaj let tudi vodil. Dodajmo še njegovo sodelovanje s turističnimi organizacijami. Kar obstaja CTZ, je bil član upravnega odbora, dolgo let pa tudi njen blagajnik; bil je tudi član UO našega društva. Na novem službenem mestu mu želimo veliko uspeha.

AERO CELJE

SPOMLADANSKE EKSKURZIJE TURISTIČNEGA DRUŠTVA CELJE

1. Sleme nad Soštanjem, sredo 5. maj
Odhod iz Celja ob 15.00, povratek ob 20.30.

Izlet je popoldanski; cena člani 670, nečlani 770. Prijave do 20. 4.

2. Plitvice, nedelja 30. maj
Celje odhoda 6.00, v Zagrebu postanek pol ure, prihod v Plitvice ob 12. uri, odhod ob 16. uri, na povratku enourni postanek v Karlovcu. Cna za člane 3.500 din, za nečlane 3.900 din. Prijave do 10. maja.

3. Verona-Milano, 27. 28. in 29. junij
Celje, Sežana, Padova, Milano, Brescia, Gardone, Sirmione, Verona, Vincenza, Treviso, Trst, Sežana, Celje. Odhoda ob 4.00, povratek ob 24.00. V vseh krajih, kjer je postanek, bo krožna vožnja z organiziranim ogledom znamenitosti. Cena za člane društva: prevoz, prenočišči, zajtrka 20.000 din, za nečlane 22.000 din, potno dovoljenje 3.100 din, kdor že ima veljavno potni list 2.100 din. Vsakdo lahko kupi 7.000 lir za 3.500 din. Prijave do 15. maja t. l.

4. Avtomobilski konvoj v San Marino, 5. — 10. julija
Z osebnimi avtomobili po Italiji do San Marina (Gorica-Udine-Treviso-Vicenza-Verona-Sirmione-Modena-Bologna-San Marino-Ravenna-Mesolo-Benetke-Trst-Celje), cca. 1.300 km, 6 dni, skupaj z Avtomoto društvom Slander, Celje. Potreben je lasten šotor, potni list si oskrbi vsak sam. Prispevek za organizacijo za člane 6.000, nečlani 8.000 din, od tega polovica v lirah. Prijave do 10. junija t. l.

CELJANI OLEPŠAJTE SVOJE MESTO ZA 1. MAJ

PRED ZAČETKOM. — Ni samo estetska vsebina — res pa je, da mora slej ko prej ta biti prva! — o kateri je treba pisati ob delu slehernega slovenskega ljudskega gledališča, zraven bi se bilo treba dotakniti še problemov financiranja, ki so ob zdajšnjem ukinjanju okrajev še posebej vznemirljivi, in ne nazadnje konkretno in stvarno problematiko odnosa občinstva do gledališkega posla. Vse to stoji sicer v neposredni službi gledališki estetiki, vendar pa je potrebno — zaradi metodične preglednosti — včasih osamiti posamezne elemente zato, da bi jih uspešneje mogli združiti v uspešnejšo delovno celoto. Polemika o repertoarju, ki jo je pred nedavnim začel Celjski teater, je poskusila zaorati v to smer, vendar pa je s simplifikacijami, posplošitvami in celo vulgarizacijami prej škodila kot koristila problematiki, ko je tako trmasto ločevala takomenovane »elitne« in »ljudske« repertoarje. Kultura je navsezadnje samo ena in vedno je izraz določenih estetskih potreb: izpovednih in konsumentskih; izpovedne imajo absolutni primat in — če so zaresne — ne potrebujejo nobene niti politične niti kulturniške publicistične obrambe. Zato je absurdno zahtevati, da se naj Slovensko ljudsko gledališča ravna po kakršnih koli zahtevah in pričakovanjih publike in da poskuša ustreči vsem okusom. Treba je preprosto **omogočiti** (finančno in moralno) čimboljše realizacijo izpovednih pobud; edinele kvaliteta in zaresna prizadetost bo zmogla potegniti sama s seboj okus in pričakovanje in preformirati potrebe pa zahteve v živ, dialektično se presegajoč proces obveščanja in rasti — človeškega bivanja tistih, ki umetniško delo — če je pravo, je tudi samo ena sama človekost — spremljajo zato, ker jim je preprosto potrebno hkrati pa bo moglo k umetniškemu delu privabiti še tiste, ki se dozda zanj niso zanimali ali pa so ga spremljali samo priložnostno ali iz snobizma.

In ker nam prostor, ki nam je na voljo, ne omogoča daljših ekskurzov v načelnejšo (in zelo pomembno!) problematiko, poskusimo zdaj na kratko skicirati estetsko vsebino letošnjega celjskega gledališkega dela. Ugotoviti je treba, da je repertoar v celoti zadovoljiv, pasameznih predstav pa so — v grobem — takšne:

ZLOČIN IN KAZEN — je bila odrska priredba znanega romana Fjodora Mihajloviča Dostojevskega, ki je očitno odkrivala vse splošne slabosti vseh dramatizacij, torej del, ki poskušajo umetniško stvaritev prevajati iz organskega jezika v nek drug — nujno neorganski, ker je drugoten — jezik. Bila je negledališka in utrudljiva predstava; utrudljiva še posebej zato, ker je postavljala v svoje jedro filozofski odnos — revoltirajočega se posameznika zoper deformirani svet —, in ker mu ni uspela omogočiti žive in privlačne odrske podobe; ostalo bo pri traktatu. Niti dovolj čista režija niti lepa igra nekaterih posameznikov (Sandi Krošl) predstave ni mogla dvigniti na nivo živega in atraktivnega in modernega gledališča. Režiral je Branko Gombač.

O NEDELJSKI LJUBEZNI, bulvarni komediji Normana Krasne (USA), ki jo je režiral Janez Drozg, kot gost, ne velja zgubljati besed. Nepretenciozen humoristični tekst v dialogih se v neinventivni režiji in povprečni igri (izstopal je nekoliko morda le Vo-

lodja Peer s svojimi standardnimi komedijskimi domisleki) ni uspel dvigniti v predstavo, ki bi mogla razen dveh ur plitkega humorja nuditi še kaj — razsvetljujočega, vitalnega in nepogrešljivega, za naše bivanje, bivanje zdaj in tu.

SHAKESPEAROV VIHAR je bila nemara ena letošnjih najzanimivejših predstav, čeprav bi tudi zanjo težko rekli, da je zadovoljila v celoti. Imeniten in moderen režijski koncept je Branko Gombač naslonil na spis poljskega shakespearologa Jana Kotta, vendar pa ga kljub izredni sceni Svete Jovanoviča nekako ni uspel inkarnirati v pristno in enkratno predstavo. Neizenačen igravski zbor se tudi ni zmoget ujeti v moderno igravsko interpretacijo in se je zgubljal nekje med neprizadetim rezoniranjem in konvencionalnim psihologiziranjem. Osnovni dualizem je ostajal v nedorečeni mizansceni še očitnejši. Predstava je pokazala, da se je treba zdaj usmeriti v poudarjeno igravsko izpopolnjevanje in nemara v tej smeri uvajati tudi nekaj več sklenjenosti v posameznih režijskih konceptih.

Prijetno presenečenje je pomenila predstava znanega ameriškega komedijskega teksta **NAŠI TRIJE ANGELI**, ki jo je režiral Miran Hecog. Režiji bi sicer mogli očitati preočiteno podučni moralizatorski ton v finalu, vendar pa se je predstava kljub temu ujela v duhovito prepletanje imenitnih situacij, ki so na meji absurda in tradicionalne morale in ki jih povzroči prihod treh kaznjencev v hišo »poštenega« trgovca. Ni važno to, da se na koncu prepričamo, kdo ima prav in kdo da ima več morale in humanizma v sebi, ampak da se predamo živahnemu in neutrudljivemu gledališkemu vrvežu, ki nemara nima druge naloge, kot da nas sprosti in zabava. Vsako moraliziranje pa je tu precej odveč — prav tako kot morebitno modrovanje o tem, da bi se vsa stvar mogla dogajati tudi pri nas.

Letošnja sezona bo zaključena s predstavo Cankarjevega Kralja na Betajnovi, Večera poljskih satir in z uprizoritvijo Novačanovega Hermana celjskega na gradu.

Celjski zbornik 1965

S prenehanjem celjskega okraja je bil likvidiran tudi uredniški odbor Celjskega zbornika. Celjski zbornik je namreč izhajal v založbi okrajnega sveta za kulturo in prosveto s pretežno dotacijo okraja. Toda že Celjski zbornik 1964 je izšel že ob pomoči celjske občine oz. občinskega sveta za kulturo in znanost. Zato je le-ta s polnim razumevanjem za edino reprezentativno enciclo o kulturnem in strokovnem snovanju na celjskem področju, na seji 3. marca predvidel v svojem proračunu za leto 1965 ves znesek potreben za izdajo zbornika, hkrati pa odločil, da bo na naslednji seji imenoval nov uredniški odbor.

Zbornik 1965 bo torej za svojo deseto izdajo in za dvajsetletnico osvoboditve — torej za jubileja, ki se bosta v zborniku morala zagotovo odraziti — izšel v celoti v založbi sveta za kulturo in znanost celjske občine.

O njegovi vsebini in avtorjih pa v naši jesenski številki!

Kmalu bodo minila tri leta, odkar je »Lepo mesto« dne 23. 11. 1962 objavilo članek podpisanega o uprizorjanju gledaliških predstav na Starem gradu. V tem članku je podpisani zagovarjal zahtevo, da mora biti izvedba teh uprizoritev zaupana strokovnemu umetniškemu vodstvu in takemu igralskemu ansamblu, ki bosta jamčila za umetniško kvaliteto posameznih predstav. Ker take prireditve pod vedrim nebom privabljajo množice gledalcev ne samo iz Celja in okolice, temveč iz raznih krajev Slovenije, iz drugih republik in tudi mnogo turistov iz zamejstva, ki se v najživahnejši turistični sezoni mudijo v celjskem območju, ne smemo dovoliti, da bi bile te prireditve prepuščene diletantskim izvajalcem. Predlagali smo, naj se poklicno gledališče poveže z amaterskim Delavskim odrom. S takim kombiniranim ansamblom bi bilo pod vodstvom gledališča s podporo Sveta za kulturo celjske občine in Turističnega društva podano jamstvo za umetniško kvaliteto prireditve na Starem gradu.

Ta predlog je vzbudil precej pozornosti — pa tudi zamere... Ostalo pa je vse pri starem, in ko je »Lepo mesto« dne 12. 11. 1963 po uprizoritvi Finžgar-Mikelnove igre Pod svobodnim soncem ponovilo zahtevo podpisanega glede celjskih poletnih iger na Starem gradu, se je ponovila tudi užaljenost pri prizadetih činiteljih. Kljub vsemu je Delavski oder leta 1964 uprizoril na gradu še eno predstavo: Župančičevo »Veroniko Deseniško«.

Kakor smo zdaj izvedeli, je končno le prišlo **do definitivne rešitve tega problema, ki v celoti sprejema naš predlog**, ki je bil objavljen v Lepem mestu dne 23. 11. 1962 in dne 15. 11. 1963. Med Slovenskim ljudskim gledališčem Celje in celjskim Delavskim odrom ter Svetom za kulturo občinske skupščine Celje je bilo dogovorjeno, da bo pod umetniškim vodstvom SLG v režiji Branka Gombača letos uprizorjena na Starem gradu drama celjskega rojaka dr. Antona Novačana »Herman Celjski«, eden najučinkovitejših napisanih dramskih tekstov slovenske književnosti. Igralski ansambel bo SLG sestavilo iz svojih članov in iz članov Delavskega odra. — Te poletne uprizoritve na Starem gradu naj bi postale stalna umetniška ustanova pod naslovom »Celjske grajske igre«.

Ta novica bo gotovo razveselila vsakega Celjana, ki mu je razvoj in rast kulture v našem mestu pri srcu. Podpisanega in uredništvo Lepega mesta pa veseli, da sta po svoje prispevala k pravilni rešitvi tega pomembnega kulturnega problema.

Fedor Gradišnik

RAZSTAVA DORETA KLEMENČIČA

Naš rojak akademski slikar Dore Klemenčič-Maj, rojen v Galiciji pri Žalcu, je za akademikom Božidarjem Jakcem eden najvidnejših slovenskih partizanskih slikarjev. Naša dolžnost je zato bila, da smo ga povabili, da je razstavljal v občasnih razstavnih prostorih muzeja revolucije. Razstava je bila odprta od 21. 12. do 31. 12. 1964.

Že pred drugo svetovno vojno se je pričel uveljavljati kot slikar in grafik. Leta 1936 je absolvirал slikarsko akademijo v Zagrebu.

Po vdoru okupatorja se je povezal z narodnoosvobodilnim gibanjem. Predvsem je delal v par-

Jubilant se je rodil v učiteljski družini 20. januarja 1890 v Hrastniku. 1898. leta je prišel v Celje. V tem letu je imel svoj prvi otroški igralski nastop, gledališču pa je ostal zvest vse življenje.

Pod pseudonimom F. S. Hrastničan je sodeloval v Zvončku in v dijaškem listu Prvo cvetje. Začel se je politično udeleževati in postal sodelavec Domovine in glasila organizacije svobodnomiselnega narodnonaprednega dijaštva Svobode. Zaradi tega je bil izključen iz gimnazije.

V obdobju, ko se je kot eksternist pripravljaval na maturo, je obiskoval Juvancičovo dramsko šolo in doživel uprizoritev svojega prevoda v Slovenskem deželnem gledališču v Ljubljani. V to obdobje sodijo tudi njegovi prvi dramski poskusi. Po vpisu na univerzo v Pragi je napisal feljtonski roman Institutka, ki je izhajal v Celjskem »Narodnem dnevniku«, zatem povesti Sovraštvo in ljubezen in Županova hči, mladinsko igro Sirota. Mimo tega pa je tudi prevajal Maksima Gorkega. 1913. leta je postal magister farmacije. Po končani prvi vojni je na Jesenicah sodeloval tri sezone s Cesarjem, Špicarjem in Bučarjem pri tamkajšnjem gledališču. V tem času so uprizorili njegovo dramo Norec.

Od 1922. pa do 1936. leta je bil spet v Celju eden glavnih pobudnikov in organizatorjev gledališkega življenja ter eden prvih igralcev in režiserjev. Med vojno je živel v pregnanstvu v Beogradu, že leta 1944 je v osvobodjenem Beogradu s slovensko igralsko družino uprizoril Kralja na Betajnovi in igral Kantorja.

Takoj po osvoboditvi je po vrnitvi v Celje obnovil delo celjskega gledališča. Opustil je lekarniški poklic in se vključil v zbor celjskega gledališča in postal upravnik; leta 1949 je odločilno pripomogel k profesionalizaciji celjskega gledališča, gredo pa mu velike zasluge za obnovo zgradbe celjskega gledališča. Na čelu celjskega gledališča je bil v obdobju, ko se je le-to umetniško in organizacijsko utrdilo, želo prva profesionalna priznanja tudi izven republiških meja in preraslo v Slovensko ljudsko gledališče v Celju. V pokoj se je umaknil šele 1. 1962.

Jubilant je tudi že dolga leta član našega društva in sodelavec našega lista.

Magister Gradišnik, še na mnoga leta!

NASTOP HARMONIKARJEV

Tudi letos so celjski harmonikarji priredili svojo uspelo parado, ko so se nam spet predstavili pod vodstvom svojega marljivega učitelja in dirigenta Oskarja Leskovskega. Nastop je pokazal solidno znanje in marljivost gojencev harmonikarske šole.

tizanskih tehnikah. Baval se je z grafiko, slikarstvom in perorisbo.

Njegov partizanski opus je eden največjih, saj obsega kljub izgubam nad 540 del. V Celju je razstavljal 73 izbranih del, ki so nastala v partizanih v letu 1943 in 1944.

Dore Klemenčič se je razvil v slikarja velikih kvalitet. Razstavljal je v številnih krajih naše države, v inozemstvu pa v Parizu, New Yorku, Washingtonu, Moskvi, Leningradu, Kijevu, Varšavi, Pragi, Pekingju, New Delhiju in Južni Ameriki. Letos pripravljala samostojno razstavo v Sovjetski zvezi.

S. T.

Upanje, s katerim smo sklenili naš zadnji zapisek o Komornem moškem zboru, da se bo njegovim mednarodnim priznanjem pridružila še tretja diploma, se je uresničilo. Konec lanskega novembra je zbor sodeloval v Gorici na mednarodnem tekmovanju v polifonskem petju med Italijo, Avstrijo in Jugoslavijo. V kategoriji moških zborov je zbor zasedel prvo mesto. Zbor se je vrnil tudi kot najvišje ocenjen sploh. Ta uspeh našega uglednega zbora nam mora biti tem bolj drag, saj je to vsakoletno tekmovanje (Corale Goriziana C. A. Seghizzi) posvečeno utrjevanju prijateljstva med tremi sosedi. V tem poslanstvu je torej ponovno stopila na prvo mesto naša pesem.

V času našega poročanja se zbor mudi v Švici, v znanem letoviškem kraju Montreux. Sem je odpotoval kot tekmelec na mednarodnem pevskem srečanju (Rencontres chorales internationales). Tudi ta švicarska pevska manifestacija je posvečena utrjevanju mednarodnega kulturnega sodelovanja in po njem prijateljskemu sožitju med narodi. Zato so najbolj zaželeni nastopi v narodnih nošah in z narodno pesmijo.

Zbor je odpotoval s programom, v katerem so zastopani vsi jugoslovanski narodi, od slovenskih skladateljev pa France Marolt, Rado Simoniti in Matija Tomc. G. G.

Letošnje delo muzealcev

Mestni muzej namerava v spomladanskih mesecih nadaljevati z arheološko topografijo.

V raziskovalno delo so letos ponovno vključili izkopavanje prazgodovinskih gomil v Grižah, ki so zaradi predvidenih plantažnih nasadov sadnih dreves ogrožene.

Zaradi tega bo moralo za letošnje leto še počakati nadaljevanje raziskovanja ilirske in poznoantične naselbine in grobišča.

L. B.

Že od leta 1957 je tedanji svet za kulturo in prosveto okraja Celje sklenil postaviti spomenik partizanskemu pesniku Karlu Destovniku - Kajuhu iz Šoštanja. Akcija pa ni prav zažvela zaradi pomanjkanja sredstev. Toda ideja ni umrla; pravno osnovo za realizacijo pa je dobila šele spomladi 1962, ko je bivši okrajni ljudski odbor dne 15. maja imenoval posebni upravni odbor sklada za postavitev spomenika pesniku Kajuhu. Za predsednika odbora je bil imenovan tajnik okraja Franc Svetina, za ostale člane pa gimn. ravnatelj Tine Orel, načelnik Vojo Simončič, ravnatelj administrativne šole Gustav Grobelnik ter Lojze Borinc, zastopnik okrajnega komiteja ZMS.

V Celju imamo nekaj zelo lepih izloz. Najlepše so pri Volni pa tudi pri Ljudskem magazinu. Na sliki: lepa izlozba pri Volni koncem lanskega leta. Foto Pelikan

Po prvotni zamisli naj bi bil spomenik odkrit 1964. za dvajsetletnico Kajuhove tragične smrti. Toda tehnične priprave - vmes tudi personalne spremembe v upravnem odboru - so odložile realizacijo te kulturne akcije na letošnje leto. Sedaj že čaka nadnaravna statua iz rok akad. kiparja Marjana Keršiča-Belača na odlitek v bron. Po raznih varian-

O začetku koncertne sezone smo poročali že v prejšnji številki našega lista, tako da nam ostanejo koncerti, ki so se zvrstili od decembra naprej:

Ker ni bilo romunskega violinista Orlova, nam je v zameno pripravil svoj solistični koncert mladi pianist **Ací Bertonecelj**, ki bi sicer moral spremljati omenjenega gosta. Januarja je koncertirala **Ljubljanska filharmonija**, ki nam je pod vodstvom dirigenta Sama Hubada pripravila imeniten večer. Februarja smo pozdravili uglednega gosta, tenorista **Antona Dermota**, ki je ob spremljavi svoje soproge Hilde ponovno dokazal svojo visoko pevsko in glasbeno kulturo. Meseca marca je bil koncert uglednega italijanskega ansambla palače Pitti iz Firenc, matineja za mladino s klavirskim duom **Igor Dekleva-Gitta Mally** in sopranistko **Zlato Ognjanovič**. V

četrtm abonmajskem koncertu sta imenitno muzicirala violinist **Igor Ozim** in pianist **Marjan Lipovšek**. 27. 3. je bila republiška revija in tekmovanje mladinskih zborov Slovenije, na katerem je sodelovalo okoli 20 zborov osnovnih in srednjih šol. Zadnje dni meseca marca se nam je spet predstavil celjski orkester **Ivan Cankar** pod vodstvom Dušana Sancina, ki je ponovno dokazal svojo visoko kvaliteto, vigranost in vodilno mesto med amaterskimi ansambli v naši državi. In še mešani pevski zbor **France Prešeren** pod vodstvom Edija Goršiča je imel v tem mesecu svoj dobro uspeli koncert pod geslom Slovenska pesem.

Torej uspešna koncertna sezona 1964-65, mogoče je bilo v marcu prireditve skoraj preveč, vsekar pa smo lahko z letošnjo koncertno sezono zelo zadovoljni.

Vran.

Najboljše in najslabše obiskani filmi leta 1964 v celjskih kinematografih

Kako so prebivalci celjskega mesta obiskovali lani osamezne filme, nam priča spodnja tabela:

NAZIV FILMA	proizv.	predst.	štev. obisk	povpr. obisk
a) najboljše obiskani filmi				
Ne joči Peter	Jugosl.	34	17 330	511
Trije mušketirji	franc.	30	16 517	550
Srečno Kekec	Jugosl.	29	14 288	492
Cartouche	franc.	19	8 903	468
Sedem veličastnih	amer.	18	8 847	490
Moj zadnji tango	špan.	18	8 674	480
Vinetou	Jug.-nem.	18	8 567	475
Krvavi kapetan	amer.	18	8 564	475
Tarzanova pustolovščina	amer.	18	8 517	475
b) najslabše obiskani filmi				
Ljudje na mostu	ruski	3	107	33
Dekle s katero sem se družil		3	112	37
Noč pred trinajstim	bolg.	3	126	42
Triglavske strmine	Jugosl.	3	131	43
Ljudje in zveri	ruski	3	151	50
Človek gre za soncem	ruski	3	163	54
Mlado-zeleno	ruski	3	162	54
Dobra usoda	Jugosl.	9	539	59
Pričujmo živeti	ruski	3	196	65
Moški izlet	Jugosl.	5	332	66

tah so se iniciatorji zedinili, da bo spomenik stal pod zelenjem na obodu škarpe levo od glavnega vhoda v gimnazijsko poslopje. Za

arhitektonsko ureditev okolja bo poskrbel arhitekt Branko Robek. Spomenik bo odkrit za letošnji dan mladosti.

Mr. Fedor Gradišnik

Milan Skrbinšek in celjsko gledališče

(Nadaljevanje in konec)

Predsednik je postal Ivan Prekoršek, intendant R. Salmič, režiser Stanko Gradišnik kot zastopnik »mladih«, tajnik prof. Mravljak, odborniki Val Jurman, Ela Kalanova in dr. Milko Hrasovec. - Ta nova uprava celjskega gledališča je takoj pričela s širokopotezno organizacijo dela, saj je bilo treba vse ustvariti tako rekoč na novo. Glede repertoarja Gradišnikova struja ni mogla popolnoma prodrati in je le delno uveljavila svoje načrte glede literarnega programa, ker je bila na eni strani v odboru Salmičeva skupina še precej močna, na drugi strani pa je publika zahtevala v prvi vrsti zabave. Tako so prišle na repertoar večinoma veselice in burke ter je bila krstna predstava drame **Fedorja Gradišnika »Norec«** edino resno delo sezone.

Da bi končno uredili vedno bolj napete razmere v društvu, so slednji sklenili poveriti mesto ravnatelja in umetniškega vodje gledališča poklicnemu gledališkemu umetniku in odločili so se za Milana Skrbinška, ki je povabilo z navdušenjem sprejel. O tem piše v svojih spominih med drugim naslednje:

»Kaj lepšega se mi takrat ni moglo pripetiti! Spet biti v umetniškem pogledu sam svoj gospod... Vrh tega sem se zavedal, da mi je s tem angažmanom dana prilika, da ustvarim v vzgojo ansambla in občinstva temelje za bodočo poklicno gledališče. Šel sem torej ves navdušen in poln delovnega poleta v Celje z že definitivnim repertoarjem. Ustanovil sem takoj svojo dramatično šolo, saj nobeno gledališče ne sme biti brez naraščajoč. In imel sem srečo, da sem se v Celju sešel s samimi zelo nadarjenimi, discipliniranimi in delovnimi diletanti, ki so bili v poglavitnih vlogah vedno ljudje višje izobrazbe, ki je poleg nadarjenosti za čim vrednejše umetniško delo velike važnosti... S poštenim delom sem hotel privabiti čim več občinstva. Ustvariti sem moral zato predvsem ustrezne predpogoje. Zato sem v podlistku »Nove dobe« razglasil, da je treba zdaj, za začetkom

mojega poklicnega vodstva, gledati na celjsko gledališče samo kot na vsestransko nepolitično kulturno ustanovo ter da ima tako na oder kakor v občinstvo dostop prav vsakdo, brez razlike političnega prepričanja... Zal je potem tako naneslo, da sem v Celju ostal samo tri mesece, ker sem smatral za svojo dolžnost, da sledim klicu Hinka Nučiča, upravnika od njega ustanovljenega mariborskega gledališča, da mu pridem pri njegovem delu tam na severni narodnostni meji na pomoč.

Tako Skrbinšek sam o svojem vodstvu celjskega gledališča leta 1920.

Kaj je v kratkih treh mesecih v Celju ustvaril, naš govori naslednja ugotovitev:

V treh mesecih svojega bivanja v Celju je Skrbinšek opravil ogromno delo. Od 24. 4. 1920 do 3. 7. 1920 je režiral nič manj kot devet premier in sicer: **Cankar** - Kralj na Betajnovi, **Cankar** - Pohujšanje v dolini šentflorjanski, **Schönher** - Zemlja, **Cankar** - Hlapci, **Molnar** - Vrag, **Andrejev** - Misel, **Kmetova** - Mati, **Cehov** - Medved, **Cziner** Maska Satanova.

Poleg režije je tudi igral v petih izmed navedenih devetih del naslednje vodilne vloge: V Kralju na Betajnovi - Kantorja, v Zemlji - Kremenja, v Misli - Kerženceva, v Hlapcih - Jermana in v Maski satana - ravnatelj.

Težko se je Skrbinšek odločil, da zapusti Celje. Bil je trdno prepričan, da bo mogel uresničiti svoj načrt glede repertoarja in da si bo v dveh, treh letih vzgojil sposoben mlad ansambel, s katerim bi vodil gledališče do njegove profesionalizacije. Obenem pa se je zavedal, da mu z odhodom iz Celja morebitna potrebna pot nasej nikakor ne bo zaprta tako, da se je vseeno odločil za Maribor, kamor je bila njegova pot nujno potrebna.

Z njegovim odhodom je nastala za Celje spet težka situacija in le previdnosti, izredni taktičnosti in osebni priljubljenosti predsednika Ivana Prekorškega se je treba zahvaliti, da je Dram. društvo tudi to krizo prebolelo.

Repertoarna politika v naslednjih letih seveda ni bila na isti iniji, ki si jo je zastavil Skrbinšek, in se je morala prilagoditi kompromisom. Skroinsko vo pionirsko delo pa je kljub temu zapustilo v Celju trajne sledove. Vodstvo gledališča nikoli ni pozabilo, kaj je Skrbinšek v kratkih treh mesecih storil za nadaljnji razvoj zavoda, zato je budno spremljalo njegovo pot in se mu je skušalo s hvalečnostjo ob raznih njegovih jubilejih oddolžiti.

Ko je leta 1935. v Ljubljani slavil 25-letnico umetniškega delovanja, se je te proslave udeležilo tudi celjsko gledališče, mu po svojem zastopniku izročilo lovorov venec s spremnim pismom, v katerem je med drugim receno tudi naslednje:

»V dokaz naše globoke hvalečnosti za Vaše piodonosno gledališko delo v Celju Vam bodi danes samo ta skromni venec, ker glavno in prav posebno proslavo Vam pripravljamo v Celju kot prvemu vodji celjskega slovenskega gledališča in svojemu učitelju doma z Vašo jubilejno predstavo »Tajfun«.

Ta jubilejna predstava v Celju je bila izredno slovesna. Na slavljenčevu željo je Dram. društvo s svojim ansamblom naštudiralo Lengyelovo dramo **Tajfun** v režiji prof. Staneta Meliharja. Glavno vlogo Japonca dr. Tokarame je igral slavljencec, drugo vodilno vlogo Renarda Beinskega pa njegov brat Vladimir. Po drugem dejanju so na odprtem odru čestitali slavljencu, mu izročali vence in druge darove zastopniki vseh celjskih kulturnih organizacij ne glede na strankarsko pripadnost ter tako dokazali, kako visoko cenijo slavljenceve zasluge za razvoj in napredek celjske gledališke kulture.

Svoj 35. jubilej je slavil Skrbinšek leta 1945 v Mariboru kot Tartuffe. Tudi tega se je udeležilo celjsko gledališče po svojem zastopniku.

Ko se je bližal Skrbinškov 40-letni jubilej - leta 1951 - je imelo Celje že svoje poklicno gledališče. Kot upravnik sem bil prva leta čez glavo zaposlen z organizacijo mlade poklicne ustanove, da sem nujno potreboval razgledanega, energičnega in s potrebno avtoriteto oboroženega gledališkega umetnika, ki bi prevzel umetniško vodstvo gledališča. Spomnil sem

se Milana Skrbinška, ki je moje povabilo z veseljem sprejel. Takoj je začel s studijem Schillerjeve Marije Stuart, katere premiero smo določili za proslavo njegove 40-letnice. Za to priložnost smo izdali posebno številko Gledališkega lista, posvečeno njemu, ki je pred 30 leti moral svoje delo v Celju začasno prekiniti.

Toda tudi tokrat nam usoda ni bila naklonjena. Skrbinšek namreč ni stanoval v Celju, marveč se je stalno vozil iz Ljubljane v Celje na svoje honorarno službeno mesto, česar pa blagajna gledališča, ki je prejemale zelo skromno dotacijo, ni prenesla. Na drugi strani pa je Skrbinšek sam izjavil, da na distanco nikakor ne bi mogel svojega dela temeljito opraviti. Zato je tokrat režiral le dvoje del: **Marijo Stuart** in **Petrovičevu Ploho**. Po tej premieri je moral žal s svojim delovanjem v Celju prenehati.

Skrbinšek je bil do poznih let vedno zdrav, saj drugače ne bi bil zmogel tako ogromnega dela. Nepričakovano pa je doživel strašno nesrečo: zadela ga je kap in ga onesposobila za odrsko udeleževanje. A tudi ta nesreča tega vitalnega človeka ni mogla streči. Prepričan je bil, da bi bil kljub temu sposoben za režijo ali za njegovemu telesnemu stanju primerno vlogo. Ker tej njegovi želji niso ugodili in je ljubljanska Drama njegov 50-letni jubilej proslavila le interno in ne pred občinstvom, je imel to za najhujšo žalitev, ki je do svoje smrti ni mogel preboleti. Tudi te žalostne, dasi slovesne proslave, se je naše gledališče udeležilo po svojem odposlancu.

Po tej proslavi je z bolestjo v duši izpričal moto svojega uspehov in razočaranj polnega življenja: **Ziveti se pravi delati - in jaz se živim!** In ker je bil še živ, je želel delati! Ker mu tega niso omogočili v hiši, ki je v veliki meri po njegovi zaslugi postal slovensko narodno gledališče, si je poiskal dela zunaj nje z režiranjem pri gledaliških ljubiteljskih odrih in s pisanjem svojih spominov **Tik** pred smrtjo jih je končal. Dva zvezka je izdal še sam, tretjega je zapustil v rokopisu, ki ga za tisk pripravila njegova vdova.

»Ziveti se pravi delati...!« in Skrbinšek je delal, dokler mu neizprosna smrt ni iztrgala peresa iz rok...

PRED ZAČETKOM. — Ni samo estetska vsebina — res pa je, da mora slej ko prej ta biti prva! — o kateri je treba pisati ob delu slehernega slovenskega ljudskega gledališča, zraven bi se bilo treba dotakniti še problemov financiranja, ki so ob zdajšnjem ukinjanju okrajev še posebej vznemirljivi, in ne nazadnje konkretno in stvarno problematiko odnosa občinstva do gledališkega posla. Vse to stoji sicer v neposredni službi gledališki estetiki, vendar pa je potrebno — zaradi metodичne preglednosti — včasih osamiti posamezne elemente zato, da bi jih uspešneje mogli združiti v uspešnejšo delovno celoto. Polemika o repertoarju, ki jo je pred nedavnim začel Celjski tednik, je poskusila zaorati v to smer, vendar pa je s simplifikacijami, posplošitvami in celo vulgarizacijami prej škodila kot koristila problematiki, ko je tako trmasto ločevala takomenovane »elitne« in »ljudske« repertoarje. Kultura je navsezadnje samo ena in vedno je izraz določenih estetskih potreb: izpovednih in konsumentskih; izpovedne imajo absolutni primat in — če so zaresne — ne potrebujejo nobene niti politične niti kulturniške publicistične obrambe. Zato je absurdno zahtevati, da se naj Slovensko ljudsko gledališča ravna po kakršnih koli zahtevah in pričakovanjih publike in da poskuša ustreči vsem okusom. Treba je preprosto **omogočiti** (finančno in moralno) čimboljše realizacijo izpovednih pobud; edinole kvaliteta in zaresna prizadetost bo zmogla potegniti sama s seboj okus in pričakovanje in preformirati potrebe pa zahteve v živ, dialektično se presegajoč proces obveščanja in rasti — človeškega bistva tistih, ki umetniško delo — če je pravo, je tudi samo ena sama človeškost — spremljajo zato, ker jim je preprosto potrebno hkrati pa bo moglo k umetniškemu delu privabiti še tiste, ki se dozdaj zanj niso zanimali ali pa so ga spremljali samo priložnostno ali iz snobizma.

In ker nam prostor, ki nam je na voljo, ne omogoča daljših ekskurzov v načelnejšo (in zelo pomembno!) problematiko, poskusimo zdaj na kratko skicirati estetsko vsebino letošnjega celjskega gledališkega dela. Ugotoviti je treba, da je repertoar v celoti zadovoljiv, pasameznih predstav pa so — v grobem — takšne:

ZLOČIN IN KAZEN — je bila odrska priredba znanega romana Fjodora Mihajloviča Dostojevskega, ki je očitno odkrivala vse splošne slabosti vseh dramatizacij, torej del, ki poskušajo umetniško stvaritev prevajati iz organskega jezika v nek drug — nujno neorganski, ker je drugoten — jezik. Bila je negledališka in utrudljiva predstava; utrudljiva še posebej zato, ker je postavljala v svoje jedro filozofski odnos — revoltirajočega se posameznika zoper deformirani svet —, in ker mu ni uspela omogočiti žive in privlačne odrske podobe; ostalo bo pri traktatu. Niti dovolj čista režija niti lepa igra nekaterih posameznikov (Sandi Krošl) predstave ni mogla dvigniti na nivo živega in atraktivnega in modernega gledališča. Režiral je Branko Gombač.

O NEDELJSKI LJUBEZNI, bulvarni komediji Normana Krasne (USA), ki jo je režiral Janez Drozg, kot gost, ne velja zgubljeni besed. Nepretenciozen humoristični tekst v dialogih se v neinventivni režiji in povprečni igri (izstopal je nekoliko morda le Vo-

lodja Peer s svojimi standardnimi komedijskimi domisleki) ni uspel dvigniti v predstavo, ki bi mogla razen dveh ur plitkega humorja nuditi še kaj — razsvetljujočega, vitalnega in nepogrešljivega, za naše bivanje, bivanje zdaj in tu.

SHAKESPEAROV VIHAR je bila nemara ena letošnjih najzanimivejših predstav, čeprav bi tudi zanjo težko rekli, da je zadovoljila v celoti. Imeniten in moderen režijski koncept je Branko Gombač naslonil na spis poljskega shakespeareologa Jana Kotta, vendar pa ga kljub izredni sceni Svete Jovanovića nekako ni uspel inkarnirati v pristno in enkratno predstavo. Neizenačen igravski zbor se tudi ni zmozel ujeti v moderno igravsko interpretacijo in se je zgubljal nekje med neprizadetim rezoniranjem in konvencionalnim psihologiziranjem. Osnovni dualizem je ostajal v nedorečeni mizansceni še očitnejši. Predstava je pokazala, da se je treba zdaj usmeriti v poudarjeno igravsko izpopolnjevanje in nemara v tej smeri uvajati tudi nekaj več sklenjenosti v posameznih režijskih konceptih.

Prijetno presenečenje je pomenila predstava znanega ameriškega komedijskega teksta **NAŠI TRIJE ANGELI**, ki jo je režiral Miran Hecog. Režiji bi sicer mogli očitati preočitno podučni moralizatorski ton v finalu, vendar pa se je predstava kljub temu ujela v duhovito prepletanje imenitnih situacij, ki so na meji absurda in tradicionalne morale in ki jih povzroči prihod treh kaznjencev v hišo »poštenega« trgovca. Ni važno to, da se na koncu prepričamo, kdo ima prav in kdo da ima več morale in humanizma v sebi, ampak da se predamo živahnemu in neutrudljivemu gledališkemu vrvežu, ki nemara nima druge naloge, kot da nas sprosti in zabava. Vsako moraliziranje pa je tu precej odveč — prav tako kot morebitno modrovanje o tem, da bi se vsa stvar mogla dogajati tudi pri nas.

Letošnja sezona bo zaključena s predstavo Cankarjevega Kralja na Betajnovi, Večera poljskih satir in z uprizoritvijo Novačanovega Hermana celjskega na gradu.

Celjski zbornik 1965

S prenehanjem celjskega okraja je bil likvidiran tudi uredniški odbor Celjskega zbornika. Celjski zbornik je namreč izhajal v založbi okrajnega sveta za kulturo in prosveto s pretežno dotacijo okraja. Toda že Celjski zbornik 1964 je izšel že ob pomoči celjske občine oz. občinskega sveta za kulturo in znanost. Zato je leta s polnim razumevanjem za edino reprezentativno enciclo o kulturnem in strokovnem snovanju na celjskem področju, na seji 3. marca predvidel v svojem proračunu za leto 1965 ves znesek potreben za izdajo zbornika, hkrati pa odločil, da bo na naslednji seji imenoval nov uredniški odbor.

Zbornik 1965 bo torej za svojo deseto izdajo in za dvajsetletnico osvoboditve — torej za jubileja, ki se bosta v zborniku morala zagotovo odraziti — izšel v celoti v založbi sveta za kulturo in znanost celjske občine.

O njegovi vsebini in avtorjih pa v naši jesenski številki!

Celjske grajske igre

Kmalu bodo minila tri leta, odkar je »Lepo mesto« dne 23. 11. 1962 objavilo članek podpisanega o uprizorjanju gledaliških predstav na Starem gradu. V tem članku je podpisan zagovarjal zahtevo, da mora biti izvedba teh uprizoritev zaupana strokovnemu umetniškemu vodstvu in takemu igralskemu ansamblu, ki bosta jamčila za umetniško kvaliteto posameznih predstav. Ker take prireditve pod vedrim nebom privabljajo množice gledalcev ne samo iz Celja in okolice, temveč iz raznih krajev Slovenije, iz drugih republik in tudi mnogo turistov iz zamejstva, ki se v najživahnejši turistični sezoni mudijo v celjskem območju, ne smemo dovoliti, da bi bile te prireditve prepuščene diletantskim izvajalcem. Predlagali smo, naj se poklicno gledališče poveže z amaterskim Delavskim odrom. S takim kombiniranim ansamblom bi bilo pod vodstvom gledališča s podporo Sveta za kulturo celjske občine in Turističnega društva podano jamstvo za umetniško kvaliteto prireditve na Starem gradu.

Ta predlog je vzbudil precej pozornosti — pa tudi zamere... Ostalo pa je vse pri starem, in ko je »Lepo mesto« dne 12. 11. 1963 po uprizoritvi Finžgar-Mikelnove igre Pod svobodnim soncem ponovilo zahtevo podpisanega glede celjskih poletnih iger na Starem gradu, se je ponovila tudi užaljenost pri prizadetih činiteljih. Kljub vsemu je Delavski oder leta 1964 uprizoril na gradu še eno predstavo: Župančičevo »Veroniko Deseniško«.

Kakor smo zdaj izvedeli, je končno le prišlo **do definitivne rešitve tega problema, ki v celoti sprejema naš predlog**, ki je bil objavljen v Lepem mestu dne 23. 11. 1962 in dne 15. 11. 1963. Med Slovenskim ljudskim gledališčem Celje in celjskim Delavskim odrom ter Svetom za kulturo občinske skupščine Celje je bilo dogovorjeno, da bo pod umetniškim vodstvom SLG v režiji Branka Gombača letos uprizorjena na Starem gradu drama celjskega rojaka dr. Antona Novačana »Herman Celjski«, eden najučinkovitejših napisanih dramskih tekstov slovenske književnosti. Igralski ansambel bo SLG sestavilo iz svojih članov in iz članov Delavskega odra. — Te poletne uprizoritve na Starem gradu naj bi postale stalna umetniška ustanova pod naslovom »Celjske grajske igre«.

Ta novica bo gotovo razveselila vsakega Celjana, ki mu je razvoj in rast kulture v našem mestu pri srcu. Podpisanega in uredništvo Lepega mesta pa veseli, da sta po svoje prispevala k pravilni rešitvi tega pomembnega kulturnega problema.

Fedor Gradišnik

75 let Fedorja Gradišnika

Jubilant se je rodil v učiteljski družini 20. januarja 1890 v Hrastniku. 1898. leta je prišel v Celje. V tem letu je imel svoj prvi otroški igralski nastop, gledališču pa je ostal zvest vse življenje.

Pod pseudonimom F. S. Hrastničan je sodeloval v Zvončku in v dijaškem listu Prvo cvetje. Začel se je politično udejstvovati in postal sodelavec Domovine in glasila organizacije svobodomiselnega narodnonaprednega dijaštva Svobode. Zaradi tega je bil izključen iz gimnazije.

V obdobju, ko se je kot ekster-nist pripravljval na maturo, je obiskoval Juvančičevo dramsko šolo in doživel uprizoritev svojega prevoda v Slovenskem dežel-nem gledališču v Ljubljani. V to obdobje sodijo tudi njegovi prvi dramski poskusi. Po vpisu na univerzo v Pragi je napisal felj-tonski roman Institutka, ki je izhajal v Celjskem »Narodnem dnevniku«, zatem povesti Sovraštvo in ljubezen in Županova hči, mladinsko igro Sirota. Mimo tega pa je tudi prevajal Maksima Gorkega. 1913. leta je postal magister farmacije. Po končani prvi vojni je na Jesenicah sodeloval tri sezone s Cesarjem, Špicarjem in Bučarjem pri tamkajšnjem gledališču. V tem času so uprizorili njegovo dramo Norec.

Od 1922. pa do 1936. leta je bil spet v Celju eden glavnih pobudnikov in organizatorjev gledališkega življenja ter eden prvih igralcev in režiserjev. Med vojno je živel v pregnanstvu v Beogradu, že leta 1944 je v osvobojenem Beogradu s slovensko igralsko družino uprizoril Kralja na Betajnovi in igral Kantorja.

Takoj po osvoboditvi je po vrnitvi v Celje obnovil delo celjskega gledališča. Opustil je lekarniški poklic in se vključil v zbor celjskega gledališča in postal upravnik; leta 1949 je odločilno pripomogel k profesionalizaciji celjskega gledališča, grede pa mu velike zasluge za obnovo zgradbe celjskega gledališča. Na čelu celjskega gledališča je bil v obdobju, ko se je le-to umetniško in organizacijsko utrdilo, želo prva profesionalna priznanja tudi izven republiških meja in preraslo v Slovensko ljudsko gledališče v Celju. V pokoj se je umaknil šele 1. 1962.

Jubilant je tudi že dolga leta član našega društva in sodelavec našega lista.

Magister Gradišnik, še na mnoga leta!

NASTOP HARMONIKARJEV

Tudi letos so celjski harmonikarji priredili svojo uspešno paradu, ko so se nam spet predstavili pod vodstvom svojega marljivega učitelja in dirigenta Oskarja Leskovskega. Nastop je pokazal solidno znanje in marljivost gojencev harmonikarske šole.

RAZSTAVA DORETA KLEMENČIČA

Naš rojak akademski slikar Dore Klemenčič-Maj, rojen v Galiciji pri Zalcu, je za akademikom Božidarjem Jakcem eden najvidnejših slovenskih partizanskih slikarjev. Naša dolžnost je zato bila, da smo ga povabili, da je razstavljal v občasnih razstavnih prostorih muzeja revolucije. Razstava je bila odprta od 21. 12. do 31. 12. 1964.

Že pred drugo svetovno vojno se je pričel uveljavljati kot slikar in grafik. Leta 1936 je absolviral slikarsko akademijo v Zagrebu.

Po vdoru okupatorja se je povezal z narodnoosvobodilnim gibanjem. Predvsem je delal v par-

tizanskih tehnikah. Baval se je z grafiko, slikarstvom in perorisbo. Njegov partizanski opus je eden največjih, saj obsega kljub izgubam nad 540 del. V Celju je razstavljal 73 izbranih del, ki so nastala v partizanih v letu 1943 in 1944.

Dore Klemenčič se je razvil v slikarja velikih kvalitet. Razstavljal je v številnih krajih naše države, v inozemstvu pa v Parizu, New Yorku, Washingtonu, Moskvi, Leningradu, Kijevu, Varšavi, Pragi, Peking, New Delhiju in Južni Ameriki. Letos pripravlja samostojno razstavo v Sovjetski zvezi.

S. T.

Upanje, s katerim smo sklenili naš zadnji zapisnik o Komornem moškem zboru, da se bo njegovim mednarodnim priznanjem pridružila še tretja diploma, se je uresničilo. Konec lanskega novembra je zbor sodeloval v Gorici na mednarodnem tekmovanju v polifonskem petju med Italijo, Avstrijo in Jugoslavijo. V kategoriji moških zborov je zbor zasedel prvo mesto. Zbor se je vrnil tudi kot najvišje ocenjen sploh. Ta uspeh našega uglednega zbora nam mora biti tem bolj drag, saj je to vsakoletno tekmovanje (Corale Goriziana C. A. Seghizzi) posvečeno utrjevanju prijateljstva med tremi sosedi. V tem poslanstvu je torej ponovno stopila na prvo mesto naša pesem.

V času našega poročanja se zbor mudi v Švici, v znanem letoviškem kraju Montreux. Sem je odpotoval kot tekmelec na mednarodnem pevskem srečanju (Rencontre chorales internationales). Tudi ta švicarska pevska manifestacija je posvečena utrjevanju mednarodnega kulturnega sodelovanja in po njem prijateljskemu sožitju med narodi. Zato so najbolj zaželeni nastopi v narodnih nošah in z narodno pesmijo.

Zbor je odpotoval s programom, v katerem so zastopani vsi jugoslovanski narodi, od slovenskih skladateljev pa France Marolt, Rado Simoniti in Matija Tomec.

G. G.

Že od leta 1957 je tedanji svet za kulturo in prosveto okraja Celje sklenil postaviti spomenik partizanskemu pesniku Karlu Destovniku - Kajuhu iz Soštanja. Akcija pa ni prav zaživela zaradi pomanjkanja sredstev. Toda ideja ni umrla; pravno osnovo za realizacijo pa je dobila šele spomladi 1962, ko je bivši okrajni ljudski odbor dne 15. maja imenoval posebni upravni odbor sklada za postavitev spomenika pesniku Kajuhu. Za predsednika odbora je bil imenovan tajnik okraja Franc Svetina, za ostale člane pa gimn. ravnatelj Tine Orel, načelnik Vojo Simončič, ravnatelj administrativne šole Gustav Grobelnik ter Lojze Borinc, zastopnik okrajnega komiteja ZMS.

V Celju imamo nekaj zelo lepih izložb. Najlepše so pri Volni pa tudi pri Ljudskem magazinu. Na sliki: lepa izložba pri Volni koncem lanskega leta. Foto Pelikan

Letošnje delo muzealcev

Mestni muzej namerava v spomladanskih mesecih nadaljevati z arheološko topografijo.

V raziskovalno delo so letos ponovno vključili izkopavanje prazgodovinskih gomil v Grižah, ki so zaradi predvidenih plantažnih nasadov sadnih dreves ogrožene.

Zaradi tega bo moralo za letošnje leto še počakati nadaljevanje raziskovanja ilirske in poznoantične naselbine in grobišča.

L. B.

Mr. Fedor Gradišnik

Milan Skrbinšek in celjsko gledališče

(Nadaljevanje in konec)

Predsednik je postal Ivan Prekoršek, intendant R. Salmič, režiser Stanko Gradišnik kot zastopnik »mladih«, tajnik prof. Mravljak, odborniki Val. Jurman, Ela Kalanov in dr. Milko Hrasovec. — Ta nova uprava celjskega gledališča je takoj pričela s širokopotezno organizacijo dela, saj je bilo treba vse ustvariti tako rekoč na novo. Glede repertoarja Gradišnikova struja ni mogla popolnoma prodreti in je le delno uveljavila svoje načrte glede literarnega programa, ker je bila na eni strani v odboru Salmičeva skupina še precej močna, na drugi strani pa je publika zahtevala v prvi vrsti zabave. Tako so prišle na repertoar večinoma veseloigre in burke ter je bila krstna predstava drame Fedorja Gradišnika »Norec« edino resno delo sezone.

Da bi končno uredili vedno bolj napete razmere v društvu, so slednjič sklenili poveriti mesto ravnatelja in umetniškega vodje gledališča poklicnemu gledališkemu umetniku in odločili so se za Milana Skrbinška, ki je povabilo z navdušenjem sprejel. O tem piše v svojih spominih med drugim naslednje:

»Kaj lepšega se mi takrat ni moglo pripetiti! Spet biti v umetniškem pogledu sam svoj gospod... Vrh tega sem se zavedal, da mi je s tem angažmanom dana prilika, da ustvarim z vzgojo ansambla in občinstva temelje za bodočo poklicno gledališče. Šel sem torej ves navdušen in poln delovnega poleta v Celje z že definitivnim repertoarjem. Ustanovil sem takoj svojo dramatično šolo, saj nobeno gledališče ne sme biti brez naraščajočega. In imel sem srečo, da sem se v Celju sešel s samimi zelo nadarjenimi, discipliniranimi in delovnimi diletanti, ki so bili v poglavitnih vlogah vedno ljudje višje izobrazbe, ki je poleg nadarjenosti za čim vrednejše umetniško delo velike važnosti... S poštenim delom sem hotel pritegniti čim več občinstva. Ustvariti sem moral zato predvsem ustrezne predpogoje. Zato sem v podlistku »Nove dobe« razglasil, da je treba zdaj, z začetkom

mojega poklicnega vodstva, gledati na celjsko gledališče samo kot na vsestransko nepolitično kulturno ustanovo ter da ima tako na oder kakor v občinstvo dostop prav vsakdo, brez razlike političnega prepričanja... Zal je potem tako naneslo, da sem v Celju ostal samo tri mesece, ker sem smatral za svojo dolžnost, da sledim klicu Hinka Nučiča, upravnika od njega ustanovljenega mariborskega gledališča, da mu pridem pri njegovem delu tam na severni narodnostni meji na pomoč.

Tako Skrbinšek sam o svojem vodstvu celjskega gledališča leta 1920.

Kaj je v kratkih treh mesecih v Celju ustvaril, naj govori naslednja ugotovitev:

V treh mesecih svojega bivanja v Celju je Skrbinšek opravil ogromno delo. Od 24. 4. 1920 do 3. 7. 1920 je režiral nič manj kot devet premier in sicer: Cankar — Kralj na Betajnovi, Cankar — Pohujšanje v dolini Sent-florjanski, Schönher — Zemlja, Cankar — Hlapci, Molnar — Vrag, Andrejev — Misel, Kmetova — Mati, Čehov — Medved, Čzner Maska Satanova.

Poleg režije je tudi igral v petih izmed navedenih devetih del naslednje vodilne vloge: V Kralju na Betajnovi — Kantorja, v Zemlji — Kremana, v Misli — Kerženceva, v Hlapcih — Jermana in v Maski satana — ravnatelj.

Težko se je Skrbinšek odločil, da zapusti Celje. Bil je trdno prepričan, da bo mogel uresničiti svoj načrt gledališke repertoarja in da si bo v dveh, treh letih vzgojil sposoben mlad ansambel, s katerim bi vodil gledališče do njegove profesionalizacije. Obenem pa se je zavedal, da mu z odhodom iz Celja morebitna potrebna pot nazaj nikakor ne bo zaprta tako, da se je vseeno odločil za Maribor, kamor je bila njegova pot nujno potrebna.

Z njegovim odhodom je nastala za Celje spet težka situacija in le previdnosti, izredni taktnosti in osebnih priljubljenosti predsednika Ivana Prekorška se je treba zahvaliti, da je Dram. društvo tudi to krizo prebolelo.

O začetku koncertne sezone smo poročali že v prejšnji številki našega lista, tako da nam ostanejo koncerti, ki so se zvrstili od decembra naprej:

Ker ni bilo romunskega violinista Orlova, nam je v zameno pripravil svoj solistični koncert mladi pianist **Ací Bertonec**, ki bi sicer moral spremljati omenjenega gosta. Januarja je koncertirala **Ljubljanska filharmonija**, ki nam je pod vodstvom dirigenta Sama Hubada pripravila imeniten večer. Februarja smo pozdravili uglednega gosta, tenorista **Antona Dermota**, ki je ob spremljavi svoje soproge Hilde ponovno dokazal svojo visoko pevsko in glasbeno kulturo. Meseca marca je bil koncert **uglednega italijanskega ansambla palače Pitti** iz Firenc, matineja za mladino s klavirskim duom **Igor Dekleva-Gitta Mally** in sopranistko **Zlato Ognjanovič**. V

četrtem abonmajskem koncertu sta imenitno muzicirala violinist **Igor Ozim** in pianist **Marjan Lipovšek**. 27. 3. je bila republiška revija in tekmovanje mladinskih zborov Slovenije, na katerem je sodelovalo okoli 20 zborov osnovnih in srednjih šol. Zadnje dni meseca marca se nam je spet predstavil **celjski orkester Ivan Cankar** pod vodstvom Dušana Sancina, ki je ponovno dokazal svojo visoko kvaliteto, vigranost in vodilno mesto med amaterskimi ansambli v naši državi. In še mešani pevski zbor **France Prešeren** pod vodstvom Edija Goršiča je imel v tem mesecu svoj dobro uspeši koncert pod geslom Slovenska pesem.

Torej uspešna koncertna sezona 1964-65, mogoče je bilo v marcu prireditve skoraj preveč, vsekar pa smo lahko z letošnjo koncertno sezono zelo zadovoljni.

Vran.

Najboljše in najslabše obiskani filmi leta 1964 v celjskih kinematografijah

Kako so prebivalci celjskega mesta obiskovali lani osamezne filme, nam priča spodnja tabela:

NAZIV FILMA	proizv.	predst.	štev. obisk	povpr. obisk
a) najboljše obiskani filmi				
Ne joči Peter	Jugosl.	34	17 330	511
Trije mušketirji	franc.	30	16 517	550
Srečno Kekec	Jugosl.	29	14 288	492
Cartouche	franc.	19	8 903	468
Sedem veličastnih	amer.	18	8 847	490
Moj zadnji tango	špan.	18	8 674	489
Vinetou	Jug.-nem.	18	8 567	475
Krvavi kapetan	amer.	18	8 564	475
Tarzanova pustolovščina	amer.	18	8 517	475
b) najslabše obiskani filmi				
Ljudje na mostu	ruski	3	107	33
Dekle s katero sem se družil		3	112	37
Noč pred trinajstim	bolg.	3	126	42
Triglavske strmine	Jugosl.	3	131	43
Ljudje in zveri	ruski	3	151	50
Človek gre za soncem	ruski	3	163	54
Mlado-zelelo	ruski	3	162	54
Dobra usoda	Jugosl.	3	539	59
Pričenjamo živeti	ruski	3	196	65
Moški izlet	Jugosl.	5	332	66

tah so se iniciatorji zedinili, da bo spomenik stal pod zelenjem na obodu škarpe levo od glavnega vhoda v gimnazijsko poslopje. Za

arhitektonsko ureditev okolja bo poskrbel arhitekt Branko Robek. Spomenik bo odkrit za letošnji dan mladosti.

Repertoarna politika v naslednjih letih seveda ni bila na isti iniji, ki si jo je zastavil Skrbinšek, in se je morala prilagoditi kompromisom. Skromno-pionirsko delo pa je kljub temu zapustilo v Celju trajne sledove. Vodstvo gledališča nikoli ni pozabilo, kaj je Skrbinšek v kratkih treh mesecih storil za nadaljnji razvoj zavoda, zato je budno spremljalo njegovo pot in se mu je skušalo s hvaleznostjo ob raznih njegovih jubilejih oddolžiti.

Ko je leta 1935. v Ljubljani slavil 25-letnico umetniškega delovanja, se je te proslave udeležilo tudi celjsko gledališče, mu po svojem zastopniku izročilo lovorov venec s spremnim pismom, v katerem je med drugim rečeno tudi naslednje:

»V dokaz naše globoke hvalečnosti za Vaše plemenito gledališko delo v Celju Vam bodi danes samo ta skromni venec, ker glavno in prav posebno proslavo Vam pripravljamo v Celju kot prvemu vodji celjskega slovenskega gledališča in svojem učitelju doma z Vašo jubilejno predstavo »Tajfun«.

Ta jubilejna predstava v Celju je bila izredno slovesna. Na slavljenčev željo je Dram. društvo s svojim ansambelom naštudiralo Lengyelovo dramo Tajfun v režiji prof. Staneta Meliharja. Glavno vlogo Japonca dr. Tokarame je igral slavljenec, drugo vodilno vlogo Renarda Beinskega pa njegov brat Vladimir. Po drugem dejanju so na odprtem odru čestitali slavljenču, mu izročali vence in druge darove zastopniki vseh celjskih kulturnih organizacij ne glede na strankarsko pripadnost ter tako dokazali, kako visoko cenijo slavljenčeve zasluge za razvoj in napredek celjske gledališke kulture.

Svoj 35. jubilej je slavil Skrbinšek leta 1945 v Mariboru kot Tartuffe. Tudi tega se je udeležilo celjsko gledališče po svojem zastopniku.

Ko se je bližal Skrbinškov 40-letni jubilej — leta 1951 — je imelo Celje že svoje poklicno gledališče. Kot upravnik sem bil prva leta čez glavo zaposlen z organizacijo mlade poklicne ustanove, da sem nujno potreboval razgledanega, energičnega in s potrebno avtoriteto oboroženega gledališkega umetnika, ki bi prevzel umetniško vodstvo gledališča. Spomnil sem

se Milana Skrbinška, ki je moje povabilo z veseljem sprejel. Takoj je začel s študijem Schillerjeve Marije Stuart, katere premiero smo določili za proslavo njegove 40-letnice. Za to priložnost smo izdali posebno številko Gledališkega lista, posvečeno njemu, ki je pred 30 leti moral svoje delo v Celju začasnno prekiniti.

Toda tudi tokrat nam usoda ni bila naklonjena. Skrbinšek namreč ni stanoval v Celju, marveč se je stalno vozil iz Ljubljane v Celje na svoje honorarno službeno mesto, česar pa blagajna gledališča, ki je prejemale zelo skromno dotacijo, ni prenesla. Na drugi strani pa je Skrbinšek sam izjavil, da na distanco nikakor ne bi mogel svojega dela temeljito opraviti. Zato je tokrat režiral le dve deli: Marijo Stuart in Petrovičev Ploho. Po tej premieri je moral žal s svojim delovanjem v Celju prenehati.

Skrbinšek je bil do poznih let vedno zdrav, saj drugače ne bi bil zmogel tako ogromnega dela. Nepričakovano pa je doživel strašno nesrečo: zadela ga je kap in ga onesposobil za odrsko udeleževanje. A tudi ta nesreča tega vitalnega človeka ni mogla streliti. Prepričan je bil, da bi bil kljub temu sposoben za režijo ali za njegovemu telesnemu stanju primerno vlogo. Ker tej njegovi želji niso ugodili in je ljubljanska Drama njegov 50-letni jubilej proslavila le interno in ne pred občinstvom, je imel to za najhujšo žalitev, ki je do svoje smrti ni mogel preboleli. Tudi te žalostne, dasi slovesne proslave, se je naše gledališče udeležilo po svojem odposlaneu.

Po tej proslavi je z bolestjo v duši izprljal moto svojega uspehov in razočaranj polnega življenja: Živeti se pravi delati — in jaz se živim! In ker je bil še živ, je želel delati! Ker mu tega niso omogočili v hiši, ki je v veliki meri po njegovi zaslugi postala slovensko narodno gledališče, si je poiskal dela zunaj nje z režiranjem pri gledaliških ljubiteljskih odrih in s pisanjem svojih spominov Tik pred smrtjo jih je končal. Dva zvezka je izdal še sam, tretjega je zapustil v rokopisu, ki ga za tisk pripravlja njegova vdova.

»Živeti se pravi delati...!« in Skrbinšek je delal, dokler mu neizprosna smrt ni iztrgala peresa iz rok...

Knjiga 'Pisma talcev na spodnjem Štajerskem' pred izidom

V vsej povojni dobi je bila pri pisanju zgodovine NOB velika vrzel. Medtem ko so dogajanja iz te naše slavne dobe že precej podrobno obdelana, je najmanjše dejanje nemškega nacizma, streljanje talcev, šlo že skoraj v pozabo. O tem se je v splošnem bore malo pisalo, četudi je to ena največjih epopej našega ljudstva.

Do sedaj sta izšli dve publikaciji: Sajem »Pisma na smrt obsojenih« (l. 1959) in Terčakov »Celjski Stari pisker« (l. 1959), ki sta bili tudi takoj razprodani.

V Sajem »Pismih na smrt obsojenih« je bilo 26 pisem, ki so jih zbrali muzeji v Celju, Mariboru, Ptuj, Slovenjem Gradcu, Brežicah in Trbovljah. V Terčakovem »Celjskem Starem piskru« pa je bilo poleg dokumentarnega gradiva tudi 15 poslovnih pisem s celjskega področja.

Zbiranje poslovnih pisem talcev iz okupirane bivše Spodnje Štajerske se je vsa ta leta sistematično nadaljevalo, posebno agilna pa sta bila celjski in mariborski muzej revolucije, ki sta imela v načrtu tudi izdajo vseh ohranjenih pisem naših talcev. V tem času sta zbrala nad 200 poslovnih pisem talcev in je to do sedaj največja znana zbirka poslovnih pisem v Evropi, najbrž pa na svetu sploh. V to zbirko poslovnih pisem sta glavna urednika z uredniškim odborom izbrala samo tista pisma, ki so jih pisali talci neposredno po prečitavanju smrtnih obsodb pred ustrelitvijo. Ta poslovnih pisma so pisali talci od jeseni l. 1941. do 2. oktobra l. 1942. Druga poslovnih pisma talcev, ki so jih iztihnotalji iz zaporov, niso vključena.

Za 20. obletnico osvoboditve se je mariborska založba »Obzorja« odločila, da bo izdala še pred majem to dokumentarno knjigo, z okoli 250 fotografijami in posebno razpravo, ki bo sistematično osvetlila vse grozote nemškega fašizma na okupiranem Spodnjem Štajerskem. Knjiga bo poleg poslovnih pisem, obravnavala vsa

streljanja talcev in poimensko vse talce, ki so bili ustreljeni na našem območju.

V knjigi bo tudi angleški, ruski in nemški resumé. Knjigo opremilja akademski slikar Janez Vidic. To bo v jugoslovanskem merilu do sedaj najlepše opremljena knjiga, ki bo po vsebini gotovo odtehtala vso tovrstno branje pri nas.

S. T.

Kulturna revija Svobode

Delavsko-prosvetno društvo Svoboda v Celju je v počastitev 20-letnice osvoboditve in 30-letnice zleta Svobod Slovenije v Celju priredila kulturno revijo. Nastopilo je nad 400 članov, največ mladine: mladinski pevski zbor celjskega učiteljskega, harmonikarji glasbene šole celjske Svobode, tamburaški orkester, ženski pevski zbor tovarne Toper iz Celja, sekcija harmonikarjev, mešani mladinski zbor celjske gimnazije, instrumentalni ansambel in kvintet, recitatorji delavskega odra, moški pevski zbor celjske Svobode in folklorna skupina »Kajuh« iz Dobrne. Prireditelj je bila lepo izvedena, številni obiskovalci pa niso štedili s priznanjem.

Zapisek o gledaliških tiskih

Glede na skromna finančna sredstva je SLG Celje izdalo v tej sezoni samo eno številko gledališkega lista in to ob premieri Kralja Osvalda. K vsem drugim predstavam pa so izšli samo kratki programi na 4-8 straneh malega formata z imeni nastopajočih in z informacijo o predstavi v zelo prikopni opremi. Zdi se nam, da je to ustrezna rešitev, tudi v bodoče predlagamo na začetku sezone gledališki list z obširnejšo vsebino (zapiski o minuli sezoni, o novem programu, o delu v Gledališču in podobno), k vsaki premieri pa kratke programe ali prospekt, kakor se publikacija sama imenuje.

Prostor nam žal ne dopušča, da bi se mogli podrobneje seznaniti s Skrbniškovim publicističnim in prevajalskim opusom. Čuditi se moramo, kje je našel čas za tako ogromno dejavnost, saj je mimo svojega režiserskega igralskega in organizacijskega pedagoškega poklica zapustil več kot petdeset prevodov dramskih del iz svetovne literature, dvoje izvirnih dramskih tekstov, nekaj dramatičij in brez števila esejev, študij in razprav o gledaliških problemih, posvečenih predvsem neizprosnemu boju proti plehkemu repertoarju naših gledališč, borbi za čistost slovenskega odrskega jezika in za uveljavitev resnične in idejne dramatike.

Pred svojo smrtjo je hudo razočarani tov. Skrbnišek po zaslugi tovarišice Mice Černigojeve bil od republiškega sveta za kulturo in prosveto končno vendarle popolno zadoščenje za veliko krivico, ki mu je bila storjena s tem, da je bil upokojen v VI. pokojninskem razredu, medtem ko so bili mnogi njegovi vrstniki istočasno upokojeni s prejemki po I. pokojninskem razredu. Tovarišica Černigojeva je razen tega izposlovala pri svetu za kulturo in prosveto, da je bila že hudo bolnemu Milanu Skrbnišku izpolnjena vroča želja, da je mogel še enkrat obiskati mesto, kjer je po končanih srednješolskih študijah kot nadobudni abiturient v Ottovi gledališki akademiji dobil teoretično podlago za svoje poznejše pionirsko dejavnost v domovini. V spremstvu svoje žene je še enkrat preživljal nekaj dni na Dunaju in obujal spomine na mlada leta in na sanje o svojih načrtih, ki jih je končno tudi stodoletno uresničil. Pomirjen se je vrnil domov in se ravnal po svojem motu: »Ziveti se pravi delati«...

Tako se je izteklo življenje enega največjih mož slovenske gledališke zgodovine - Milana Skrbniškega.

S skupnimi besedami sem skušal v tem zapisu prikazati edinstveni lik velikega gledališkega ustvarjalca, njegove zasluge za ustanovitve poklicnega gledališča v Celju, stalno povezavo tega gledališča z njim, ki mu je ob vsaki priložnosti skušalo dokazati svoje hvalnost za delo, ki bo ostalo nezbrisano v slovenski gledališki zgo-

INTERVJU S SLIKARJEM JAKIJEM

Jože Horvat Jaki je danes svetovno znani slikar. Njegove značilne slike so našle kupce ne samo pri nas, temveč še več v Italiji, Švici, Nemčiji, Franciji, Ameriki in celo na Japonskem, kjer je že razstavljal z velikim uspehom. Najin razgovor je stekel v počitniškem domu Rinka v Solčavi, ki je opremljen s 66 njegovimi slikami ter nekaterimi njegovimi dekorativnimi slikarji.

Lepo mesto: Dovolite najprej vprašanje s področja turizma! Kaj menite o turizmu v Gornji Savinjski dolini?

J. H. Jaki: Če kje, ima turizem v Gornji Savinjski dolini zelo lepo perspektivo. Pokrajina je čudovita, ljudje so prijazni, žal pa za uspešen razvoj turizma še marsikaj manjka. Prvo cesta, boljše prometne zveze pa več takih turističnih objektov, kakor sta Planinka na Ljubnem in Rinka v Solčavi.

Lepo mesto: Čujemo, da gradite svojo galerijo v Nazarjih. Kdaj bo odprta?

J. H. Jaki: To ni odvisno samo od mene. Če bodo gradbinci in obrtniki dovolj hitri, mogoče še letos.

Lepo mesto: Bo to samo vaša stalna razstava?

J. H. Jaki: Ne samo moje razstavišče. Tudi drugim bom rad odprl vrata, predvsem tistim, ki so jih meni doma in na tujem. Slovenski javnosti pa bi rad predstavil tudi nekatere velike svetovne slikarje.

Lepo mesto: Kako ste zadovoljni z vašimi zadnjimi inozemskimi razstavami. Čujemo, da so imele velik moralni in še večji materialni uspeh?

J. H. Jaki: Razstave v Švici, Nemčiji, Italiji, Franciji, Ameriki, in nazadnje na Japonskem so imele odlične moralni pa tudi dober materialni uspeh. Številnim inozemskim ocenam in razpravam se je priključila tudi ugledna nemška revija Die Weltkunst, ki mi je decembra 1964 posvetila naslovno stran v barvi in še 3 strani teksta in reprodukcij.

Pogovarjal sem se o tem z urednikom Celjskega zbornika. Zatrjeval mi je, da bodo moje Zgodovino izdali v posebni knjigi leta 1965., če bodo za to dobili potrebna denarna sredstva... Torej - če...

Do danes se stvar še ni premaknila z mrtve točke. Čudno se mi zdi, da zmorejo sredstva za podobne publikacije kraji, kot so Kamnik, Kranj, Škofja Loka, Murska Sobota... le v Celju ni mogoče najti sredstev za izdajo oziroma založbo dela o celjski kulturni zgodovini, ki bi leta 1965. slavila 115 letnico prve slovenske gledališke predstave v Celju.

Lepo mesto: Kaj privlači inozemske kupce na vaših slikah?

J. H. Jaki: Menim, da moj izvirni slikarski izraz, tehnika ter kompozicija, predvsem barvna.

Lepo mesto: Vaše mnenje o kulturi?

J. H. Jaki: Brez kulture ni napredka, brez nje ne bo lepšega življenja. Dajmo ji malo več ugleda in podpore!

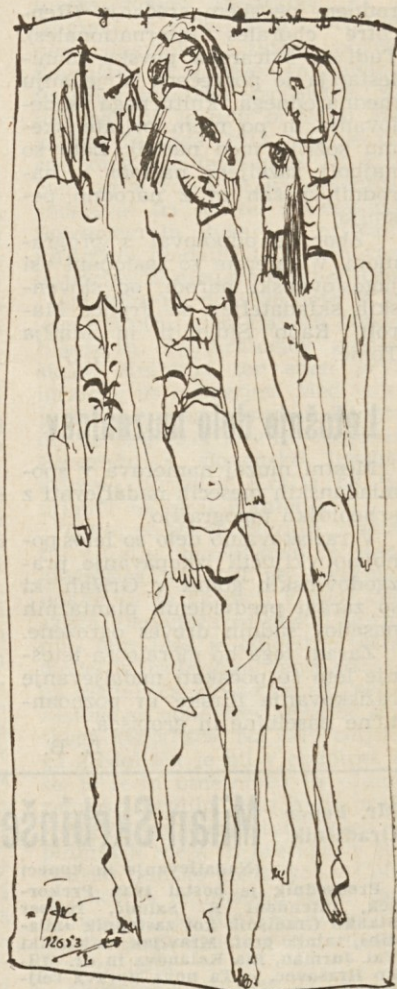
Lepo mesto: Ali se vam ne zdi, da bi bili dolžni Celju svojo širšo razstavo.

J. H. Jaki: Ob priliki pride tudi to na vrsto.

Beseda je tekla še o celjskem likovnem salonu, o ljubljanski moderni galeriji, o pokojnem dr. Šijancu, o nevoščljivosti, o turizmu pa še o marsičem...

O tem mogoče drugič. Za danes pa, mojster Jaki, hvala.

Vran

Jože Horvat-Jaki: »Kroki«

France PLANINA: SLOVENIJA, TURISTIČNI VODNIK

Prešernova družba je s sodelovanjem TSZ izdala lansko jesen vzorno ne sestavljen vodnik slovenskih turističnih krajev. Vodnik je sestavil prof. France Planina, ki mu izrekamo za precizno in vestno delo še posebno priznanje.

TURISTIČNI CENIK 1965

Gospodarska zbornica okraja Celje in Celjska turistična zveza sta tudi letos izdali lepo opremljen cenik gostinskih in zdraviliških uslug za sezono 1965. V ceniku so objavljene cene vseh gostišč in hotelov družbenega sektorja, planinskih domov, večjih zasebnih gostišč in cene za zdraviliške usluge. Cenik ima 16 strani, obilo ilustracij in je tiskan v lepem dvobarvnem tisku.

ZIMA V SLOVENIJI

Turistična zveza Slovenije je izdala še kar kvaliteten prospekt »Zima v Sloveniji«. Zdi pa se nam, da bi bilo v besedni vložek zapisati še vsaj Celjsko koč, Mozirsko planino, Mozirje, Gornji grad, Ljubno in Velenje, kjer nastajajo zimski centri našega področja. Omenjena je le Logarska dolina, ki pa je za zimski turizem najmanj pomembna.

8 LET TURISTIČNIH OBJAV

Celjska turistična zveza izdaja že 8 let glasilo TURISTIČNE OBJAVE. Letos so izdali že dve številki z izredno zanimivimi prispevki.

KULTURNI ZAPISKI

KONGRES ETNOGRAFOV

Letošnjo jesen bo v Celju kongres etnografov, ki se ga bo udeležilo okoli 100 najvidnejših strokovnjakov te panoge iz Amerike, Francije, Nemčije, Sovjetske zveze, Češke, Romunije in še iz drugih držav.

FRAN ROŠ — PEDAGOŠKI SVETNIK

Konec lanskega leta je bil imenovan za pedagoškega svetnika znani celjski prosvetni delavec in pisatelj Fran Roš.

ŠESTERO MUŠKETIRJEV

Delavski oder je pripravil za letošnjo sezono mladinsko komedijo S. Mihalovka ŠESTERO MUŠKETIRJEV. Igro je režiral Alfonz Kumer, z njo pa so gostovali tudi v številnih krajih celjskega okraja.

INOZEMSKA NAGRADA ZA DARJO

Učenka 5. razreda osnovne šole iz Celja Darja Osterman je dobila v New Delhiju nagrado za svojo risbo Krave v hlevu. Enako nagrado je dobil tudi učenec Vinko Vasle iz Velenja za prosti spis Imel sem tovariše. Mladima nagrajencema čestitame!

KREFT: KREATURE

Celje je počastilo 40-letnico umetniškega dela dr. Bratka Krefta z njegovo dramo Kreature, ki jo je solidno izvedlo ljubljansko mestno gledališče.

DANILO GORINŠEK 60-LETNIK

Meseca februarja je praznoval svojo 60-letnico znani gledališki igralec in pesnik Danilo Gorinšek, ki je preživel svojo mladost v našem mestu.

Turistična bibliografija

ROGAŠKA SLATINA

Najpomembnejša turistična publikacija zadnjih mesecev pa je gotovo knjiga Rogaska Slatina v sliki, ki jo je z veliko ljubeznijo sestavil in napisal eden najboljših poznavalcev Rogaske Slatine — zagrebški univerzitetni profesor dr. Režek. Knjiga nam prikaže v slikah razvoj Rogaske Slatine od njenih začetkov do današnjih dni, seveda v ustreznim opisom. Ne samo avtorju, temveč tudi založniku Zdraviliškemu svetu moramo k tej publikaciji izreči vse priznanje.

V zimskem obdobju 1964/65 je Likovni salon Celje kot osrednje likovno razstavišče celjskega območja doživel reorganizacijo. Prej je deloval kot samostojni zavod, zdaj pa je kot likovno razstavišče pripojen celjskemu pododboru Društva slovenskih likovnih umetnikov. Spremenil se je tudi način financiranja. Doslej je Likovni salon za svoje redno delovanje prejemal namenske dotacije večji del od okrajne skupščine, poslej pa bo njegovo delovanje izključno podpirala samo občinska skupščina Celje.

Organizacijske spremembe pa niso zavrele redne razstavne dejavnosti. Nasprotno. Člani DSLU, ki so se prej zaradi pomanjkanja odkupov v nekaterih primerih že izogibali razstavljanju v Likovnem salonu, imajo zdaj moralno obvezo razstavljanja v društvenem razstavišču. Za razstavljanje v Likovnem salonu se zdaj zanimajo tudi nekateri odličnejši likovni ustvarjalci. Kot prvi je v marcu razstavljal svoja novejša grafična dela Miha Maleš.

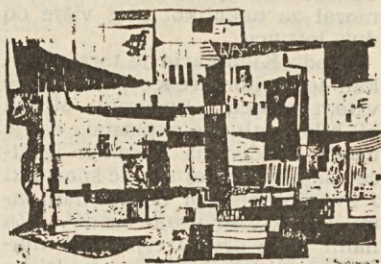
Poglavitni uspeh Likovnega salona v zimskem obdobju pa je navezava prvih mednarodnih stikov. Slovenj Gradec (čeprav mnogo manjši kraj) je že dalj časa uspešno gojil mednarodne zveze pri prirejanju razstav. Zdaj je to uspelo tudi celjskemu likovnemu salonu. Od 26. I. do 27. II. 1965 je bila v Likovnem salonu razstava »Poznanjski grafiki«. Osem poljskih likovnih ustvarjalcev iz poznanjskega območja je v Celju

Letošnja izkopavanja v Šempetru

V okviru sedemletnega načrta za izgradnjo antičnega parka v Šempetru bodo letos izkopavanja vzhodne metropole nadaljevali. V letošnjem letu bo odkrit ves kompleks do današnje naselbine. Pričakujejo, da bodo letošnja arheološka izkopavanja ravno tako uspešna kot v lanskem letu in da bodo odkrili ob rimski cesti še mnogo grobov in grobnic.

V. K.

razstavljal 58 grafičnih del. Zaradi obsežnosti razstavnega gradiva je bila razstava hkrati v Li-

kovnem salonu in v foyerju SLG Celje. O uspehu razstave priča dejstvo, da je celotno razstavno gradivo prevzela za razstavo v Mariboru tamkajšnja Umetnostna galerija. Člani celjskega pododboru DSLU pa so prejeli v zameno povabilo svojih poljskih kolegov, naj prirede razstavo v Poznanzu. Tako je celjska likovna razstavna dejavnost, ki je doslej zajemala samo likovne ustvarjalce Jugoslavije, zdaj v stanju celjskemu likovnemu občinstvu posredovati tudi likovne dosežke iz tujine. V najkrajšem času naj bi Likovni salon Celje dobil tudi še dva nova razstavna prostora. V njih bi poleg svojih razstav hranil tudi stalno razstavo urbanističnega razvoja mesta Celje.

V foyerju Slovenskega ljudskega gledališča v Celju pa je Likovni salon Celje v marcu priredil tudi razstavo celjskega slikarja samouka Adolfa Mlajača, ki bo s svojim vestnim likovnim prizadevanjem brez cenenege komercializma morda še lahko dosegel članstvo v DSLU. S to raz-

Slovenijales Celje

Trgovina pohištva
Zidanškova 15

odprta ves dan neprekinjeno
Skladišče pohištva
Savinjsko nabrežje 8
Skladišče polfinalnih izdelkov,
rezan les,
Stavbno pohištvo, okna
in vrata
OBIŠČITE NAS!

stavo je Likovni salon nadaljeval svojo politiko podpiranja kvalitetnega neskarjenega amaterskega slikarstva.

IN MEMORIAM

JURO KISLINGER

Dne 23. novembra 1964 je v Laškem umrl Juro Kislinger, zaslužen prosvetni in javni delavec.

Rodil se je 15. aprila 1886 v Zusmu. Z odliko je doštudiral učiteljske v Mariboru. Prvo službo je nastopil na deški okoliški šoli v Celju, ki jo je vodil ugledni Armin Gradisnik. Preko Petrovč je odšel v Laško.

Glavno delovno torišče je našel v Laškem, kjer je postal šolski upravitelj. Priznan je bil kot preudaren pedagog in zgleden poštenjak, vnet za vse dobro in lepo.

Mnogo je storil v korist sadjarstva, tudi z razstavami. Kot predsednik Olepsevalnega društva je obnovil ljudski običaj jurjevanja. Veliko skrb je posvetil Valentinčevemu muzeju v Laškem in zbiral lokalno zgodovinsko gradivo, ki je ohranjeno v zapuščini po njem. Po osvoboditvi 1945 je vodil Ljudsko univerzo, sodeloval pri OTD in ga zastopal tudi v okrajnem merilu.

Polno brigo je Kislinger poklanjal delu in ureditvi šole. Bil je glasbenik, vadal šolski pevski zbor in uprizarjal mladinske igre. Širok je krog njegovih nekdanjih sodelavcev in učencev, ki se ga z ljubeznijo spominjajo.

BOŽNIK KAREL

Pokojni Božnik Karel se je rodil 24. 8. 1880 na Dobrni pri Celju, kjer je končal tudi osnovno šolo. Na Dunaju je opravil cestarsko šolo, bil nato v raznih vojaških službah, nazadnje pa je bil od leta 1921 okrožni cestni mojster in cestni nadzornik v Celju. Kot cestni nadzornik je delal še po vojni, ko je bil leta 1950 upokojen. Bil je eden naših najstarejših članov, saj je bil vključen v našemu društvu že od leta 1930. Konec januarja smo pokopali tega uglednega, poštenega in znanega moža v njegovem rojstnem kraju. Pokojnika se bomo radi spominjali.

STANE TRATNIK

Ob zaključku redakcije smo prejeli še žalostno vest, da je nenadoma umrl niti 50 let star Stane Tratnik, dolgoletni okrajni finančni inšpektor in nazadnje načelnik oddelka za analitične službe ter gospodarske zadeve. Pokojnik je bil izredno sposoben in vester uslužbenec, dober tovariš in že nekaj let član našega društva. Njegovo priljubljenost je izpričala tudi velika množica pogrebcev.

Družinam pokojnikov tudi naše iskreno sožalje.

tišče. Vsekakor zaslužita posebno pozornost mlin na Ložnici (v Medlogu) in mlin na Hudinji (v Spodnji Hudinji), kajti oba sta bila pomembna že v dobi celjskih grofov. Mlin na Ložnici je grof Friderik II. leta 1496 podelil v fevd Joštu Soteškemu, tistemu, ki ga je čuval, ko je bil zaprt v stolpu na Gornjem Celju zaradi Veronike, ki jo je Herman II. obsodil na smrt. Očividno mu je Friderik odpustil. Toda Jošt se mu je pozneje zopet izneveril in je izgubil tako mlin kakor tudi druge fevde. Mlin so zopet priključili gosposčini. Mlin na Hudinji je Friderik II. podelil svojemu kuhinjskemu mojstru Ulriku. V fevdalnih knjigah se mlin izrecno označuje kot dvorski mlin. Ulrik Axreo ga je dobil dosmrtno, moral pa se je pri tem obvezati, da bo mel za grofovsko potrebo, kakor je delal prejšnji fevdnik, pokojni grofovski sodnik Henrik Erlanez. Pozneje se je ta mlin imenoval hrvaški mlin. Okrog leta 1800 je bil v kmečkih rokah. V drugi polovici XIX. stoletja sta ga kupila dva Švicarja, ki sta ga povečala. Zadnji njegov posestnik pa je bil slovenski rojak Peter Majdič, ki je mlin povečal v pravi veleobrat. Po ustanovitvi Jugoslavije ga je opustil, ker ni bilo mogoče konkurirati z vojvodinskimi mlini. Konkurenčno nemško podjetje, mestni mlin je nastal šele leta 1903, nehal pa je v obdobju med obema vojnami. Danes je njegovo poslopje skladišče Kovinotehne.

prof. Janko Orožen

Adresar obrtnih podjetij in obrtnikov

VSE PREVOZE OPRAVI
HITRO IN SOLIDNO
PREVOZNIŠTVO CELJE

PODJETJE
KLJUČAVNIČAR
CELJE

SE PRIPOROČA
ZA NAROČILA

Obrtno podjetje

Mizarstvo in kolarstvo

Celje

Izdeluje po naročilih hitro in solidno vsakovrstno pohištveno opremo ter opravlja vsa v stroko spadajoča dela

ZLATARSTVO TAJNŠEK EDI

sedaj v Zidanškovi ulici 30
izdeluje vse zlatarske izdelke po naročilih in se priporoča

OBRATNO GRADB. PODJETJE
REMON T
CELJE

Po konkurenčnih cenah
vsa gradbena in gradbeno obrtniška dela

SPLOŠNO MIZARSTVO

KERIN FRANC
CELJE, Delavska ulica

Kvaliteta
mizarska
delavnica

KLOBUČARSTVO TOMAŽIN

Celje, Tomšičev trg 17
novi modni klobuki
in kvalitetna popravila

MEŠKO FRANJO,
KROJAŠTVO

Prešernova ulica
najkvalitetnejši krojaški izdelki.

POPRAVILA FOTO-
APARATOV

Foto-aparate popravlja v vaše zadovoljstvo D. GROBELNIK
Precizna mehanika Celje,
Mariborska 54, tel. 31-03

POPRAVILA RAČUNSKIH
STROJEV

OLIVETTI in ostale računske stroje strokovno popravlja v vaše zadovoljstvo

D. GROBELNIK

Precizna mehanika
Celje, Mariborska 54, tel. 31-03

Veletrgovsko podjetje
TEHNOMERCATOR
CELJE

uprava Gubčeva ul. 2, tel. 23-41
Enota ELEKTROMATERIAL na veliko, Mariborska 17
Enota STEKLO-PORCELAN na veliko, Stanetova 23
Enota BARVE-KEMIČALIJE na veliko, Gubčeva 2
Enota GRADBENI MATERIAL na veliko, Gubčeva 2
Pisarna angro Stanetova 4

PRODAJALNE
TEHNIKA, Ljubljanska 10
RADIO, Stanetova 5
ELEKTRO, Stanetova 2
LABOD, Stanetova 4
MAVRICA, Stanetova 13
MERKUR, Gubčeva 4
KRISTALIJA, Trg V. kongresa 2
ZELEZNINAR, Stanetova 4

CELJSKI STARI MLINI

Če pogledamo v preteklost, vidimo, kako močno se je življenje spremenilo. Celje je imelo okoli leta 1850 samo 1677 prebivalcev, danes pa jih ima okrog 30 000, vsako leto pa jih je skoraj tisoč več.

Danes je mesto polno avtomobilov, zanje se grade garaže, da bi jih bilo mogoče varno shraniti. Kar so danes avtomobili, so bili pred desetletji konji, kar so danes garaže, so bili konjski hlevi. Če danes potrebujemo moko, greš v trgovino in jo kupiš, nihče ne misli na to, da bi namesto moke kupil žito.

Še pred 100 leti je imela vsaka dobra mestna hiša svoje kašče, ki so jo vsako jesen, če so le imeli denar, napolnili z žitom, da so se zavarovali pred lakoto, ki se je često pojavljala. Kjer je žito, tam morajo biti tudi mlini. Naravno je, da je bilo v mestni okolici veliko kmečkih mlinov, za katere je plemenska gospoda imela posebne sezname. Bili so ob Savinji, Voglajni, pa tudi ob mestnem jarku. Sedanja Kocenova ulica se je prvotno imenovala Mlinska ulica. V njej je imel špital kašče in svoj mlin. Tik ob ulici je namreč potekalo mestno obzidje z jarkom, v katerem je bila voda. Sicer pa je znano, da je do zgraditve južne železnice Voglajna tekla bližje mestu, kakor pa teče zdaj.

Drugi mlin je moral biti nekje med grofijo in Savinjo. Sicer o tem ni nobenega poročila, toda

še v prvi polovici XIX. stoletja je bila tam kratka struga, ki se je odcepila od Savinje in se vračala vanjo.

Nekoliko više, nekako v bližini Levca, sta bila že v XVII. stoletju, a verjetno že mnogo prej, dva mlina: vsak od obeh je imel po tri kolesa in stope. Lastnik obeh mlinov je bil rod Sattellbergerjev. Na vsakem mlinu je bil jez. Oba jeza sta bila zelo visoka in sta močno zadržavala vodo. Okrog leta 1700 so se silno pritoževali proti obema mlinoma. Sredi XVII. stoletja sta še obstajala, koncem stoletja ap ne več. Najbrž so ju opustili zaradi vodne nevarnosti. Sredi XVIII. stoletja so imeli Sattellbergi tudi mlin na posebnem rokavu Voglajne tik pod Kalvarijskimi stopnicami. Tudi ta mlin je imel 3 kolesa in stope. Konec XVIII. so postali lastniki mlina in z njim združene zemljiške posesti ljudje kmečkega porekla. Mlin je obstajal do leta 1883. Prenehal je, ko je mestna občina odkupila jez na odcepu struge od Voglajne, ki je bil eden izmed vzrokov za nagel nastanek povodnji. Na strugi je bil do sedemdesetih let XIX. stoletja še drugi mlin, ki je tudi prišel v posest družine Zima, ki je bila slovenskega rodu. Njihov potomec je bil znani, danes že pokojni, celjski zdravnik dr. Drago Hočev. Drugi potomci še živijo v Avstriji in na Bavarskem. V Zimovem domu je sedaj otroško zave-

Dva pomladanska izleta

NA KOPITNIK (910 m)

Kopitnik je znan po izredni in redki flori, saj tu in v Sloveniji samo še v Polhograjskih dolomitih cveti v aprilu redka cvetlica iglavka (blagajev volčin) ali, kakor jo domačini imenujejo, kraljeva roža. Cvetlica je kakor druge redke planinske rožice zaščitena.

Najugodnejša pot na ta hrib je iz Šmarjete, kamor se pripelje s jutranjim avtobusom. Iz Šmarjete drži dobro markirana pot mimo cerkvice Lurd navzgor. V bližini cerkvice je treba paziti, da zavijemo na levo navzgor po gorski stezi. Kmalu pridemo na odprt svet z lepim razgledom v dolino in na oddaljene hribovke. Uro in pol bomo porabili v zmeri hoji mimo nekaj kmetij, prek travnikov in večkrat skozi gozd do planinske kočice na Kopitniku, ki jo oskrbuje PD Rimske Toplice. V koči lahko zasilno prenočimo. PD Rimske Toplice si prizadeva, da bi kočico povečala, ker je obisk planincev v ta lepi kraj od leta do leta večji.

Od zavetišča lahko nadaljujemo pot skoraj ves čas po ravnem do Doma na Gorah in od tam na postajo Hrastnik. Lahko pa se vrnemo s Kopitnika navzdol po drugi poti v Rimske Toplice, odkoder imamo ugodno zvezo z avtobusom ali vlakom v Celje.

Planinci pa naj ne pozabijo, da je treba na izletih varovati planinsko floro.

NA GORO OLJKO (734 m)

Čudovita je geografska lega te gore v Sloveniji, saj se dviga na takem kraju, da je kljub nizki višini razgled z nje ob lepem vremenu res lep. Pod nami so čudoviti kraji slovenske domovine, z onstran meje proti Avstriji pa se blešči vrhovi Savinjskih Alp.

Na goro lahko pridemo po dveh poteh. Z jutranjim vlakom se peljemo do Polzele, od tod pa gremo skozi naselje Podvin po lepi in široki gozdni poti, ki je uporabna tudi za avtomobile, navzgor do gostilne Jug, tam pa zavijemo na levo po bližnji, ki je dobro markirana. Nekaj časa gremo po gozdu in kmalu zagledamo cerkev, ki je značilna po svojih dveh zvonikih, vidnih daleč naokrog iz doline. Do vrha potrebujemo uro in pol hoda. Lahko pa se peljemo do Šmartnega ob Paki in prav od železniške postaje drži na vrh dobro markirana pot. Pot je strma, vendar krajša in za hojo potrebujemo samo dobro uro.

Na vrhu stoji nov planinski dom, ki ga je do nedavne oskrbovalo PD Polzela, sedaj pa ga oskrbuje gostinsko podjetje iz Braslovč. Ta dom je pravi hotel, oskrbovan je vse leto in opremljen z udobnimi prenočišči.

Dr. M.

Keramična industrija Liboje

telefon Petrovče 1

proizvaja in nudi vse vrste keramične posode za gospodinjstvo ter dekorativne predmete za ekraas stanovanj.

Livarsko industrijo opozarja na novo licenčno proizvodnjo grafitnih loncev

Priporoča se Keramična industrija Liboje

Nogometaši »Kladivarja« v nevarnih vodah

Po petih zavrtljajih v spomladanskem delu tekmovalnega II. zvezne lige so se nogometaši Kladivarja znašli v nevarnih vodah. Na lestvici te lige se vse bolj približujejo dnu... Od desetih možnih točk so Celjani v drugem delu tekmovalnega dosegli le dve! To je več kot skromen izkupiček, ki ne obeta prav nič dobrega. Tisoči ljubiteljev nogometne igre, ki iščejo nedeljsko razvedrilo na Glaziji, so postali zaskrbljeni. Ali bo Celje izgubilo zastopnika v tem kvalitetnem tekmovalju, ko si je komaj priborilo mesto v tej ligi, že kar po prvem letu sodelovanja? To vprašanje je v zadnjih dneh vselej predmet razprave privržencev atraktivne nogometne igre v Celju in širšem zaledju.

Kakšne so možnosti za obstoj v tej ligi? Težko je odgovoriti na to vprašanje. Vse bo pač odvisno od sklepov redne konference NZJ, kakšen bo tekmovalni sistem v letu 1965/66! Če se bo število članov v II. zvezni ligi povečalo, potem se mora Kladivar z vsemi močmi potruditi, da ne bo zdrsnil prav na zadnje mesto v sedanjem tekmovalju, kajti v tem primeru bo iz lige izpadel le zad-

nji... Če bo ostalo pri sedanjem številu članov II. zvezne lige, bo delo Kladivarja težje. Boriti se bo moral za nekoliko mest višje od dna lestvice.

Usoda Kladivarja je torej v rokah letne konference NZJ, ki bo v tem mesecu v Beogradu. Morda bi bilo realneje napisano, da je usoda Kladivarja v rokah igralcev samih! Doslej so pač športniki s svojimi nastopi na tekmah sami sebi krojili svojo usodo... Za nami je le prva tretjina spomladanskega dela tekmovalja, ki se je končala z velikim neuspehom za Celjane. Vrata so še na strežaj odprta, da se negativna bilanca popravi. Zaigrati bo treba z večjo mero borbenosti, požrtvovalnosti, nesebičnosti in tovarištva. Ne moremo računati le na športno srečo, ki je sestavni del nogometne igre in je Kladivarju vsaj v srečanju z Lokomotivo in Olimpijo pokazala hrbet. Pokazati bo treba več znanja, pa tudi uspehi ne bodo izostali. Upajmo, da bodo igralci Kladivarja v naslednjih nastopih poskrbeli za večjo mero športnega užitka in zadovoljstva gledalcem na Glaziji.

Karel Jug

KAREL JUG:

15 let atletskega društva Kladivar

V letošnjem letu praznuje AD Kladivar 15-letnico svojega obstoja. Korenine celjske atletike segajo daleč nazaj v leta pred I. svetovno vojno, med obema vojnoma se je že bogato razraščala, nesuten razvoj pa je doživela prav po zmagi ljudske revolucije z ustanovitvijo samostojnega atletskega društva.

V vseh 15. letih obstoja AD Kladivar je bilo društvo prava zakladnica, iz katere je osrednja atletska zveza v Beogradu nenehno črpala kader za reprezentanco Jugoslavije na meddržavnih tekmah, evropskih prvenstvih in olimpijskih igrah. Atleti in atletinje Kladivarja so tudi kot člani državne reprezentance vselej častno in z velikimi uspehi zastopali našo državo po vsej Evropi in drugih kontinentih. Na tisoče in tisoče ur prostovoljnega dela je bilo vloženo v rast tega kolektiva, atleti in atletinje pa so pretočili precej znoja, da so se s svojimi kvalitetnimi rezultati povzpeli v sam vrh jugoslovanske atletike.

Svoj jubilej bo AD Kladivar praznoval z vrsto različnih prireditve, ki bi naj javnosti prikazale rezultate prizadevanj, naporov in dela, pa tudi športnih dosežkov in vseh področjih društvenega dela.

Na knjižnem trgu je izšel ALMA-

Nekaj izjav o Kladivarju po tekmah z Istro

● Cerjui, tehnični direktor Istre: »Taktično smo preigrali domačine šele v drugem polčasu. Za nas pomeni ta zmaga velik preobrat, za Kladivarja pa moram reči, da ne bo uspel, predvsem zaradi tujih igralcev.«

● Panič, trener Kladivarja: »Slaba igra celotnega moštva, predvsem pa vratarja.«

● Sušni, tehnični direktor Kladivarja: »Po nepotrebnem izgubljammo točke zaradi vratarjev. Gostje so bili

v zadnjem delu igre boljši in so zasluzeno zmagali. Gradati moram Babiča, ki je bil upravičeno izključen.«

● Aubrecht, tehnični vodja prvega moštva: »Izpustili smo morda zadnjo priložnost za uvrstitev v I. zvezni ligi.« Večer 29. marca 1965

● Lepo mesto: Zdi se nam, da pri Kladivarju vodstvo ni več enotno. Rešite, če se še kaj rešiti da! Celjski prijatelji žoge bodo pogrešali »drugo ligo.«

TURISTIČNE INFORMACIJE

a) KULTURNE USTANOVE

Mestni muzej je odprt vsak dan, razen ponedeljka, od 9. do 12. ure.
Muzej narodne revolucije je odprt vsak dan, razen ponedeljka, od 9. do 12. ure.
Likovni salon je odprt vsak dan od 10. do 13. ure in od 17. do 19. ure.
Slovensko ljudsko gledališče, pričetek predstav ob 19.30

b) RAZVEDRILLO

Kino Metropol, predstave ob 16., 18. in 20. uri.
Kino Union, predstave ob 16., 18. in 20. uri.
Hotel Celeia, ples vsako sredo, soboto in nedeljo zvečer.

c) TURISTIČNE INFORMACIJE

Turistični informacijski urad, Stanetova 15, telefon 23-79, odprt od delavnikov od 8. do 12. in 16. do 18. ure.
Turist. podj. Kompas, Tomšičev trg 1, telefon 23-50, ob delavnikih od 7.30 — 12.30 in 16. — 18. ob sobotah od 7. do 14. ure, v glavni sezoni tudi ob sobotah popoldne in nedeljah dopoldne.
Avtoturist. podj. Izletnik, Titov trg 3, telefon 23-65, ob de-

lavnikih od 7. — 12. in 14. — 17. ure, ob sobotah popoldne zaprto.

d) AVTOMOBILIZEM

Avtomoto društvo Slander, Razlagova ul. 1, ob delavnikih od 7. do 14. ure.
Petrol, bencinska črpalka na Mariborski cesti, neprekinjeno dan in noč.
Petrol, bencinska črpalka na Ljubljanski cesti, od 6. do 20. ure.
Avtomobilski servis Zastava, Miklošičeva c., od 6. do 14. ure, v glavni sezoni tudi popoldne.
Avtomehanična delavnica, Ljubljanska c., od 6. do 14. ure, v glavni sezoni tudi popoldne.

d) IZLETISKA

Izletišče Stari grad, gostišče odprto od 7. — 21. ure, razgledni stolp od 10. — 18. ure.
Gostilna Čulka, Lava odprto od 7. — 22. ure.
Gostilna Šeligo Matilda, Teharska c., odprto od 7. — 22. ure.
Gostilna Belaj, Polule odprto od 7. — 22. ure.

Karel Jug:

Umetno drsališče in svetovno prvenstvo v hokeju na ledu v Celju

V Mestnem parku se je zataknilo pri načrtovanju gradnje umetnega drsališča. Ukrep o omejevanju investicij je v I. 1964 močno prizadel na stavne celjske mladince, ljubitelje drsanega športa.

Kako kaže glede nadaljevanja te gradnje in prevzema nekaterih tekem oiznega svetovnega prvenstva v hokeju na ledu, ki bo v začetku leta 1966 v Sloveniji?

Sredstev v proračunu občinske skupščine Celje za I. 1965 ni. Tuji objekt ni v družbenem planu celjske skupščine za I. 1965! Gradbeni odbor racuna le na pomoč in razumevanje celjskih delovnih kolektivov, od katerih je za objekt najbolj zainteresirana Cinkarna, ker nujno potrebuje dnevno večje količine ledu. Ledarna je torej prepotrebna investicija za Cinkarno.

Kakšni objekti so še potrebni za organizacijo svetovnega prvenstva v hokeju na ledu? Ledarna, garderoba in prostori za gledalce! In potrebna sredstva? Okrog 130.000.000 din. Pri tem preračunu niso šteta sredstva za nabavo kompresorjev, ki jih je že naročila Cinkarna in bodo dobavljeni v letosnjih letnih mesecih.

Občinska skupščina Celje je v zadnjih dveh letih že trikrat potrdila kandidacijo za prevzem hokejskega svetovnega prvenstva. V Celju bi bila vsa moštva C skupine, to je okrog 200 hokejistov, ki bi se mudili v našem mestu približno 14 dni. Poleg igralcev pa bi bil tu še širši štab ostalih funkcionarjev, novinarjev in turistov. Med tekmami, ki so v osnutku v Celju, bi bili brez dvoma za turizem najbolj privlačni dvoboji Avstrija : SFRJ in Avstrija : Madžarska. Priliv gledalcev iz sosednih držav bi bil brez dvoma izreden.

Kaj pogrešajo celjski hokejski delavci? Večjo pomoč širšega zaledja in odgovornih činiteljev. Na vidiku ni le športna prireditev! Izvedba nekaterih tekem svetovnega prvenstva v hokeju na ledu I. 1966 v našem mestu bi pomenila izredno uslugo gostinstvu in turizmu.

Na Finskem, letošnjem prizorišču svetovnega hokejskega prvenstva, so bili na voljo skromni objekti Taknega si lahko zagotovi tudi naše mesto Celje ob razumevanju celjskih delovnih kolektivov. Stvari pa je treba premakniti z mrtve točke, ker čas neverjetno hitro beži. Upajmo, da bo tov. Jožetu Joštu, predsedniku gradbenega odbora v Celju, tov. Dragu ing. Čehu, predsedniku prireditvenega odbora, in tov. Branku Vrstovsku, zastopniku Celja v osrednjem odboru za izvedbo svetovnega hokejskega prvenstva v Ljubljani, s sodelavci in podporo vse naše javnosti uspele zagotoviti Celju edinstveno športno prireditev.

PRENOČIŠČA ZA MLADINSKE EKSKURZIJE V CELJU

Vsa zadnja leta moramo odklanjati številne mladinske skupine in šolske ekskurzije, ki bi rade prenočile v Celju pa nimajo kje. Tudi Celje potrebuje mladinski sprejemni center ali po domače mladinski hotel in organizirano mladinsko vodniško službo, da bi lahko prihajala v Celje mladina. Seveda z gradnjo posebnega hotela ne moremo računati, menimo pa, da bi se lahko v ta namen dobili v Unionu 3-4 prostori, od katerih bi bili 2-3 spalnice, četrti pa bi se uredil v umivalnico in stranišča. Za mladinsko vodniško službo pa bosta že letos poskrbela celjsko turistično društvo in okrajni odbor počitniške zveze.

Brivsko frizersko podjetje

»NEGA« Celje

s poslovalnicami:

Cesalnica ZORA, Stanetova 3
Brivnica MARKO, Stanetova 8
Brivnica JANEZ, Trg V. kongr.
Brivnica in cesalnica »NEGA«, Mariborska cesta

priporoča svoje kvalitetne usluge

OPEKARNA

LJUBEČNA - BUKOVZLAK
Ljubčna 36 - p. Celje - p. p. 13

izdeluje vse vrste zidne opeke, specialno radialno opeko za visoke tovarniške dimnike in vse vrste stropnih opek. Priporoča svoje kvalitetne izdelke

VPRAŠANJA BRALCEV

ŠTEVILO MOTORNH VOZIL V OBČINI CELJE

Bralec T. P. iz Celja nas je vprašal, koliko je v Celju motornih vozil. Oddelek za notranje zadeve pri občinski skupščini Celje nam je na našo prošnjo odgovoril z dopisom št. 22-283/65-7 z dne 20. II. 1965 naslednje:

1. januarja 1965 je bilo v Celju registriranih 1740 osebnih avtomobilov, 857 motornih koles, 357 tovornih vozil, 96 avtobusov, 27 traktorjev, 86 prikolic, 34 specialnih vozil in 10 delovnih vozil.

ZAKAJ SO GOSTILNE ZAPRTE ŽE OB 22. URI

Na vprašanje bralca P. L. iz Celja, zakaj so gostilne v restavracije zaprte že ob 22. uri, nam je skupščina občine Celje odgovorila z dopisom št. 332-1/1965-2 z dne 20. II. 1965:

Z odredbo o poslovnem času trgovskih poslovalnic, gostinskih podjetij, gostišč in obrtnih delavnic je bil določen tudi minimalni in maksimalni poslovni čas za gostinske obrate.

Minimalni poslovni čas za gostinske obrate je za kavarne od 7. do 24. ure, za restavracije od 7. do 23. ure, za gostilne od 7. do 22. ure in za bifeje od 7. do 20. ure, ob nedeljah in praznikih pa za bifeje od 7. do 12. ure. Maksimalni poslovni čas je predviden za kavarne od 5. do 1. ure zjutraj, ob sobotah, nedeljah, praznikih in dnevih pred prazniki pa do 2. ure zjutraj, za restavracije od 5. do 23. ure, ob sobotah, nedeljah, praznikih in dnevih pred prazniki do 24. ure, gostilne od 5. do 22. ure, ob sobotah, nedeljah, praznikih in dnevih pred prazniki do 23. ure, za bifeje od 5. do 21. ure, za kolodvorsko restavracijo vso noč. Hoteli in prenočišča morajo biti odprti vse dni. Oddelek za gospodarstvo pa je pooblaščen, da lahko v posameznih primerih določi drugačen poslovni čas, kot je določen z odredbo. Vprašamo, zakaj se restavracije ne držijo predpisanega poslovnega časa, zakaj zapirajo kolodvorsko restavracijo ob 23. uri in kaj pravi k temu pristojna inšpekcija.

OLEPSAJTE ŽELEZNIŠKO POSTAJO

Bralec M. Č. iz Celja vprašuje, zakaj je celjski železniški peron

tako zanemarjen. Na naše vprašanje nam je ŽTP Maribor odgovorilo, da bodo cesto k tovornemu skladišču še letos uredili, za pleskanje in čiščenje perona pa nimajo sredstev. Tega odgovora ne moremo sprejeti in terjamo v imenu Celjanov in turizma, da železnica postaja uredi.

ZAKAJ JE UKINJENA DOSTAVA MLEKA

Bralka I. V. iz Celja je vprašala, zakaj je podjetje Mleko kar z lakonično okrožnico ukinilo dostavo mleka na dom. Pravi, da razume težave, ki nastajajo z dostavo mleka, meni pa, da je odločitev podjetja nevzdržna. Ko dobavo mleka v Ljubljani modernizirajo in izboljšujejo, jo v Celju ukinjajo. Spet »olajšava« za zaposlene žene. Meni, da bi se dala zadeva z malo več organizacijske sposobnosti le izpeljati.

Obrat Mleko pri Kmetijskem kombinatu na naše pismo, s katerim smo mu posredovali naše omenjene bralke, sploh ni odgovoril. Mnenju bralke se pridružujemo tudi mi in javno terjamo odgovor.

RAZLIČNE CENE V GOSTINSTVU

Na vprašanje bralca P. T. iz Celja, zakaj so cene posameznih gostinskih podjetij tako različne, nam je odgovoril direktor hotela Evropa Miloš Planinšek:

Že sama zvezna kategorizacija gostinskih podjetij narekuje različne cene v gostinstvu.

Gostinske usluge so prilagojene kategorizaciji in iz tega izvira tudi način postrežbe.

Tako se v hotelu Evropa strežejo prehodnim gostom vsa jedila na tako imenovani francoski način (juha v skodelici, mesna jed na kovinastem ovalu s predloženim priborom, prikuha v kovinastem timbalu, vroč servirni krožnik in platnena servieta, itd.).

Iz vsega tega sledi, da se lokal s takim načinom postrežbe ne more istovetiti z drugimi gostinskimi lokali, ki imajo enostaven način postrežbe. Vse to in pa še urejenost lokala in kvaliteta strežnega osebja zahtevajo pač višje cene v tovrstnih lokalih.

AVTOBUS ZAGREB-LOGARSKA DOLINA

Bralec F. M. iz Mozirja vprašuje, ali bo letos končno le uvedena direktna avtobusna proga Zagreb - Celje - Logarska dolina, o kateri razpravljajo že dve leti. Podjetje Avtobusni promet ni imelo za potrebno, da bi nam na to vprašanje odgovorilo. Vprašanje tu še enkrat javno postavljamo.

ODPRTO STRANIŠČE ZA INTERNATOM

Bralka B. V. iz Celja vprašuje, kdaj bodo odstranili odprto stranišče za internatom Ivanke Urnjekove pri barakah v Ulici 29. novembra. Občinska inšpekcija nam je s svojim pismom 53-18/65-9/3 z dne 26. 2. 1965 odgovorila, da bodo barake letos verjetno podrli in bo s tem odpadlo tudi odprto stranišče. S tipično administrativnim odgovorom nismo zadovoljni in pričakujemo do jensenske številke tehtnejše pojasnilo.

ZASEBNE AVTOMOBILSKE SERVISNE DELAVNICE

Bralec M. T. iz Celja nam je postavil vprašanje, zakaj nobeden zasebni mojster ne ustanovi avtomobilskih servisnih delavnic, saj sta obe družbeni delavnici prenatrpani z delom, treba je čakati, osebje ni preveč priazno pa tudi o kakovosti uslug bi se dalo govoriti.

Vprašanje smo posredovali občinski skupščini Celje, ki nam je z dopisom št. 313-2/1965-2 z dne 25. II. 1965 odgovorila:

Strinjamo se z mnenjem bralca M. T., da bi bilo priporočljivo ustanoviti v celjski občini tudi nekaj zasebnih avtomehaničnih delavnic. Glede izdaje obrtnih dovoljenj s strani upravnih organov ni nobenih ovir in dobi vsak prosilec, ki izpolnjuje z zakonom predvidene pogoje, v najkrajšem času obrtno dovoljenje.

V zadnjem času je bilo nekaj interesentov, ki so se zanimali za pogoje za ustanovitev zasebne avtomehanične delavnice. Tako je Lesjak Anton s 1. januarjem 1965 že ustanovil zasebno avtomehanično delavnico v Strmcu, v kratkem pa pričakujemo ustanovitev še ene take delavnice. Upamo, da se bodo javili še novi interesi, ker se bo le tako ublažil pritisk na obstoječe delavnice, hkrati pa se bodo izboljšale tovrstne usluge.

SPOMINI NA NEKDANJE CELJE

MESTO JE IMELO MNOGO TRGOVIN

Celje je bilo znano kot mesto z močno razvito trgovino. Do nastanka Jugoslavije leta 1918, je bilo v našem mestu enajst trgovin s specerijskim in kolonialnim blagom, pet manufakturnih, ena papirnice in tri knjigarne, dve trgovini z železnino, ena drogerija, dve lekarni, dve trgovini z galanterijskim blagom in igračkami, dve z usnjem, ena s klobuki, dve z zlatino in srebrnino, ena s pohištvo, tri delikatesne, dve z mleviskim izdelki, ena z barvami in tri slaščičarne. Od desetih specerijskih trgovin je bilo šest slovenskih, od manufakturnih, železninarskih in galanterijskih po ena slovenska, druge trgovine pa so bile v nemških rokah. V vseh delih mesta so bile še manjše trgovine, branjarije, kjer so prodajali razno blago, specerijo, kruh, povrtnine z eno besedo vse od mlečnih izdelkov pa do petroleja, piva in kuriva. Posebnih trgovin s kurivom ni bilo. Premog in drva so prodajale branjarije. Saj so bili redki meščani, ki so si tiste čase nabavljali kurivo v večji množini. Rudnik premoga v Pečovniku je s premogom zalagal te trgovine, ki so potem po naročilu v malih količinah dostavljale premog in drva strankam na dom. Južnega sadja v trgovinah niso prodajali. Na Glavnem trgu, pri znamenju, so bile tri stojnice, kjer so južno sadje prodajali prodajalci italijanske narodnosti. Sladoledarji so se s svojimi vozički prosto gibali po mestu. Na križišču, kjer je zdaj trgovina Vesna, je neki Italijan prodajal poleti sladoled in slaščice, jeseni pa pekel kostanj.

In delovni čas? Trgovine so odpirali zjutraj ob 7.00 in so bile odprte do 12.30 ter od 14.00 - 19.00, torej 10 in pol ur dnevno, branjarije pa so bile odprte od 6.00 - 21.00. Ob nedeljah in praznikih so bile trgovine dopolne odprte, zaprte so bile samo ob večjih cerkvenih praznikih. Te proste dneve, ko so bile trgovine zaprte, so imenovali norma.

Ko je med prvo svetovno vojno pričelo zmanjkovati blaga, so tudi v trgovinah uvedli proste nedelje in praznike.

Milan Cetina

Letošnje maškarade

Olepševalno in turistično društvo je tudi letos ostalo verno tradiciji in organiziralo maškarade za odrasle in otroke. Tokrat je bila že 38. društvena maškarada za odrasle, 6. cicibanska in 10. pionirska.

Za maškarade je bilo tudi letos veliko zanimanja. Žal je bilo zanimanje usmerjeno le na udeležbo na zabavi, ni pa bilo posebnega interesa za maskiranje. Poleg žalske skupine, ki je prišla vabiti na svoj karneval, je bilo v Narodnem domu na sobotni maškaradi le nekaj nad petdeset mask, med njimi znaten del povprečnih ali celo podpovprečnih.

Vprašamo se lahko, ali smo postali res tako »nobeli«, da maskiranje ni za nas, morda pa je tudi res, da si ne vzamemo časa za izdelavo solidne maske, ali celo, da ne znamo izkoristiti starodavnega pustnega običaja, se razvedriti in sprostiti pod krinko maske.

Naval na maškarado je bil velik. Žal lahko dvorana v Narodnem domu sprejme nekaj nad 500 gostov, druge prireditvene dvorane pa v Celju še

nimamo. Pozna se tudi, da je bilo to zimo zelo malo družabnih prireditev. Nekateri mladi ljudje so celo na nedovoljen način hoteli priti na prireditev (posameznikom je to tudi uspelo), prav tako tudi nekateri mladi ljudje niso imeli preveč smisla za lepo vedenje.

Kakor prejšnja leta je tudi tokrat poskrbelo za gostinske usluge okrepjeno osebje restavracije Stari grad. Igral je zabavni ansambel mladega Iva Umeka, ki bi v prvih večernih urah lahko več prispeval k razpoloženju. No, na splošno pa lahko rečemo, da so bili ljudje z maškarado zadovoljni. In če omenimo še obe imenitni maškaradi - cicibansko in pionirsko - vsako z okoli 150 lepimi in originalnimi maskami, ki sta bili tudi organizacijsko vzorno izvedeni, smo v glavnem povedali vse, kar velja omeniti za letošnje maškaradne prireditve v Celju.

J. V.

Trgovsko in proizv. podjetje

VELEŽITAR Celje

Trg okt. revolucije, tel. 21-35

ZITARICE IN MLEVSKI IZDELKI, V PEKARNAH PA DOBER KRUH IN PECIVO

AVTOTURISTIČNO

PODJETJE

IZLETNIK

CELJE

poslovalnice v Velenju, Krškem in Hrastniku; prevoz potnikov z modernimi avtobusi Organizira izlete doma in v inozemstvo, posreduje potne liste in vizume ter prodaja vozovnice, daje vse prometne in turistične informacije; vse ostale turistične usluge.

Potniki - turisti!

Poslužujte se naših uslug!

Vabimo vas, da obiščete ter priporočite prijateljem in znancem

Hotel Celeia

Lepo opremljene sobe, odlična kuhinja, aranžmani po posebnih željah. Vsako sredo, soboto in nedelju ples. Mize numerirane, rezervacije pri šefu strežbe.

VELIK PARKIRNI PROSTOR

GOSTINSKO PODJETJE BRANIBOR CELJE

se priporoča za obisk - Solidna postrežba, nizke cene

LJUDSKA RESTAVRACIJA

Celje, Tomšičev trg

Sprejema abonente. Delovnim kolektivom dostavlja tople malice po naročilu in najnižjih cenah

Turistično avtobusno podjetje

KOMPAS

prodaja vse vozovnice za železniški, letalski in pomorski promet;

KOMPAS organizira izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo z lastnimi modernimi avtobusi, vlaki, ladjami in letali;

KOMPAS rezervira hotelske sobe, kabine na ladjah, postelje v spalnih vagonih ter sedeže v letalih;

KOMPAS posreduje potne liste in vse tuje vizume;

KOMPAS izposoja osebne avtomobile brez soferja;

KOMPAS organizira kongrese, športne in druge prireditve;

KOMPAS menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite;

KOMPAS daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja turistične spominke in turistične publikacije.

- Iz naših turističnih krajev -

LAŠKO

OBNOVA VODOVODA IN KANALIZACIJE

Obnova mestnega vodovoda in kanalizacije uspešno napreduje in bodo dela končana predvidoma do konca maja letošnjega leta. Po končanih vodovodnih in kanalizacijskih delih bodo na novo asfaltirali vse ceste v mestu, pa še cesto od hotela Savinje do gostilne Dervovšek, kar bo zelo koristno tudi za vrt hotela Savinje. Nujno bi bilo treba asfaltirati tudi prostor pred hotelom Savinja in osrednjo soto, ker je tu največji promet. Nadaljujejo tudi z regulacijo potočka Zlikovce, kar je bilo nujno potrebno in upamo, da bo investitor ta potok v celoti pokril. S tem bo mesto veliko pridobilo na podobi.

OBNOVA TELOVADNEGA DOMA

Obnova doma Partizan je v začetni fazi, vendar adaptacijska dela napredujejo. Kritično pa je s finančnimi sredstvi in bi bilo potrebno, da bi priskočili na pomoč vsi forumi, gospodarske organizacije in drugi, da bi bil dom čim prej obnovljen. Znano je, da Laško trenutno nima dvorane za kulturno izvajanje. Z adaptacijo doma pa bi bilo to vprašanje rešeno.

SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA

Ze dalj časa čutimo potrebo po samopostrežni trgovini. Trgovsko podjetje »Izbira« se že nekaj ukvarja s to zamisljo. Kakor smo izvedeli, bodo zamisel končno le uresničili v letošnjem letu. Pozdravljamo to akcijo tudi glede na vedno večji razvoj turizma v Laškem. Trenutno že adaptirajo in pripravljajo lokal za novo trgovino s sadjem in zelenjavo nasproti hotela Savinja. Lokal bo reprezentativno urejen in bo imel nepretrgan delovni čas, kar bo v korist ne samo Laščanom, temveč tudi domačim in tujim gostom.

PRAZNIK PIVA IN CVETJA

Prva takšna prireditev je že bila v lanskem letu in je lepo uspela. V letošnjem letu pa bo prireditev trajala več dni s še bolj pestrim programom in zaključkom 18. julija 1965. Priprave za to prireditev so v polnem teku. O tem objavljamo še razgovor našega urednika s predsednikom turističnega društva tov. Vodovnikom.

PROSLAVA RK

20. junija bo priredila osnovna organizacija Rdečega križa v Marija Gradu svečano proslavo z razvitjem prapora. Po kulturnem sporedu bo prosta zabava, kjer bodo nudili gostom pristne domače specialitete.

ŠPORT

Pred kratkim sta bila ustanovljena novi nogometni klub in košarkarska ekipa, kar smo v Laškem že dalj časa pogrešali, saj vemo, da je bilo Laško pred vojno znano športno središče. Želimo, da bi v Laškem športna društva resnično zaživela, kar bo koristno predvsem za mladinjo. Od odgovornih činiteljev in občanov pa pričakujemo, da bodo vsi prispevali k temu.

USTANOVITEV PEVSKEGA ZBORA

Pred dnevi smo bili priča ustanovitvi novega moškega pevskega zbora v Laškem. Ta zbor bo štel cca 50 pevcev. Sedaj imamo v Laškem že dva moške pevske zbora.

ZAVOD ZA MEDICINSKO REHABILITACIJO

ZDRAVILIŠČE LAŠKO

je specializirano
za medicinsko rehabilitacijo
invalidov

TURISTIČNA PREDAVANJA

Turistično društvo Laško je priredilo v zimskem času več predavanj s predvajanjem diapozitivov. Prof. Zoran Vudler je predaval o potovanju čez Koroško, Tirolsko, Švico in Italijo. Tov. Rudi Hrovat je predaval film in diapozitive o lanskem prazniku piva in cvetja. Tov. Fedor Gradišnik pa je predaval o Japonski. Vsa predavanja so dobro uspela, obisk je bil tako velik da vsi ljudje niso mogli v dvorano, kar priča, kako so taka predavanja zaželena.

Razgovor s predsednikom TD Laško Ivanom Vodovnikom

Lepo mesto: Kako ste se odločili za prvi praznik cvetja in piva?

Vodovnik: V letu 1963 je Hortikulturno društvo priredilo I. cvetlično razstavo, ki je bila odlično obiskana. Tako smo prišli na misel, da bi kazalo to razstavo ponoviti in razširiti. Na neki seji upravnega odbora so predlagali turističnemu društvu, da bi organiziralo prireditev, ki bi poudarila značaj cvetja, kot posebnost Laškega pa bi se naj vključila še pivovarna. Dolgo smo razmišljali, razpravljali, spreminjali. Končno se je rodil »Praznik piva in cvetja«. K temu nas je še vodilo spoznanje, da mora imeti Laško nekaj, kar ga bo razgibalo, zadržalo turiste in domačine in utrdilo sloves Laškega kot turističnega kraja.

Lepo mesto: Kakšen je bil lanski praznik piva in cvetja?

Vodovnik: Lanska prireditev je odlično uspela. Za letošnje praznovanje, ki se bo od lanskih 2 dni razširilo na 8 dni, smo že pričeli s pripravi. Imamo že 33-članski pripravljalni odbor.

Lepo mesto: Kakšne bodo letošnje prireditve?

Vodovnik: Omenil sem že, da bo letošnja prireditev trajala 8 dni. Pričeli bomo z razstavami, nadaljevali s športnimi in kulturnimi prireditvami med tednom.

Poudarek pa bo na zadnji soboti zvečer in nedelji. Kot posebnost bomo tudi letos pripravili ognjemet »gora Savinja«, ki bo pa preko noči kot lansko leto postala »cvetoča Savinja«: lovci pripravljajo lovski tabor, Svoboda vasovanje itd. V nedeljo bo najimenitnejša povorka, ki bo od lanske še zanimivejša. Most, ki je lansko leto vzbujal zaradi okrasitve prav posebno občudovanje, bo letos še bogatejšo okrašen. Manjkala seveda ne bo kmečka ohceta, ki je bila na lanski prireditvi v ospredju zanimanja itd. Sodelovala bodo vsa društva in organizacije v Laškem, k sodelovanju pa bomo poskušali pritegniti tudi okoličnin in sosednja hortikulturna in turistična društva. Več pozornosti bo treba posvetiti gostinskim uslugam, ki so lansko leto odpuvedale. Začetek praznika bo 10. julija, zaključek in glavna prireditev pa bo 18. julija.

Lepo mesto: Kaj pa nam lahko poveste sicer o turizmu v Laškem?

Vodovnik: V glavni sezoni nam primanjkuje turističnih sob, pa tudi zdravilišče je že »pretesno«. Gradnja novega hotela je več kot nujnost. Zunanja podoba Laškega je zadnji čas zaradi gradenj vse prej kot razveseljiva, pa tudi sicer je bilo za komunalno ureditev od odgovornih činiteljev premalo zanimanja. Zamazana in smrdljiva Savinja že dolgo ni več za kopanje, pa tudi ribištvo stane že vsako leto slabši. Treba bi bilo zgraditi jez na Lahomnici v Teverah, ki bi dal cca 800 m dolgo jezero s slapom in krasno okolico. Na tudi odprt bazen s termalno vodo je že dolgoletni sen Laščanom. Za obede so dani vsi pogoji, razen finančnih. In končno še: Želimo si več sodelovanja in razumevanja. In vsi turistični problemi, ki jih ni malo, se bodo dali rešiti. Od nove skupščine si obetamo veliko, kar izjave o sodelovanju so ohrabrujoče.

Lepo mesto: Hvala za zanimiv razgovor, letošnjemu prazniku piva in cvetja pa največji uspeh

Gostilna DERNOVŠEK ANA Laško

se priporoča
za vaš cenjeni obisk

LAŠKO KOT TURISTIČNI KRAJ

Laško s svojo prijazno okolico privablja iz leta v leto več turistov, ki preživijo v tem kraju svoj letni odih. Tu se ustavljajo tudi izletniške skupine iz vseh krajev. Počasi bo treba misliti tudi na nov, večji zdraviliški hotel o katerem se že dolgo govorijo. Predvidena lokacija za domom Partizana bi bila najprimernejša. Park pri zdravilišču pa še vedno ni urejen in bo to končno le treba urediti.

Mesto se počasi poudarje ureja. Nova kanalizacija dobro napreduje. Upamo, da bo do praznika piva in cvetja vsaj v glavnem urejeno. Dobil smo tudi prepotrebno pekarno. Vprašanje pa je, če je prostor srečno izbran.

Tudi za zabavo turistov kakor domačinov ni najbolj poskrbljeno. Saj niti v mestu in ne okolici ni kegljišča, ne balinišča, ni koncertov in drugih prireditev.

P. A.

DOBRNA

TURISTIČNI NAČRTI NA DOBRNI

Dobrna je že sredi najživahnejših priprav na novo turistično sezono. Tako so krajevna skupnost, Turistično društvo in uprava zdravilišča napravili obsežen načrt del za bližnje prihodnost. Bazen v zdravilišču lodo preuredili, da bo lahko odprt vse leto. Preuredili bodo hotel Union, tako da bo ves spodnji del urejen za restavracijo. Zraven pa je vrt s steznim kegljiščem, baliniščem in lepim senčnim vrtom, ki je odmaknjen od cestnega hrupa. Staremu traktu zdravilišča bodo dali novo fasado.

NOVI PARKIRNI PROSTORI NA DOBRNI

Na Dobrni bodo letos uredili velik parkirni prostor (okoli 2000 m², ki bo opremljen s pralnico za avtomobile. Urejeno bo tudi nadzorstvo. Zgraditi nameravajo tudi 2 avtobusni garaži.

SKRB ZA RAZVEDRILLO GOSTOV NA DOBRNI

Turistično društvo na Dobrni in zdravilišče, ki delata v tesni povezavi, sta že izdelala načrt za razvedrilo gostov v letošnjem letu. Podpisane so že pogodbe z izvajalci kulturnozabavnih programov, ki bodo kvalitetni in časovno pravilno razporejeni. Turistično društvo bo v sodelovanju z drugimi organizacijami priredilo »Lovski dan« z jeljo, da bi prireditev postala tradicionalna.

NOVE TURISTIČNE ZMOGLJIVOSTI V DOBRNI

Na Dobrni se nam je posrečilo pridobiti za turizem nove zasebne sobe ob dosežanih cenah. Mnogi zasebniki so tudi izboljšali notranjo ureditev sob. Ker so nekateri lastniki vpeljali centralno kurjavo, smo pridobili 30 ležišč, ki jih lahko oddajamo tudi pozimi.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

znano zdravilišče za ženske bolezni, managerske bolezni in lažja revmatična obolenja. Počitek, dopust, zdravje — Informacije: Zdravilišče Dobrna

ŠOŠTANJ

NOVE MIKAVOSTI ZA TURISTE V ŠOŠTANJU

Turisti, ki jih iz leta v leto več privablja v Šoštanj, se bodo letos razveselili novega, modernega kopalnega bazena, ki lahko sprejme nad tisoč kopalcev. V osem kilometrov oddaljeni vasi gorski Zavodnji pa imajo lepo priliko za enodnevnike vikende v mirnem planinskem okolju.

TURISTIČNE SOBE

Pred leti obnovljeni Kajuhov dom že ni več dovolj prostoren, da bi lahko sprejel vse turiste. Zato je turistično društvo izvedlo akcijo za pridobitev in ureditev zasebnih tujskih sob za turiste. Posebna komisija je v dveh dneh obiskala sto lastnikov zasebnih stanovanjskih hiš, a ni sklenila niti ene pogodbe. To kaže, da v Šoštanju ni dovolj zanimanja za povečanje turističnega prometa ali pa prebivalci zaradi visokega standarda ne potrebujejo dodatnih dohodkov. Zato se bo turistično društvo posvetilo predvsem turistični vzgoji prebivalstva, poleg tega pa poskrbelo za ureditev parkov, nasadov, parkirnih prostorov in avtobusne postaje.

NAPOTNIKOVA GALERIJA

Privlačnost za tujce v Šoštanju je tudi Napotnikova galerija v prostorih osnovne šole. Razstavljene so dragocene plastike šoštanjskega rojaka Napotnika, razstavljajo pa občasno tudi znani likovni umetniki.

Priporočamo HOTEL KAJUH ŠOŠTANJ

najcenejši pension;

poleti vas vabimo v novo veliko kopališče, ki je od hotela oddaljeno samo 100 m

V Laškem priporočamo

GOSTIŠČE HUM in HOTEL SLAVIJA

Laško

ŽELEZARNA ŠTORE

STORE PRI CELJU

Telefon 31-71 do 73 Celje in Store 1

Proizvaja:

SUROVO ŽELEZO:

belo, sivo, hemititno in specialnih kvalitet.

SM JEKLA:

Kvalitetna ogljikova, plemenita ogljikova, kvalitetna nizko legirana, plemenita nizko legirana in jekla za vzmeti vseh vrst.

Ta jekla izdelujemo v topo valjanih profilih: okroglo, kvadratno, 6- in 8-oglasto, ploščato in po posebnih naročilih.

LITOŽELEZNE VALJE:

za potrebe črne in barvaste metalurgije, za industrijo gume, papirja in mlinsko industrijo.

KOKILE:

vseh vrst in tež

LITOŽELEZNE IN VODOVODNE CEVI, CEVOVODE:

za ladjedelnštvo — tankerje

STROJNO LITINO:

do kosovne teže 15 ton v vseh kvalitetah po JUS, modificirano litino, nodularno KRG litino, ki se odlikuje z zelo visokimi mehanskimi kvalitetami.

SAMOTNI MATERIAL:

opeko standardnih oblik in oblik po zahtevah naročnikov ter malto v kvalitetah SK 34 in več.

Zahtevajte katalog naših proizvodov!

PODJETJE ELEKTRO CELJE

uprava in poslovna enota Celje dobavlja potrošnikom električno energijo, projektira in gradi daljnovode, krajevna omrežja in transformatorske postaje, izvršuje vsa v stroko spadajoča instalacijska dela.

ZANEDELJSKI IZLET PRIPOROČAMO:

CELJSKO KOČO
SVETINO
STARI GRAD

AGROTEHNIKA
export-import
Poslovalnica CELJE

oskrbuje kmetijstvo s poljedelskimi stroji, reprodukcijskim materialom in rezervnimi deli

Pivovarna Laško

priporoča svoja kvalitetna piva:

Z LATOROG
TERMALNI DESERT
LAŠKI GOLDING
JUBILEJNIK
NOVOLETNIK

PIVOVARNA LAŠKO

LJUBNO

ZIMSKI TURIZEM NA LJUBNEM

Letos so bili na Ljubnem prvi zimski turisti, največ iz Beograda. V zimi in snegu so delali izlete na Smrekovec, na Mozirsko planino, v Gornji grad, Mozirje in celo v Logarsko dolino. Za zimske turiste bo posebno privlačna smučarska vlečnica, ki so jo postavili v »Tonovih lazih«. Zal je letos prišla prepozno. Po nekaj letih počivanja so bile letos spet smučarske skakalne tekme na 65-metrski skakalnici. Meddruštveno tekmovanje, ki ga je priredil TVD, je zelo uspelo. Zelja Ljubencev je, da bi bila taka prireditel vsako leto.

TURISTIČNE NOVICE Z LJUBNEGA

Konec marca je bil na Ljubnem trodnevni turistični tečaj, ki ga je v sporazumu z občinsko skupščino Mozirje vodil Zavod za napredek gospodinjstva iz Celja. Stroške je krila delna Občinska skupščina, delno Turistično društvo in udeleženci same. Lep obisk je imelo turistično predavanje, ki ga je imel prof. Zoran Vudler iz Celja. Ob slikah nam je pripovedoval o zanimivem potovanju po Italiji, Avstriji in Švici.

SODOBNA CESTA DO LJUBNEGA

Kaže, da bo podaljšanje sodobnega cestišča do Ljubnega ostalo na mrtvi točki. O mnogih komisijskih ogledih bodo menda prekrili z brezprašno plastjo staro cesto, ki je skoraj za 2 km daljša, kot bi bila nova. No, pa tudi s tem smo zadovoljni.

SAMOPOSTREZNA TRGOVINA NA LJUBNEM

Ljubenci in letoviščarji si vedno želijo, da bi na Ljubnem odprli samopostrežno trgovino. Kaže, da do nje še ne bo prišlo. Ko so končno rešili vprašanje prostora, pa se ne morejo dogovoriti s trgovskim podjetjem Mercator iz Ljubljane. Kdo bo presekala ta gordijski voz?

TITANOV OBRAT NA LJUBNEM

Z novim letom so dobili na Ljubnem nov obrat kovinskih izdelkov, ki ga je odprla tovarna Titan iz Kamnika. Zdaj je zaposlenih okoli 60 delavk, obrat pa bodo še razširili, tako da bo lahko zaposloval do 300 delavcev. Ker je na Ljubnem delovne sile dovolj, so prebivalci novih možnosti za zaslužek zelo veseli.

NA LJUBNEM

boste dobro postreženi
v gostišču

PLANINKA LJUBNO

Gostilna * prenočišča * pension

Najcenejši dopust v izredno
lepo urejenem počitniškem
domu

RINKA SOLČAVA

MOZIRJE

SMUČARSKA VLEČNICA

Mozirje je dobilo letos svojo smučarsko vlečnico, ki je postavljena v neposredni bližini trga na Brčkem vrhu. Vlečnica ima zelo primerno lego. V minuli zimi je imela mnogo obiskovalcev. Ob nedeljah smo videli smučarje iz Spodnje Savinjske doline, največ pa jih je bilo iz Celja. Skoda je, da so ugodne snežne razmere bile le dobre tri tedne.

POKOP PUSTA

Letošnje pustovanje je bilo v našem trgu prav živahno. Na pepelnico so upepelili v »krematoriju« v Lavah mrtvega Pusta po obredniku, veljavnem že mnoga desetletja.

DELO KRAJEVNE SKUPNOSTI

Krajevna skupnost za Mozirje je začela z delom. Na nedavni seji turističnega društva je bil prvič tudi zastopnik krajevne skupnosti, ki je izrazil željo in pripravljenost tesno sodelovati z društvom v vseh zadevah, ki se nanašajo na razvoj turizma.

TENIŠKO IGRISČE V MOZIRJU

Leta 1909 je bilo zgrajeno na desnem bregu Savinje blizu mostu tam, kjer je danes športni center Partizana, teniško igrišče, ki sicer ni imelo predpisanih razsežnosti, pač pa je bilo tako urejeno, da je služilo svojemu namenu. Igrišče je bilo namenjeno v prvi vrsti letoviščarjem, igrali pa so na njem tudi nekateri takratni mozirski visokošolci. Prav nobenega dvoma ni, da je bilo to igrišče prvo na vsem slovenskem podeželju.

TURISTIČNI DROBIŽ

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so si zopet nekateri zasebni oddajalci turističnih sob uredili s pomočjo turističnih kreditov svoje prostore, namenjene turistom. Zaradi tega bo treba nekatere sobe na novo prekategorizirati.

Odbor TD je sklenil prirediti v okviru dneva savinjskih ribičev v Mozirju tudi turistično razstavo v Mozirju.

Prispele so že prve prijave turistov iz Zapadne Nemčije, Avstrije ter tudi iz naše države.

Zaradi splošnega povišanja cen pričakujemo novo sezono komaj z rahlim optimizmom.

F. V.

TURISTIČNI INFORMACIJSKI URAD - CELJE

Štanetova ulica,

poleg kina Metropol

ima izredno bogato izbiro spominkov, Opozarja predvsem na kropske izdelke, narodne noše in prekrasne vezenine

GORNJIGRAD

ZIMSKA SEZONA V GORNJEM GRADU

Za zimsko sezono imamo v Gornjem gradu dobre pogoje. Letos so postavili sredi januarja tudi smučarsko vlečnico, ki pa, žal, ni bila izkoriščena. Nekaj smučarjev je bilo le v zimskih počitnicah. Turistični delavci si prizadevajo, da bi poživili zimsko sezono. Ena največjih pomanjkljivosti je slaba cesta čez Črničev. Treba pa bo še marsikaj storiti, saj je Gornji grad od Ljubljane precej bližji kakor Kranjska gora.

PRIPRAVE NA LETNO SEZONO V GORNJEM GRADU

Gornji grad je že toliko znan, da se posamezniki že sedaj zanimajo za možnosti letovanja in za cene. Treba pa bo izboljšati še mnogo drobnih stvari: urediti kraj, olepšati njegovo podobo s cvetjem, urediti park okoli spomenika NOB. Dosegli smo že marsikaj, z dobro voljo in organizacijo pa bi lahko dosegli še mnogo več.

* Gostinsko podjetje

Hotel Turist

V GORNJI

SAVINJSKI DOLINI

OBISČITE GOSTIŠČA

NA TRGU, Mozirje

POD LIPO, Mozirje

SAVINJA, Nazarje

SAVINJČAN, Rečica

DRETA, Šmartno

TURIST, Gornji grad

Vsa ta gostišča poslujejo v sestavi gostinskega podjetja Turist Mozirje

OBISK V KOZJEM

Ko smo obiskali Kozje, je bilo še vedno pod snežno odejo. Letos so imeli prebivalci prvič zanimivo turistično predavanje z barvnimi diapozitivi. Od drugih prireditev je bil najmikavnejši karneval, ki ga je pustno soboto priredilo domače turistično društvo. Za najboljšo skupino je bil ocenjen kozjanski zmaj, sledile so atomske toplice, hotel Šotla, beatlesi, orači in kurenti. Skoda, da letos niso sodelovala društva iz Bistrice in Planine.

Turistični delavci obljublajo za leto, da bodo uredili ribnik. Menijo tudi, da bi bilo treba čim prej odpreti in urediti še drugo gostilno, ki je zdaj zaprta in jo uporabljajo le ob večjih veseljih.

Prebivalci so opozorili tudi na nekatere pomanjkljivosti. Trafika je odprta, kadar se trafikantu zljubi, mesar jo je popihal, s trgovino pa so zadovoljni. Najbolj pa se vesele nove šole, ki je nad vse potrebna. Upajo, da bo prihodnje leto vseljiva.

govorom. Nato zapojejo pevci in zagori grmada. Ko pojenja ogenj, se vrnejo sorodniki nazaj v trg, kjer je že pripravljena sedmina. Najprej se sorodniki in pogrebci okrepčajo, nato pa prebere notar pustov testament. Vsi navzoči glasno hvalijo pustove vrline, dobro srce in modro vladanje. Sedmina traja kako uro, nakar se razidejo pustovi sorodniki in seveda tudi množica pogrebcev in drugih ljudi.

Po starem izročilu organizira to prireditev v Mozirju skupina mladih moških fantov, pri tem pa jim pomaga domače turistično društvo.

Franjo Vajd

FRANKOLOVO

URBANISTIČNI NAČRT

Potem ko so prebivalci Frankolovega odklonili osnutek urbanističnega programa, se je na iniciativu krajevnih činiteljev urbanistična komisija ponovno sestala v prisotnosti zastopnika krajevne skupnosti in proučila vse pripombe prebivalcev in krajevnih činiteljev. Sprejeli so zadovoljivo sporazumno rešitev, po kateri bo turistično rekreacijski center z bazenom ločiran tako, da ga ne bo sekala cesta, ki pelje v Črešnjice, da bo ostal prostor z graščino vred rezervat, da se bo gradbeni okoliš ob cesti v Lipo končal pri mostu, da bo jedro naselja ostalo na sedanjem mestu ter da se bo zazidalni okoliš razširil proti jugu, vključno s planoto nad Zerovnikom. S tako rešitvijo bo večina prebivalcev pa tudi gradbenih interesentov zadovoljni, saj je to rešitev, ki omogoča v perspektivi lep razvoj Frankolovega. Vsi člani komisije pa so se upravičeno zavzeli, da mora ostati prostor desno od ceste, gledano v smeri proti Mariboru, nezazidan.

VODOVOD

Vodovodni odbor nadaljuje svoje delo in upa, da bo še letos končal z deli. S tem bodo imela vodo naselja Frankolovo, Dol, Verpete in Stražice.

LINDEK DOBIL ELEKTRIKO

Elektrifikacijski odbor Lindek pri Krajevni skupnosti je opravil veliko delo. Elektrifikacija Lindeka je bila dokončana 14. marca letos. Sedaj imajo tudi prebivalci tega predela električno energijo. Velja poudariti in izpričati priznanje prebivalcem, ki so prispevali nad polovico stroškov, delno v denarju, delno pa z delom in v materialu.

CESTA NA LINDEK

Prebivalci Belega potoka in Lindeka so pričeli z lastnimi sredstvi gradnjo ceste na Lindek. Prav bi bilo, če bi jim občina pri tej izredni iniciativi pomagala.

DELO TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Agilno turistično društvo Frankolovo bo letos praznovalo 10-letnico svojega obstoja. Društvo je v tem času marsikaj storilo za lepšo okolico. Uredilo je bazen in okolje, sedaj ureja svoji dve postojanki v Črešnjicah, pripravila načrt za gradnjo novega kopaljšča itd. V tem času je društvo priredilo tudi nekaj izletov, več predavanj in zabavnih prireditev.

VOJNIK

ZAKAJ NE DELA TURISTIČNO DRUŠTVO?

Nekoč agilno turistično društvo Vojnik je v svojem delu v zadnjem času precej popustilo. Kaj je temu vzrok, se sprašujejo številni prebivalci. Veliko pritožb je tudi čez edino gostilno, s katero mnogi niso zadovoljni. Vojnik mora dobiti še eno gostišče, pa tudi nekaj tujskih sob.

PREBIVALCI SO S KRAJEVNIM URADOM ZADOVOLJNI

Kar radi zapišemo med novice, da sta se krajevni urad in krajevni odbor v Vojniku leno uveljavila in so prebivalci z njunim delom in aktivnostjo prav zadovoljni. Predvsem velja izreči priznanje Francu Križniku, šefu krajevnega urada.

POPRAVITE PLOTOVE IN FASADE

Nekaj hiš v Vojniku je v izredno slabem stanju ter bi bilo prav, da bi jih uredili. To velja tudi za nekaj plotov. Lastnike naproščamo, da te stvari uredijo, ker ne bi radi objavljali njihovih imen v našem listu.

S PEKARNO SMO ZADOVOLJNI

Z veseljem moramo napisati tudi, da smo s kruhom, ki ga peče domača pekarna, zelo zadovoljni. Zal pa moramo zapisati, da trgovini nimata preveč velike izbire.

JAVNA RAZSVETLJAVA IN KANALIZACIJA

Med komunalnimi deli, ki jih bo letos izvedla krajevna skupnost, velja omeniti razširitev javne razsvetljave proti novemu zazidalnemu okolišu, kjer bodo uredili tudi kanalizacijo, kolikor jim bodo pač sredstva dopuščala.

FOTOLIK CELJE

SLOMŠKOV TRG

Fotografije za legitimacije, razglednice, razvijanje in kopiranje, foto-material.

ŽALEC JE POSTAL MESTO

Spominjam se, kako se je pred 5 leti pokojni nadučitelj Rajko Vrečer še z elanom in ponosom potegoval na seji CTZ, naj proglasi Žalec za mesto. Lanskó jesen je Skupščina SR Slovenije to storila.

Žalec je gospodarsko in upravno središče Spodnje Savinjske doline pa tudi gospodarsko središče slovenskega hmeljarstva in ima 2000 prebivalcev. V kraju je okoli 1500 zaposlenih, toda le eno tretjino delovnih mest zasedajo domačini, vsi ostali prihajajo iz okolice. 200 Žalcenov je zaposlenih drugod, največ v Celju.

Začetek Žalca sega v srednji vek, že leta 1426 je postal trg, prvi v Savinjski dolini. Žalec beleži tudi več pomembnih zgodovinskih dogodkov. Leta 1462 je bil priča sponada med vojsko celjskega grofa Ulrika II. in nemškega cesarja Friderika IV., nekaj desetletij kasneje pa turških napadov. Gradovi po samotnih vzpetinah so postali v 16. stoletju trdnjave protestantizma, v istem času pa so sezidali tudi protestantsko cerkev s šolo na Govčah. 17. stoletje je rodilo kmečke upore savinjskih podložnikov. Omeniti moramo tudi žalski tabor 1863. leta, ki se je izrekel za Zedinjeno Slovenijo. Posebno obdobje se je pričelo v preteklem stoletju, ko se je pojavil hmelj. Pa tudi narodnostna borba vse do leta 1918 je Žalcenom samo v ponos. Ne moremo tudi mimo obdobja NOB in povojnega gospodarskega razvoja z nastankom žalske komunice, ki je dala gospodarsko homogenost zahtodnem delu celjske doline.

Pokop pusta v Mozirju

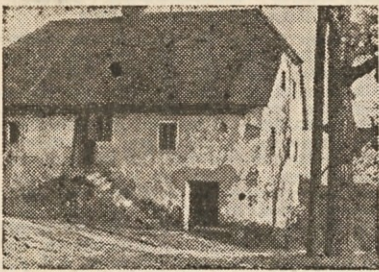
Na pepelnico sredo dopoldne postavijo pustovi pomočniki sredi trga mrtvaški oder. Nanj položijo mrtvega pusta, ob oderu pa stražita vedno po dva vojščaka. Ljudje prinašajo žalne vence.

Popoldne okoli 15. ure začnejo žalno svečanost. Okoli odra je zbrana ogromna množica ljudi. Zbirajo se pustovi sorodniki vsi v salonskih oblekah ali frakih, na glavi nosijo cilindre. K oderu pristopi pustova vdova, ki glasno joče za umrlim možem-pustom. Globoka žalost prešinja vsoljno pustovo sorodstvo. Tedaj pristopijo pogrebci in položijo mrtvega pusta na nosila ali pa na voz. Razvije se dolg mrtvaški sprevog na pokonaljšče, to je na travnik Lave pri trgu, kjer čaka grmada, da sprejme mrtvo truplo dragega pusta.

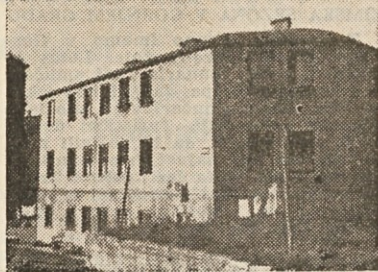
V sprevodu nosijo pustova odločavanja, vence in vodijo pustovega najljubšega konja. Pred krsto stoji godba in igra žalostinke. Na čelu spreveda stopa bobnar. Ko dospajo pogrebci do grmade, položijo nanjo mrtvega pusta. Navadno se kak govornik poslovi od pusta s primernim

AEROCELJE

Pri vходу na Stari grad stoji še vedno ta hiša, ki je že precej porušena. Menimo, da so stanovanjci v njej v nevarnosti, zunanost pa je turistična sramota.

Na koncu Ulice XIV. divizije stoji še vedno nekdanje Zangerjevo skladišče, ki je bilo takoj po končani vojni provizorično urejeno. Že dvajset let stoji ta provizorij in bo še...

Lani je graška poštna direkcija vzpostavila redno avtobusno progo Gradec-Celje-Dobrna in nazaj, ki bo obratovala tudi letos. Predsednik dr. Pabeschitz in Jenko po očitvi v hotelu Celeja.

Celjska kočja je imela letos še kar dobro zimsko sezono, tudi nova vlečilnica je bila uspešna z inkasom 700.000 dinarjev v pičlem mesecu. Prihodnje leto potrebujemo še eno!

VESELE — OKROGLE

CELJSKI PERON

Pred več kot pol stoletja smo kolodvor zgradili. Oblaki saj iz vlakov so lica mu temnili. Ko bliža se sezona, kdo naj se ga usmili? Gotovo črne saje s perona bomo zmili, če Celje naj pozdravi turista v luči mili...

DVE PAROLI

Prosto formiranje cen! Takšna bila je parola. Hiter uspeh je bil njen, draga bila je ta šola. Cenam postavimo plot! Takšna je nova parola. Dosti napak je in zmot! Zal pa je pozna ta šola.

ZA DOBER ZGLED

(Vsak naj pred svojim pragom pometa)

Gmajšna si novo je hišo zgradila, za gledališčem se je naselila in občanom zdaj kaže zgled, kakšna naj bosta lepota in red. Blatne pred njo se odpirajo jame. Kje naj asfaltna smola se vzame?

UPOKOJENČEVA USODA

Imel je penzijo prekratko, zato je še naprej garal, nenadoma v brezdelje gladko ga novi zakon je pogнал. Da bi izgubo nadoknadil, pod sneg je hodil regrat brat. Pri tem se je hudo prehladil in smrt mu je zavila vrat.

V znanem gostišču na Trojanah imajo tudi tole imenitno Gasparjevo sliko. (Foto Pelikan)

ŠE KAR NAPREJ

Kako je to, da tu pri nas roto — papirja ni, a časopis prav tisti čas se podraži? Vsak dan je tanjši časopis, a »Lepo mesto«, glej, izhaja brez težav in kriz še kar naprej!

VRUNČEVA ULICA

Vrunčeva ulica, ta je pač taka, kakršna v Blatni vasi je vsaka. Tudi njen most je resda ubog, ves je lesen in le malo širok. Pa so dejali tamkaj občani, složno na lepem sestanku zbrani: »Če bi tu bival kak funkcionar, našel za ulico bi se denar!« Sklep je bil, da iz svoje sredine najdejo koga, ki kvišku se zrine do funkcionarja, ker le tako ulica se uredila bo...

POMAGAJ SI SAM!

»Ogledal bi si Celje rad, zato prospekt mi prinesite!« Natakarsel ga je iskat, a ni ga našel. »Oprostite!« »Pa mi naštejte kar sami, kar v mestu je ogleda vredno!« Natakarsel ust odprl ni, samo odkimal je nevedno.

ON IN ONA

S kulturo se je šport pomeril, kdo s težo svojo bo prvak. Odslej ne bo se več šopiril, kdor je na teži siromak! Milijone sta na vago dala vsak svoje, ki so jima last, in že je vaga pokazala, komu vsa prednost gre in čast. Je ona stisnila med noge poparjena svoj suhi rep, a on milijone svoje mnoge vesel nazaj je zbasal v žep.

UKRADENA KARIKATURA

Na seji delavskega sveta: Račurovodja Številčnik bere že eno uro zaključni račun..

PREŠEREN IN CELJANI

Prešerna nismo nič slavili, imeli druge smo skrbi, pokoja nismo mu skalili, naj dalje v grobu trdno spi! Kultura vredna je toliko, kot zanjo se deviz dobi. Petdeset jurčkov ni veliko, le za kulturo malo ni.

SNEG

Že Tavčar je nekoč dejal: Bog ga je dal, bog ga bo vzel! Mi vemo, da imel je prav. Še celjski sneg je sam skopnel.

CELJSKI KLUBI

Med klubi tudi je kak tak, ki kar nevzdradno nam zaspi in se nam zdi že res rrtvak, ko niti sploh več ne smrči. Kulturni klub in akademski uživata svoj mir nadzemski. (Akademski ne povsem)

OKRAJ V POKOJU

V pokoj odšel je naš okraj. Vprašuje birokrat: Kaj zdaj? Kar pač bilo je pisarije, se razdeli brez razprtije: republikipripade del in še komuni delež cel.

OBISK PRI KOMUN. PODJETJU CESTE IN KANALIZACIJE

Med podjetja, ki največ prispevajo k ureditvi Celja, lahko štejemo tudi KOMUNALNO PODJETJE ZA CESTE IN KANALIZACIJO. To podjetje ima na skrbi vzdrževanje občinskih cest, mestne kanalizacije, urejanje novih mestnih naselij in tovarniških dvorišč. Podjetje se ukvarja tudi z asfaltiranjem cest in drugih površin. Tako glede kadra kakor tudi opreme je zmogljivost podjetja takšna, da lahko krije vse potrebe v občini. Zal pa se dejavnost podjetja vedno znova srečuje s pomanjkanjem sredstev, kar omejuje njegovo dejavnost v občini. Denarja je dosti premalo za dobro vzdrževanje občinskih cest, premalo pa tudi za urejanje mestnih površin. Glede slednjega se položaj zboljšuje, vendar se tu srečujejo še z eno težavo — zakasnelo izdelavo načrtov.

Eden izmed najbolj akutnih celjskih komunalnih problemov je sedaj kanalizacija. Stara kanalizacijska mreža že dolgo ne zadošča več razvijajočemu se mestu, razen tega pa tudi ni sposobna, da bi na stare kanale navezovali nove. Zato bo treba v Celju zgraditi postopoma novo kanalizacijo. Najbolj je potreben novi zbirni kanal ob Ipavčevi cesti s podaljškom po strugi Sušnice. Ta kanal naj bi odvajal odplake iz naselja severno od Dečkove ceste. Potem bi bilo nujno treba zgraditi kanal od proge do Savinje tako, da bi prečkal Ljubljansko cesto pri bencinski črpalni, in pa nov kanal ob Copovi ulici, ki bo tudi moral presekat Ljubljansko cesto. Hkrati s prepostavitvijo Sušnice in Koprivnice bo treba potegniti zbirni kanal tudi na koritu Koprivnice.

Oči Celjanov se vedno znova ustavljajo tudi ob velikem zemljskem plazju pri Gozdni restavraciji. To je za komunale in občino kislo jabolko, saj računajo, da bo treba s tega plazišča odpeljati okrog šeststaj tisoč kubikov materiala. Tega bi v glavnem zvozili k novemu kopališču, kjer bi z njim izravnali teren. Sanacija plazišča bo verjetno veljala kakih 30 milijonov dinarjev, seveda pa ni nujno, da bi vsa dela opravili v enem letu.

Komunalnem podjetju za ceste in kanalizacijo bi delali krivico, če bi rekli, da je ta kolektiv kriv za slabo vzdrževanje cest. Podjetje ima 42 cestarjev, kar je za po'ovico premalo. Razume se, da ni mogoče z malo denarja veliko napraviti. Posebej poudarjajo pri podjetju potrebo po usposobitvi cest do Celjske kočje za večji promet na ta način, da bi napravili vsaj izogibalniška in utrđili plazišča. Potem je tu še odrtovprašanje ceste na Stari grad, in še nekaterih cest.

Velja poudariti, da je pri podjetju dovolj dobre volje, tudi pridnih rok, le sredstev je precej premalo. J. V.

indigo

AERO CELJE
AERO CELJE
AERO CELJE

»Lepo mesto«, glasilo Olepševalnega in turističnega društva Celje. Urejuje propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva Celje. Glavni urednik prof. Zoran Vudler, odgovorni urednik Milan Četina, lektor prof. France Sirk. Izhaja dvakrat letno. Izdala »Reklama« Celje, tisk Valvasorjeva tiskarna in knjigovoznica Krško. Naročnike sprejema Turistični informacijski urad v Stanetovi ul. Rokopisov ne vračamo. Oglasi po dogovoru.